

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

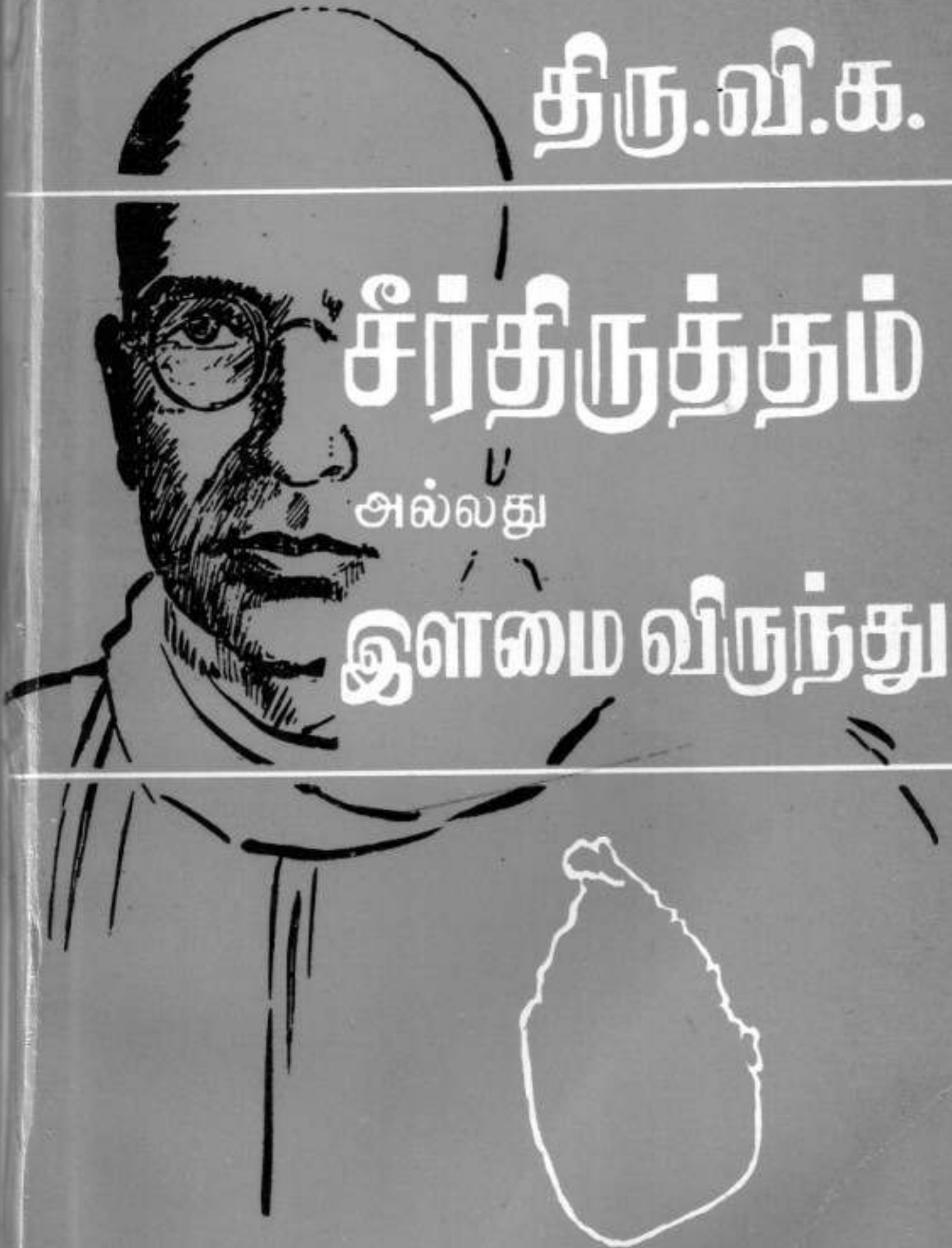
முதுசொற் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

தீரு.வி.க.

சீர்திருத்தம்

அல்லது

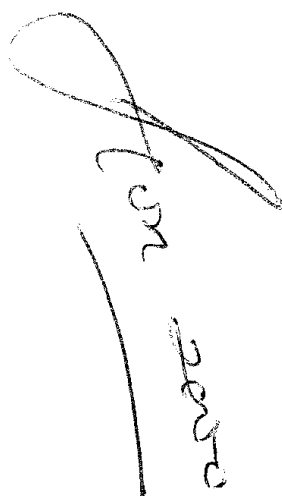
இளமை விருந்து

சீர்திருத்தம்

அல்லது

இளமை விருந்து

ஆக்கியோர்:

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

பூம்புகார் பதிப்பகம்

63, பிராட்டிவே

சென்னை-600 108

தொலைபேசி: 513143

பதிப்புரை

இது ஒரு மறுமலர்ச்சிக் காலம். எழுத்திலும், பேச்சிலும் நல்ல மாற்றம் — தமிழர் வாழ்வில் ஏற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது' என்று பரவலாகவே பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருவதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

ஆனால் அப்படிச் சொல்பவர் வார்த்தைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பவர் யாராயிருந்தாலும் வேதனைப்பட்டாமல் இருக்க முடியாது.

மறுமலர்ச்சி என்பது தமிழர் விழிப்புணர்ச்சிக்கும் தமிழுக்கும் தமிழருக்குமுரிய பண்புக்கும் வடிகாலாக இருக்க வேண்டும். அதுவே உண்மையான மறுமலர்ச்சி ஆகும்.

அப்படிப்பட்ட மலர்ச்சி, இன்றைய எழுத்திலும் பேச்சிலும் இருக்கிறதா? தமிழன் தலைநிமிர்ந்து நிற்பதற்கான வழிமுறை பின்பற்றப்படுகிறதா?

மிகப்பெரிய ஏமாற்றமே — இருண்ட காலமே பளிச்சிடுகிறது. முன்னோரைக் குறை கூறிக்கொண்டே பின்னோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கும் மிகப்பலருடைய பேச்சையும் எழுத்தையும் பார்த்தும்போது மீண்டும் ஓர் ஓட்டக்கூத்தர் எப்போது இங்கே தோன்றப் போகிறார் என்கிற ஆவலை மேலிடுகிறது.

காரணம், இன்று பலர் எழுதிவரும் கதைகளையும், பிள்ளிவரும் பேச்சுக்களையும் பார்க்கும்போது, 'ஒன்றை மூலவாக்க முடியவில்லையென்றாலும் இருப்பதையாவது மூலக்காமல் இருப்பதற்கு வழிசெய்யக்கூடாதா?' என்கிற ஆய்வுக்கமே மேலெழுகிறது.

விலை ரூ. 14.00

பூம்புகார் வெளியீட்டு எண்: 223

முதற் பதிப்பு: ஆகஸ்ட், 1985

இரண்டாம் பதிப்பு: ஏப்ரல், 1994

முழு உரிமை: திரு. வி.கே. சங்கரநாராயணன்

அச்சிட்டவர்கள்: பூம்புகார் பதிப்பகம் (பிரஸ்), சென்னை-600 104

இலக்கிய எழுத்தும் பேச்சும் மக்கள் மனத்தைப் பண்படுத்த பயன்படவேண்டுமே தவிர ஒவ்வொருவர் மனத்திலும் மூலையில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் மிருக வெறி (உணர்ச்சி)யைத் தூண்டிவிடுவதாக அமையக் கூடாது.

நமக்கு முன் வாழ்ந்த பெரியோர்களின் பேச்சும் எழுத்தும் நமக்கும் வருங்காலத்துக்கும் பயன்படும் விதத்தில் இருந்தனவென்பதற்குத் தமிழ்த்தென்றல் திரு. வி. க. அவர்கள், அக்காலத்தில் பேசிய பேச்சுக்களே போதிய சான்றாகும்.

'சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து' என்னும் தலைப்பள்ள இந்நூலின் வாயிலாக, நாம் இழந்துவரும் விழிப்பையும் நல்ல உணர்வையும் நிச்சயம் பெறலாம்.

உள்ளத்தின் ஒளியை வாக்கில் வழங்கி நம்மைச் செம்மைப்படுத்தவல்ல இவ்வரிய நூலை நாங்கள் வெளியிட்டுக் கொள்ள, அனுமதி வழங்கிய திருமதி வி. கே. புனிதவதி அவர்களுக்கு எங்களின் நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

—பூம்புகர் பதிப்பகத்தார்

முன்னுரை

உலகம் இயற்கைவழி இயங்கவே அமைந்தது. இயற்கைச் செந்தெறி நல்வாழ்வைக் கூட்டும். அந்தெறியினின்றும் வழிவழிவாய் மரகுகள் வாழ்விடைப் புகும். மரகுகள் ஒவ்வொருவரிடத்தில் ஒவ்வொரு விதமாக நின்று மன்பதையின் ஆக்கத்துக்குக் கேடு சூழ்ந்து கொட்டிவிடுக்கும்.

நமது நாட்டிலும் பலதிற மரகுகள் புகுந்து நாட்டைக் குலைத்துவரல் கண்கூடு. அவைகளுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கன—பிறப்பு வழி உயர்வு தாழ்வு கருதல், மக்களுள் தீண்டாமை கொண்டொழுக்கல், பெண்ணை அடிமைப்படுத்தல், கண்டிப்பு வழக்க வொழுக்கங்களை உருவாக்கிப் பற்றிக் கிடத்தல் முதலியன. இக்கறைகளுக்கும் நாட்டை அடிமைக்குழியில் வீழ்த்தியிருக்கின்றன என்று நம்புவோரால் யானும் ஒருவன். அந்நம்பிக்கையினால் நாட்டின் விடுதலை முயற்சியில் யான் தலைப்பட்ட நாள் தொடர்ச்சி சீர்திருத்த முறைகளையும் அம்முயற்சியுடன் புகுத்திப் பேசியும் எழுதியும் வருகிறேன். இது நாட்டைவாக்குத் தெரிந்ததொன்றே.

மேடைகளில் தாய் மொழியில் பேசப்படும் பேச்சுக்கள் பெரிதும் நேர்முறையில் நாட்டுக்குப் பயன்படுவதில்லை. அப்பேச்சுகளைப் பத்திரிகையிலும் படுத்தும் பாட்டை ஆண்டவனே அறிவன்.

அப்பாட்டை எனது தலைமையுரைகளிற் சிலவற்றைக் கொண்ட மற்றுமொரு நூலாகிய 'தமிழ்த்தென்றல்' என்னும் நூலின் அணிந்துரைக்கரை ஒறிது விளக்கியுள்ளேன். அப்பகுதி வருமாறு:—

'மகாநாடுகளில் தலைமை வகிப்போர் தமது முதலுரையைச் சமயத்துக் கேற்றவாறு சில விடங்களில் பேசினிடுவது வழக்கம்; சில விடங்களில் எழுதிப் படிப்பது வழக்கம். இவை முறையே (இக்கால வழக்கில்) வாய்ப்பேச்சு (Extemp Speech), எழுத்துப் பேச்சு (Written Speech) எனப்படும். இவ்விரு வழியிலும் அடியேன் கடனாற்றியிருக்கிறேன்.

நமது நாட்டில் தாய்மொழி வாயிலாக நிகழ்த்தப் பெறும் வாய்மொழிப் பேச்சுக்கு உள்ள அல்லல் வேறெதற்கும் இல்லையென்று கூறலாம். அவ்வல்லலுக்குக் காரணம் தமிழ்மொழியில் சுருக்கெழுத்துப் பயிற்சி இன்னும் முற்றும் வளம்பெறாமையே யாகும். தமிழ்ப்பத்திரிகை நிருபர்கள் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயில்வதில் கவலை செலுத்துகிறார்களில்லை. அப்பயிற்சி பெரிதும் இப்பொழுது போலீஸார்க்கு உரிமைப் பொருளாயிருந்து வருகிறது. போலீஸாரல்லாத இரண்டொருவர் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்திற் பயிற்சி பெற்றிருத்தல் எனக்குத் தெரியும். அவர்க்குப் போதிய தமிழ்ப் புலமையின்மையால் அவர் இடர்ப்புவெதையங் கண்டிருக்கிறேன். தமிழ்ப் புலமையுடன் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்றோர் வேறு சில நிருக்கிறாரோ என்னவோ யான் அறியேன். தமிழ்ப் புலமை யுடையார் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்துப் பயின்று தமிழ்த் தாய்க்குத் தொண்டு செய்வது நலம்.

தமிழில் நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்மொழிப் பேச்சுகள் அவ்வண்ணமே புதினத் தாள்களில் வருவதில்லை. அவைகட்கு நடக்குங் கொலைகட்கோர் அளவுமுண்டோ? 'அந்தோ! அந்தோ!' என்று அலமந்து அழவேண்டுவதே.

பேசுவோன் கருத்தை நிருபர் தம் மொழியில் வடிக்கிறார். இதனால் பேசுவோன் கருத்து அவன் மொழியெனும் உடையிழக்கிறது. சிலபோழ்து பொருளுள் மாறுபடுதெனும்: வலிந்து மாற்றப்படுதெனும். கட்டிப் பத்திரிகைகளின் திருவிளையாடல்களை நண்டு விரிப்பின் அவை பெருகும். தாய் மொழியில் நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்மொழிப் பேச்சுகள் அவ்வண்ணமே புதினத் தாள்களில் வருவதில்லை. அவைகட்கு நடக்குங் கொலைகட்கோர் அளவுமுண்டோ? 'அந்தோ! அந்தோ!' என்று அலமந்து அழவேண்டுவதே.

பின் அவை பெருகும். தாய் மொழியில் நிகழ்த்தப்பெறும் வாய்ப்பேச்சு உள்ளவாறே பத்திரிகைகளில் காட்சி யளித்தல் அரிது என்று கருங்கச் சொல்லலாம்.

பத்திரிகைகளில் வெளிவருந் தாய்மொழி வாய்மொழி கொண்டு, பேசுவோன் உள்ளக் கிடக்கையை நேரிய முறையில் அளந்து காண இயலாத நிலையைத் தமிழ்நாடு உற்றிருக்கிறது. யான் ஒன்று இன்று மேடையில் பேசுவேன்; மறுநாள் பத்திரிகையில் அது வேற்றுருவில் திரிந்து வரும். என் செய்யது? ஆகவே பொதுவாக மகாநாடுகளில்—சிறப்பாகக் கட்டிக் கிளர்ச்சிகள் கன்னற்றரியும் அரசியல் மகாநாடுகளில் தலைமை வகிப்போர் எழுத்துப் பேச்சு முறைகொண்டு, பலதிற அல்லலைத் தொலைப்பது சிறப்பு. எழுத்துப் பேச்சில் வேறு சில நலன்களுமுண்டு.....

தாய்மொழி வாய்மொழிப் பேச்சுகள் படும் அல்லலைக் குறிக்க நண்டு இவ்வுரையோ சான்று.

'தமிழ்த் தென்றல்' என்னும் நூல் வெளிவந்த பின்னரும் எனது தலைமை கொண்ட மகாநாடுகள் சில, சில விடங்களில் கூடின. அம்மகாநாட்டுத் தலைமையுரைகளிற் பல வாய்ப்பேச்சுகள்; சில எழுத்துப் பேச்சுகள், எழுத்துப் பேச்சுகளில் 'வாஸிப நாடார் மகாநாட்டின் தலைமையுரையும், 'யாழ்ப்பாண மாணாக்கர் மகாநாட்டுத் தலைமையுரையும் நூல் வடிவாக வெளிவருதல் வேண்டுமென்று நண்பர் சிலர் விழைந்தனர். அவர் விழைந்தவாறே அவ்விரண்டும் இந்நூல் வடிவில் முதற் பதிப்பில் (1930) வெளியிடப்பட்டன.

இரண்டாம் பதிப்பில் (1937) 'திருச்சி-நஞ்சை ஜில்லாத் தமிழர் மாணாக்கர் மகாநாட்டின் தலைமையுரை சேர்க்கப்பட்டது.

நூலின் உள்ளுறைக்கேற்ப நூலுக்குச் 'சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விடுந்து' என்னுந் தலைப்பு அளையப்பட்டது.

நான்முறை பற்றி இந்நூல் எழுதப்பட்டதன்று. மூன்று மகாநாடுகளின் தலைமை யுரைகளைக் கொண்டுதே இந்நூல். அம்முன்றும் வெவ்வேறிடங்களில் வெவ்வேறு பொழுதில் கூறப்பெற்றன. இளமை யுலகம் மூன்றற்கும் பொதுப்பட நிற்கிறது. ஆகவே, ஒரு மகாநாட்டுத் தலைமை யுரையில் போந்துள்ள பொருள் சில, மற்றொரு மகா நாட்டுத் தலைமையுரையிலும் வெற்றுருவில் திகழா நிற்கும்.

இந்நூற்கண் இளமை, மாண்பு, அழகின் பெற்றி, இளமையழகோம்பு முறைகள், காவியச் சிறப்பு, ஓவியத்திறன், இசை நுட்பம், நாடக நலன், சமரச சன்மார்க்கமென்னும் அன்பு நெறியே சமயமென்பது, கோயில் சீர்திருத்தம், தமிழ் மாண்பு, தமிழர் யார் என்பது முதலியன ஒதப்பட்டிருக்கின்றன; நாடு மொழி பிறப்பு முதலியவாற்றான் வேற்றுமை பாராட்டுவதால், சகோதர நேயத்துக்கு ஊறு நிகழ்தல் தெள்ளத் தெளிய விளக்கப்பட்டிருக்கிறது; சாதி வேற்றுமை; தீண்டாமை, பெண்ணடிமை முதலிய சிறுமைகளின் நீக்கம் நாட்டுக்கு விடுதலை நல்ருவியு எப்பயறு வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது; கண்மூடி வழக்கவொழுக்கங்கள் மிக உரமாக மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; வாழ்விற்குரிய வேறுபல சீர்திருத்தங்களும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலின் உள்ளூறை இளைஞருவகிற்கு நல்விருந்தளிக்குமென்று கருதுகிறேன்.

சென்னை

இராயப்பேட்டை—

12-8-1937

—திருவாரூர் வி. கவியாணகந்தரன்

சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விடுந்து

வாஸிப நாடார் இரண்டாவது மகாநாடு;
அருப்புக்கோட்டையில் கூடியது;
1928ஆம் ஜூலைமீ 5உ

எழுவாய்

அன்பிறந்த சிறந்த இளைஞ்சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! நான்கு இன்று குழுமியுள்ள வாஸிப நாடார் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்கும் பேற்றைச் சிறியேற்கு வழங்கிய வரவேற்புக் கூட்டத்தார்க்கும், ஏனைய அன்பார்க்கும் எனது நன்றி யறிதலான வணக்கம். அடியேன் ஆற்றப்புகுந் தொண்டில் குற்றங் குறைகள் நிகழுமேல், அவைகளைப் பொறுத்து மன்னிக்குமாறு உங்களைவேண்டுகிறேன்.

இந்நாளில் நமது நாட்டில் நிமிர்ந்தெழுந்து சுழன்று வருஉம் இயக்கங்களிலுங் கிளர்ச்சிகளிலுங் கலவாறு ஒதுங்கி நிற்கும் அடியேன், இம்மகாநாடு போந்து பணியாற்ற ஒருப்பட்டதற்குத் தலையாய காரணங்கள் இரண்டு. ஒன்று 'வாஸிபம்' என்பது; மற்றொன்று அதைத் தொடர்ந்து நிற்கும் 'நாடார் மகாநாடு' என்பது. இவைவயிரண்டும் என்னை இம்மகாநாட்டுக்குப் போதருமாறு பிடர் பிடித்து உந்தின.

இளமை

இளமை எது? இன்பமா? இன்ப முகிழ்வா? இன்பக் கூர் தலா? என்னென்று சொல்வது? இளமை, நெஞ்சைக்

கவர்வதுபோல வேறேதேனுங் கவர்நிறுபா? இளமை இல்லையெல் உலகில் இன்பமேது? புல் பூகெளிலும், செடி கொடிகளிலும், பறவை விவங்குகளிலும், மக்களிலும் இளமை விரும்பிக் கண்ணையங் கருத்தையங் கவர்ந்து, இன்ப அழிந்தால் அகவிருந்து நல்கி வருவதை எவரே அறியார்? உலகை இன்பத்தால் ஓம்பி வருவது இளமை இளமையே.

கடவுள் உணர்விற்கு உறையுளாயிருப்பது இளமை யென்று கூறல் மிகையாகாது. இளமையின் கடவுட்டன்மையை நம் முன்னோர் தெரிந்தே யிருந்தனர். பண்டைத் தமிழர் இளமையைக் கடவுள் கூறுகளுள் ஒன்றைனக் கொண்டது சண்டு நினைவிற்கு வருகிறது. 'என்றும் இளையாய்' எனவும், 'மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி, எனவும் வருடம் நக்கீரனார் உரைகளை நோக்குக.

மக்கள் அகவைகளுள் விழுமியது இளமை என்பது எவரும் அறிந்ததொன்று. இளமையே வாழ்வுப் படிக்கெல்லாம் அடியாயிருப்பது; இளமையே வாழ்விற்கு அடி கோலுவது; இளமையே எல்லாவற்றிற்கும் ஊற்று; இளமைக்கால் கொண்டே வாழ்வெனும் நிலையம் எழுகிறது. ஒருவனது ஆக்கமுங் கேடும் அவனது இளமையொழுக்கத்தையே பொறுத்து நின்றலும் சண்டேக் கருத்தத்தக்கது.

இளமையில் பகைமை பொறாமை முதலியன நெளிதல் இயல்பு. பகைமை பொறாமை யில்லா இடத்திலேயே ஒற்றுமைக்கு இடனுண்டு. ஆகவே, இளமை, ஒற்றுமைக்கு உறுக்குவியா புதவுவதென்க. ஒற்றுமை என்ன செய்யாது? ஒற்றுமை எல்லாஞ் செய்யும். அவ்வொற்றுமைக்குரிய இளங்குழுவைக் காண எவரே விழையார்?

உலக சரித்திரத்தை நோக்குழி இளைஞர் முயற்சியாலேயே பல நாடுகள் ஆக்கமுற்ற உண்மை செய்வீ திற் புலனாகும். மாணவிய முதலிய தேசபக்தர்கள், இளைஞர் இயக்கத்தின் வாயிலாகவே தங்கள் நாட்டுக்கு விடுதலை கண்டது உங்கட்குத் தெரியும். அவ்வரலாறுகள்

சரித்திரத்தில் பலபடக் கிடக்கின்றன. அவைகளை ஸ்னைசிற் பெருகும். துருக்கி வளர்பிறையென வளர்ந்து வருவதையும், சீனத்துக்குற்ற சிறுமை பொன்றி வருவதையும் கண்கூடாகக் கண்டு வருகிறோம். இக்காட்சிக்குக் காரணம் யாது? இளைஞர் இயக்கமன்றோ?

எக்காரணத்தாலேனும் நாடுகள் சவலையுறுமேல், அச்சவலை போக்குமாற்றல் அவ்வந்நாட்டு இளஞாயிறுகளுக்குண்டு. நமது நாட்டின் சவலையைக் கூறவேண்டும்தில்லை. அது வெள்ளிடைமலை. அச்சவலை போக்க வல்ல இளஞாயிறுகள் சண்டும் மகாநாடு என்னுங் கருத்துக் கொண்டே இம்மகாநாடு நோக்கத் துணிந்தேன்.

நாடார்

நாடார் என்போர் மிகத் தொன்மை வாய்ந்த தமிழ்க் குடிமக்களிற் சேர்ந்தவர். அன்னார் பண்டைப் பெருமையும் பிறவும் பல மகாநாடுகளிற் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. நாடார், பேச்சுடன் நிலலாது, ஆக்கத்துறை நண்ணிச் செயலில் பல வினைகள் நிகழ்த்தி வருவது, நாட்டின் நலத்தில் நாட்ட முடையார்க்குக் கழி பேருவகை யூட்டா நிற்கிறது. நாடார், யூசல்-பிணக்கு போர் முதலிய கேடுகளை விளைக்கும் அழிவு வினையாற்றாது, ஆக்க வினையாற்றி வருவது போற்றற்குரியது. நாடார் முயற்சியால் அவர் மரபு மட்டும் நலனுறுகிறது என்று எவருங் கருதாதிருப்பாராக. நாடார் ஊக்கத்தால் நாடும் உடன் வளர்ந்து வருகிறது. நாடார் முன்னேற்றம் நாட்டின் முன்னேற்றம் என்னும் நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அந்நம்பிக்கையும் என்னை ஈங்கு ஈர்த்தது.

பாண்டி நாடு

இம்மகாநாடு இளைஞருடைய தாதலின், இதன் கண் இளைஞர்க்குரிய பொருள் கிளத்திப் பேசலே சாஸ்புடைத்து. தமது நாட்டின் தொன்மை, நாகரிகம், முன்னோர் வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிந்து கொள்ள

வேண்டுவது இளைஞரின் முதற் கடமை. அலைவாற்றின் வேறு நாடுகளின் பழைய வரலாறுகளையும் இளைஞர் ஆசாயத்துணரல் அறிவிற்கழகு. சில வேளைகளில் பழையன சில இளைஞருகிற்குப் புத்துயிரளித்தலுமுண்டு. சிலவிடங்களில் பண்டைப் பெருமையுணர்வு, புதுப் புதுச் சக்திகளைக் கிளப்பி நலஞ் செய்தலுமுண்டு.

உலகில் சரித்திரம் அறிஞரால் எழுதப்படுவதன் நோக்கமென்ன? வாழ்விற்கு அதன் துணை வேண்டற் பாலது என்பதே. ஒவ்வொன்றிற்கும் வாழ்வில் அனுபவம் பெற்று, நல்லன தீயன காண்பதற்குள் வாழ்வு முடிவெய்தும்: சரித்திரத் துணை கொள்ளின், அதன்கண் போந்துள்ள நல்லன — வாழ்வில் கொள்ளத்தக்கன இன்ன இன்ன என்றும், தீயன—வாழ்வில் தள்ளத்தக்கன இன்ன இன்ன என்றும் அறிவுறுத்தும். ஆதலால் சரித்திர ஆராய்ச்சி இளைஞர்க்கு இன்றியமையாதது என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

இளைஞர்களே! உங்கள் தாய் நாட்டின் ஒரு கூறாயிருப்பதும், உங்கள் முன்னோர் பெருமைக்கு நிலைக்களனாக நின்றதுமாயுள்ள பாண்டி நாட்டின் தொன்மை, நாகரீகம், வழக்க வொழுக்கங்கள் முதலியன உங்கள் முன்னேற்றத்துக்கு ஒரு பெருஞ்சக்தி வழங்குமென்பதில் ஐயமில்லை. அந்நாட்டின் பண்டைப் பெருமையை விரித்துக் கூற இம்மகாநாடும் இடந்தராது. போதிய நேரமுமில்லை. பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய தமிழ்ப் பொருட் காட்சிகளிருக்கின்றன. அவைகளில் பழைய பாண்டி நாட்டைக் கண்டு ஊக்கங்கொள்க. அப்பெரு நாட்டின் பழைய நிலைகளில் எடுத்துக் காட்டாக இரண்டொன்றைக் குறிக்கிறேன்.

பாண்டி நாட்டின் பெரும்குதி கடவால் விழுங்கப்பட்டது. இப்பொழுதுள்ள(மதுரை-இராமநாதபுரம்-திருநெல்வேலி-ஜில்லாக்களைக் கொண்ட) நிலப்பரப்பு, பழம்பாண்டியின் ஒரு கூறேயாகும்.

பாண்டி நாட்டின் தொன்மை சரித்திர காலத்தை யங் கடந்து நிற்பது. இராமாயண பாரதங்களில் பாண்டி நாட்டின் மாண்பு பேசப்பட்டிருக்கிறது. மகா வம்சத்தில் பாண்டி நாட்டின் மணம் கமழ்கிறது. அசோகன் சாசனத்தில் பாண்டி நாடு இடம் பெற்றிருக்கிறது. மெகஸ்திஸிஸ் குறிப்பிலும் பாண்டிநாடு மிளிர்கிறது.

இத்தொன்மை வாய்ந்த நாட்டைப் புரந்த பாண்டி மன்னரின் வீரம், நீதி, அன்பு, அருள் முதலியன பழைய சங்கப் பாக்களாகப் பரந்து நிற்கின்றன. அப்பாநாட்களைய இக்கால அறிஞர் சிலர் ஆய்ந்து, சரித்திர உலகம் என்றும் கொள்ளும் முறையில் நூல் பல யாத்துள்ளனர். அவைகளுடன் உறவு கொள்ளவேண்டுவது உங்கள் கடமை என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை.

பாண்டி மன்னரின் பெருமையுணர்ந்த சுண்டொரு சிறு குறிப்பே பொறிக்க விரும்புகிறேன். சுண்ணகி வரலாறு உங்கட்குத் தெரியும். அக்கற்புக் கடவுள் பாண்டியன் அவைக்களம் புருந்து, தனது காதலனைக் கொன்றது அறமன்று என்று வாதம் புரிந்தபோது, 'கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோலன்று' என்று அவன் கூற்றுக்கு மறுப்புரை பகர்ந்த மன்னன், பின்னைத் தன் தவறுதலுணர்ந்ததும், 'யானோ அரசன்; யானே கள்வன்' என்று அரியாசனத்தினின்றும் ஓழே சாய்ந்து, தனது இன்னுயிர் நீந்தான். ஒரு மன்னன் தன் பிழையுணர்ந்ததும் மனச்சான்றால் தாக்குண்டு மாண்டான்! அவன் செங்கோல் மாட்சி என்னே! அவன் முன்னோர் அறத்திறன் என்னே! இளைஞர்களே! உங்கள் முன்னோர் ஆட்சியின் நீதியை உன்னுகள்; உன்னுங்கள்.

பின்னே இவ்வரலாறு, கரியாட்டின் பொருட்டு நாடகக்காரரால் சூடல் பிடுங்கிய கொலைக் கதையாகத் திரிக்கப்பட்டது. இடைக்காலத்தில் நமது கலைகளும், வழக்க வொழுக்கங்களும் பாழ்படுத்தப்பட்டதை நினைக்க

குங்கால் கண்ணீர் பெருகுமென்று. இப்பாழ்களையிட்டுப் பொருளாகக் கொண்டு சிலர் நாட்டிடையே குலைக்கிறார்.

எண்டு வேறொன்று உங்களிற் சிலரது நினைவில் உறலாம். மனச்சான்றால் ஒரு மன்னனை மாள்வித்த அறம் வளர்த்த ஒரு நாட்டில் சமணரைக் கழுவேற்றிய மறம் வளர்ந்ததென்னை என்று சிலர் கருதலாம். சமணரைக் கழுவேற்றிய வரலாற்றிற்குப் போதிய அகச்சான்றாதல் புறச்சான்றாதல் உண்டா என்பது, முதலாவது சிந்திக்கத்தக்கது. அச்சான்றுகள் கிடைக்கும் வரை, சமணரைக் கழுவேற்றிய வரலாற்றை யான் கொள்ளேன்; கொள்ளேன். தேவாரத்தில் போதிய அகச்சான்றில்லை. அந்நாளில் பாண்டி நாடு போந்த வெளிநாட்டார் சிலர் எழுதிய குறிப்புகளிலும் அவ்வரலாறு காணோம். திருஞானசம்பந்தருக்குப் பின்னே, பன்னூறு ஆண்டு கடந்து, எழுதப்பெற்ற சில புராணங்களில் சமணரைக் கழுவேற்றிய கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அக்கதைகளும் ஒரு மையப்பாடுடையனவாகவில்லை. ஒரு புராணக் கதைக்கு மற்றொரு புராணக் கதை முரண்பட்டு நிற்கிறது. இப்புராணக் கூற்றுக்களைச் சரித்திர உலகம் ஏற்குங்கொள்! சரித்திர உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும் முறையில்லையோ சான்றுகளிருத்தல் வேண்டும்?

இப்பொழுது 'ஞான சூரியன்' என்னும் ஒரு நூல் தமிழ்நாட்டில் உலவுகிறது. அந்நூற்கண் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட திருஞானசம்பந்தர் திருப்பாக்களில் ஒரு மாற்றஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'அந்தணாளர் புரியும் அருமறை சிந்தை செய்யா அருகர் திறங்களை—சிந்தவானு செயத் திருவுள்ளமே' என்பது தேவாரம். இதன்கண் போந்துள்ள 'திறம்' என்னுஞ் சொல் 'ஞான சூரிய'னில் 'சிரம்' என்னுஞ் சொல்லாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாற்றம் கண்டு, அந்நூலாசிரியரை நேரே பார்த்து அடியேன் கேட்டபோது, அவர் பெரிதும் வருந்திப் பத்திரிகைகட்கு ஓர் அறிக்கை அனுப்பினார். அது வருமாறு:—

அன்புடைய சுகோதரர்கட்கு இக்கடிதம் வழியாய் அறிவிப்பது யாதெனில் 'ஞான சூரியன்' என்ற புத்தகத்தில் பக்கம் 96-ல் சமணர்களை ஜயிக்கத் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் ஆலவாய்ப் பதிகத்தில், 'அந்தணாளர் புரிய மருமறை' யென்கிற பாட்டில் 'சிந்தை செய்யா வருகர் திறங்களை' என்ற சொற்றொடர்பு, 'சிந்தை செய்யா வருகர் சிரங்களை' என்று மாற்றியிருக்கிறது. அச்சுப் பிழையாக உள்ளதை ஞான சூரியனை வாசிக்கும் ஜனங்கள் 'சிரங்களை' என்று இருத்தலைத் 'நிறங்களை' என்று திருத்தி வாசிக்கக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் எழுதின 'அப்ராஹ்மணோத்யோதனம்' என்ற மலையாள புத்தகத்தில் திறங்களை யென்றே எழுதி யிருக்கிறேன். மேற்படி ஞான சூரியன் புத்தகத்தில் 80 பக்கம் அச்சிடும் வரைக்கும் என் கண் பார்வையில் நடந்தது. மிகுதி அச்சியற்ற திரு வயி. ச. ஷண்முகம் செட்டியார் அவர்களிடம் ஒப்புவித்தேன். ஆனால் இப்புத்தகத்தில் நிகழ்ந்த பிழை அச்சுப்பிழையா யிருத்தல்வேண்டும். அல்லது என் புத்தகத்தைக் காப்பி செய்தவர்களின் பிழையா யிருத்தல் வேண்டும். அதுவன்றி இப்புத்தகத்தில் பல அச்சுப் பிழைகள் வடமொழிப்பாட்டுகளிலும் தமிழ் நடைகளிலும் இருப்பதால் இனி, திருத்தி வெளியிட்டால் லோகோபகாரமாக யிருக்குமென்று நம்புகிறேன். (ஓ—ம்) சுவாமி சிவானந்த சரஸ்வதி.

இதை 6-4-28-ல் கூடிய பெளத்தர் மகாநாட்டிலும் அடியேன் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டேன். (இறம்—சமயக்கொள்கை. மணிமேகலையில் சமயக் கணக்கர் தந்திறம் உரைத்த காதை என வருஉந் தலைப்பை நோக்குக.)

அறிந்தோ அறியாமலோ உறும் மாற்றங்கள் பின்னே சரித்திர உலகுக்குப் பெருந்தொல்லை விளைக்கின்றன. அச்சில்லாத பழைய காலமாயின், 'ஞான சூரிய'னிலுள்ள மாறுபாடு யாண்டாயினும் ஒரு முலையில் எட்டில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

பண்டைய பாண்டி மன்னர் எச்சமயத்துக்கும் இடையூறு செய்தனர் என்பது தெரியவில்லை. சமயப்பொறை அவரணிகலனா யிருந்தது. அம்மன்னர் காலத்தில் பல சமயத்தார் தத்தஞ் சமயம் வளர்க்க இடம் பெற்றனர். சங்கப் புலவரால் பல சமயத்தாரிருந்தனர். சமணர், புத்தர், கிறிஸ்துவர் முதலிய பல சமயத்தார் பாண்டி நாடு போந்து தத்தங் கொள்கையைப் பரப்பிவந்தனர். எல்லா வழியிலுஞ் செங்கோலாட்சி செலுத்திய பாண்டி மன்னர் வழி வழி வந்த ஒருவர், சமய வெறிமேலிட்டான் உயிர்களைக் கழுவேற்றுங் கொலைத் தொழிலை மேற்கொண்டிருப்பாரோ? கழுவேற்றிய கதையைச் சரித்திர முறையில் கொள்வது பாண்டி மன்னரை இழிவுபடுத்துவதாகும்.

பழைய பாண்டிப் பெருநாட்டில் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதிப் புன்மையில்லை. தீண்டாமை அந்நாளில் கிடையாது. சாதியென்னுஞ் சொல் தமிழ்ச் சொல்லன்று; அந்நாளில் பெண்மக்கள் உரிமை பெற்றிருந்தார்கள்; கல்வியாளர்களாயிருந்தார்கள்; செங்கோலும் ஒச்சினார்கள். விசிவு என்னால் எழுதப்பெற்ற 'பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை' என்னும் நூலில் காண்க.

பாண்டி நாடு கிரீஸ், ரோம், பாபிலோன் முதலிய நாடுகளுடன் வாணிபத் தொடர்பு பெற்றிருந்தது. வாணிபத்துக்குரிய துறைகள் பல வளம்பட்டிருந்தன. கல்வி நிலையைக் குறித்தற்குச் சங்க நூல்களே சாலும். வாழ்விற் கு இன்றியமையாத துறைகள் பல அமைந்தே யிருந்தன. பழம் பெருமையை இவ்வளவோடு நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

இளைஞர்களே! உங்கள் பாண்டி நாட்டின் அற்றை நிலையையும் ஒருங்கள்; இற்றை நிலையையும் ஒருங்கள். இந்நாளில் பாண்டிநாடு, சாதிப் பிணக்குகளாலும் சமயப் பூசல்களாலும் மோதுண்டு, உடைந்து உடைந்து சித

றுண்டு கிடக்கிறது. அதை அன்பால் ஒருமைப்படுத்துங்கருவிகள் நீங்களே. பாண்டிப் பழமை உங்கட்குப் போதிய ஆற்றல் வழங்கும். அப்பழமை காணப் புதுக் கருவி கொண்டு எழுங்கள்; எழுங்கள்.

உடலோம்பல்

இளைஞர் உடலோம்பல்மீது பெருங்கவலை செலுத்தல் வேண்டும். இவ்வுலக இன்பத்தை நேரிய வழியில் நுகர்தற் பொருட்டே கடவுளால் அளிக்கப்பெற்ற உடையை இவ்வுடல். இவ்வுடமை இளமையிலேயே வளப்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். இளமையில் உடலைக் காவாது கவலை ஈனமாகக் கிடத்தல், பின்னை இவ்வுலக வாழ்வை இழந்து துன்புறுத்தற்குக் கால்கொள்வதாகும். உடல் வளம் பெறாத ஒருவன் எச்செல்வம் பெற்றிருந்தாலென்னை? எப்பேறு பெற்றிருந்தாலென்னை?

நல்லுடலுக்கு அறிகுறி என்னை? அதன்கண் ஊறும் அழகேயாகும். அழகிலா உடல் நோயுடையது என்பதில் என்ன ஐயம்? அவ்வழகுக் கடவுள் கோயில் கொள்ளும் அகவை எது? இளமை இளமை என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

இளமை அழகுக்குரியது. இக்கால இளைஞர் முகத்தில் அழகு ஒழுக்குகிறதோ? இளைஞரல்லரோ நாட்டின் செல்வம்? அச்செல்வம் எந்நிலையிலிருக்கிறது? அதை உன்ன உன்ன உள்ளங் குழைகிறது.

பொதுவாக நமது நாட்டு இளைஞரையும், சிறப்பாகப் பள்ளி மாணாக்கரையும் நோக்குழி நாட்டுச் செல்வத்தின் நிலை புலனாகும். விழுந்த கண்ணும், வளைந்த முதுகும், சரிந்த தோளும், உடைந்த மார்பும், தளர்ந்த நடையுமுடைய உடலில் அழகுக் கடவுள் எங்ஙனம் கோயில் கொள்ளும்? அழகென்பது யாது? அழகு என்பது நிறத்தில், மயிர்நீவலில், மூக்குக் கண்ணாடியில்,

கழுத்துச் சுருக்கில், பட்டுடையில், பிற அணிகளில் அமைந்த திருப்பதன்று. முளை, இதயம், துரையீரல், மண்ணீரல், குண்டிக்காய் முதலிய பேருறுப்புக்கள் செழிய நிலையில் நின்று ஒழுங்கு பெறக் கடனாற்றலால் உற்று, நரம்புக் கட்டினின்றும்—தடைபடாக் குருதியோட்டத்தினின்றும்—முகிழ்க்குந் தசையிடை யரும்புவது அழகாகும்.

அழகு அரும்பா தொழிதற்கு மூலகாரணம் மலச்சிக்கலேயாம். வியர்வை முதலிய அழுத்துகள் வெளி வாராது ஆங்காங்கே தேங்கலும் மலச் சிக்கலின் பார்ப்பட்டதே. மலச்சிக்கலால் பிணியுறுகிறது. பிணியால் போர் உறுப்புகளின் இயக்கமும், நரம்புக் கட்டும், இரத்த ஓட்டமும் குலைகின்றன. இக்குவைவால் அழகு உறைதற்கு இடனில்லாமற் போகிறது. ஆகவே மலச்சிக்கல் உறாத வாறு உடலை ஓம்புதல் வேண்டும்.

மலச்சிக்கல் உறுதற்குக் காரணம் என்னை? காரணம் பலபடக் கூறலாம். சுருங்கச் சொல்லுமிடத்து இயற்கையோ டியைந்து வாழாமே, மீதூண், பொருந்தா உணவு, தீயொழுக்கம், செயற்கை முறைகட்கு இரையாதல், கடவுளிடத்தன்பின்மை, உயிர்களிடத் தன்பின்மை முதலியவற்றைச் சொல்லலாம்.

நல்லுடற் பேற்றிற்கெனப் பெரு முயற்சி செய்ய வேண்டுவதில்லை. வைகறைத் துயிலெழப் பயிலுதல் வேண்டும்; எழுந்து காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, வியர்வை சிந்த ஏதாயினும் உடற்பயிற்சி செய்தல் வேண்டும்.

உடற்பயிற்சிகள் பல திறந்தன. அவரவர் உடல் நிலைக் கேற்றவண்ணம் அவரவர் ஏதாயினும் ஒன்றைக் கொள்ளலாம். தண்டால், நீச்சு முதலியன சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன. எல்லாருங் கொள்ளத்தக்கதும் எளியது மாயிருப்பதும் ஒன்று. அஃது உலாவுதல், நாடையில் உடற் பயிற்சியும், காற்றிடை மூழ்கலும், ஞாயிற்றொளியில்

தோய்தலும் நிகழ்ந்து விடுகின்றன. பின்னே நறு நீராடிக் கடவுளை நினைந்துருகி, உளத்தை அன்பு மயமாக்கிப் பொருந்திய உணவு கொள்ளல் முறைமை.

உணவு முறைகள் பெரிதும் கவனிக்கற்பாலன. முதலாவது வேளை நாயிழின்றிச் சாப்பிடுவதை நிறுத்தல் நல்லது. பசித்தோற்ற மில்லாத போது எக்காரணம் பற்றியும் உணவு கொள்ளலாகாது.

மீதூண் கொள்வது அறியாமை. நோய்க்கும், அகால மரணத்துக்கும் அடினொல்வது மீதூண் மீதூணாகும். முன்னே உண்டது செரிப்பதற்குள், மேலே உண்டு உணவு சமை சுமத்திக் கொண்டிருந்தால், ஈரலுக்குச் சுவலை ஏற்படும்: பின்னே மற்றப் பேருறுப்புக்கட்குக் கேடு நிகழும். அதனால் பிணியும், அகால மரணமும் நேரும்.

பொருந்தா உணவுங் கூடாது. இப்பொழுது நமது நாட்டில் மக்கள் பலர் பொருந்தா உணவு உண்டு, பல திற நோய்வாய்ப்பட்டு, அகால மரணத்துக்குட்படுகிறார். நமது தென்னாட்டார்க்கு ஜீவாதார உணவுப் பொருளாயிருப்பது அரிசி. அவ்வரிசி இயந்திரத்தால் நன்கு தீட்டப்படுகிறது. தவிட்டுக் கொழியல் ஜீரணத்துக்கெனக் கடவுளால் அமைக்கப்படுவது. அது நீங்கிய அரிசி பொருந்திய உணவாகுமா? கொழியல் நீங்காத கைக்குத் தரிசியைச் சமைத்துண்பது சிறப்பு. கைக் குத்தாலுங் கொழியல் நீங்குதலாகாது என்பது கருதத்தக்கது. சமையல் மட்டபாண்டங்களில் செய்வதே பொருத்தம்.

காய் கிரை முதலியவற்றை நாமே வீட்டுக் கொல்லைகளில் பயிரிட்டுக்கொள்வது நலன். ஞாயிற்றினொளியிலுள்ள ஒருவித சத்து, காய் கிரைகளிற் புருந்து படி கிறது. அச்சத்து நீங்குவதற்குள் அவைகளைச் சமைத்துச் சாப்பிடுதல் வேண்டும். இரண்டு நாள் மூன்றுநாள் வண்டுகளில் அடிபட்டு வறண்டு சத்திழந்த காய் கிரைகளைச் சாப்பிடுவது வெறும் மரத்துகளைத் தின்பதை யொக்கும்.

காய்கறிகளில் அளவு கடந்த புளி காரம் பெய்து சமைப்பது கூடாது. நந்தென்னாட்டார்க்குப் புளி காரப்பித்து என்று விடுமோ அறிகிலேன்.

புலால் உணவுப் பித்து மற்றொன்று. புலால் உணவில் உடல் உரம் உண்டு என்று சிலர் கருதுகிறார். புலால் உணவில் அமிழ்த்து கிடந்த மேல் நாட்டு அறிஞர் பலர், இப்பொழுது புலால் உணவின் புன்மை தெரிந்து வருகிறார். புலால் பொருத்திய உணவிற்பாறப்பட்டதன்று என்று அவ்வார் ஆராய்ச்சி முறையுடன் பல நூல் எழுதியிருக்கிறார். நம் முன்னோர் ஜீவகாருண்யத்தை அடிப்படையாகக் கிடத்திப் புலாலுணவை மறுத்துக் கூறினார். மேல்நாட்டு அறிஞர், 'புலால் உணவால் உடல் வளத்துக்கே கேடு உண்டு' என்பதை ஆராய்ச்சியால் நிறுவிக்காட்டி அவ்வுணவை மறுக்கிறார். ஆதலால், உடல் நலன் விரும்புவோர் புலாலுண்ணா திருப்பாராக.

காப்பி, டீ, கொக்கோ, ஓவல்டையன் முதலிய குடிகளையும் தொலைத்தல் வேண்டும். குளிர் மிகுந்த மேனாட்டறிஞரே அவைகளை இப்பொழுது விலக்கி வருகிறார். வெம்மை நாட்டில் வாழும் நமக்கு அக்குடிகள் ஏற்றுக்கு? நமது நாட்டில் என்பருக்கி (ஷையரோகம்) முதலிய நோய்களைப் பெருக்கி வருவன அக்குடிகளே யாகும். அப்பானங்கட்குப் பதிலாக நீர் மோர் இளநீர் முதலியன கொள்ளலாம்.

சுளர், சாராயம் முதலியவற்றின் கொடுமையை ஈண்டுக் குறிக்க வேண்டுவதில்லை. இப்பொல்லாக் குடிகளால் மக்களின் ஈரல் முதலிய உறுப்புகள் அரிக்கப்படுகின்றன; எரிக்கப்படுகின்றன. இவைகளைக் கனவிலும் மறந்துங் கருதலாகாது.

புது நாகரிகத்தால் வேறொரு கொடுமை சிறப்பாக இளைஞரிடக் காட்டுத் தீப்போல், பரவி வருகிறது. அஃதென்ன? சுருட்டு, சிகரெட், பீடி முதலியன பிடித்தல்.

குறுகுறு குழந்தைகள் வாய்க்கும் புகை யந்திரமாக மாறி விடுகின்றன. அவர், தமது நுரையீரலும் இதயமும் அப்புகை வெம்மையால் எரிக்கப்படுவதைத் தொடக்கத்தில் உணர்கிறாரில்லை. நாளைடவில் இளைஞர் அழகிழந்த என்புக்கூடுகளாகின்றனர். உடலுக்குக் கேடு விளைக்கத்தக்க வழக்க ஒழுக்கங்களில் இளைஞர்க்குப் பற்றும் பிடிவாதமும் உண்டாதல் தவறு. அத்தீப்பயிற்சியுடைய இளைஞர் மெல்ல மெல்ல அதை யொழிப்பாராக.

நல்லொழுக்கம் உடலோம்பலுக்கு இன்றியமையாதது. மீதூண் கொள்ளாது பொருத்திய உணவு கொள்ளும் ஒருவன், ஒழுக்கங் காவாத்தொழிவனெல் பயன் விளையாது. நல்லுணவுடன் நல்லொழுக்கமும் தேவை. நல்லுணவு நல்லொழுக்கத்தின் பொருட்டே கொள்ளப்படுகிறது. 'ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலால் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்' என்றார் நாயனார்.

பொறாமை, சினம், அவா, பிறர்மனை விழுதல், வரைவின் மகளிர் இன்பந் தயுத்தல் முதலிய தீய ஒழுக்கங்கள் உடல்வளனைக் கெடுத்தல் இயல்பு. கெட்ட எண்ணங்கள் உடலை எரிக்கும் எழுநா என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன். கெட்ட எண்ணங்களுடன் உணவு கொள்வோன், உணவுடன் நஞ்சையுங் கலந்து உண்பவனாகிறான். இக்காரணத்தான் உண்பதன்முன் அன்புக் கடவுளை நினைத்து உணவு கொள்ளும் முறை நம் முன்னோரால் கோஸ்ப்பட்டது. அன்புக் கடவுளை நினைந்து, அக்கடவுள் கோயில் கொண்டுள்ள உயிர்களின் நலங்குகூடப் பணியாற்றாதற்கு, உடலோம்பலும் (கடவுள்) வழிபாட்டில் ஒரு முறையாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால், அன்பு நினைவுடன் உணவு கொள்வதும் உடலோம்புவதாகும்.

நமது நாட்டின் சிலம்பப் பயிற்சியை உங்கட்கு நினைவுட்ட விருப்புக்கிறேன். பண்டை நாளில் நமது நாட்டில் முனிவர் உள்ளிட்ட பலருஞ் சிலம்பம் பயின்று வந்தனர். இப்பொழுது அதன் நிலை எவ்வாறிருக்கிறது?

நகரங்களில் அதன் பெயரே மறைந்துவிட்டது. அது தத்தாரிகளின் ஆட்டத்துக்குரியதென்றால் சில விடங்களிற்கு தகுப்படுகிறது. சிலம்பத்துறை ஒவ்வொன்றும் உடலோம்பலுக்குரியது. அஃதெங்கனம் ஒரு சிறநினத்துக்கு மட்டும் உரியதாகும்? அதுபற்றி ஈண்டுப் பலபடப் பேசாது, நமது நாட்டுச் சிலம்பப் பயிற்சியை உயிர்ப்பிக்க வேண்டுவது இளைஞர் கடமைகளுள் ஒன்று என்று குறித்து மேற்செல்கின்றன்.

ஆசனங்களைப்பற்றி நீங்கள் கேள்வியுற்றிருக்கலாம். ஆசனங்கள் யோகிகளுக்குரிய சாதனங்கள் என்று பலரால் கருதப்படுகிறது. அப்பிழைபட்ட கருத்து ஒழிக; ஒழிக. ஆசனங்களின் கூறுகள் இப்பொழுது நன்கு ஆராயப்பட்டன. உடலோம்பலுக்கு அவைகளினுஞ் சிறந்த சாதனங்கள் வேறில்லை என்று கூறல் மிகையாகாது. தோல், நரம்பு, சிணையுறுப்பு, முதலுறுப்பு முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் உரமூட்டும் ஆற்றல் ஆசனங்கட்குண்டு. ஒரிடத்திலிருந்து கொண்டே உடற்பயிற்சி செய்யும் முறைகள் நம் முன்னோரால் காணப்பட்டன. அவர்தம் அறிவுத்திறவை என்னென்று புகழ்வது?

வேறு பல யோக தெறிகள், சந்தியர் வந்தனம் முறைகள், சரியையாதித் தொண்டுகள் முதலிய யாவும் உடலோம்பலைக் குறிக்கொண்டே காணப்பட்டன என்பது எனது கருத்து. அவை யாவும் ஆண்டவன் நினைவூட்டும் முறையில் கோலப்பட்ட பெருமை நம் ஆன்றோருடையது. தற்கால பூத பௌதிக நூற்றுணைகொண்டு, அப்பழைய முறைகளை ஆராய்ந்தால், அவைகளின் நுட்பம் புலனாகும்.

உடலோம்பி, உடலை வளஞ்செய்த பின்னை இல்லறத்தி லிறங்கல்வேண்டும். இல்லறத்தின் இன்றியமையாமையைப் பற்றி, 'பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை' என்னும் நூலில், 'இயற்கையறம்' என்னும் பகுதியில் என்னால் இயன்றவரை விளக்கி யிருக்கிறேன்.

இவ்வறத்திலுள்ள பல நலன்களுள் உடலோம்பலு மொன்று.

இன்னோரன்ன பலதிற வழிகளில் உடலை யோம்பிவரின், நோயற்ற வாழ்வெனுங் குறைவற்ற செல்வம் பெறலாம். மறுமையிலும் இன்பம் நுகரலாம். ஆகவே நோயனுக்கா அழகுடல் பெற முயலுங்கள்.

மேல்நாட்டார், சிறப்பாக அமெரிக்க நாட்டார், உடலோம்பல் முறையை ஒழுங்குபடுத்தி வருகிறார். இயற்கையோடியைந்த எளிய வாழ்வை அன்னார் அறிவுறுத்தத் தொடங்கி யிருக்கிறார். அவர், ஞாயிற்றின் ஒளிக்கணுள்ள சக்திகளை ஆய்ந்து ஆய்ந்து பல உண்மை கண்டறினார்; காற்று, நீர், மண் முதலிய இயற்கைக் கூறுகள் வாழ்விற்கு நல்குவரூஉம் அருமைகளை யெல்லாம் கண்டு வருகிறார்; மக்களுடன் அழகு என்றும் நிலைத்து உறை தற்குரிய முறைகளைத் தெரிந்து வருகிறார். அழகு வளர்ச்சிக்கெனவும் காப்புக்கெனவும் பல கழகங்கள் ஆங்கே காணப்படுகின்றன. நாம் என் செய்கிறோம்? நமது காலம் எவ்வழியில் செலவாகிறது? இளைஞர்களே! ஓர்மின்! ஓர்மின்! நம் முன்னோராய பழந்தமிழர் அழகின் நுட்பம் தெளிந்து, அழகையே கடவுளாகக் கொண்டாரெனில், அவர் இயற்கையுடன் எவ்வளவு இயைந்து வாழ்ந்தனர் என்பது விளங்கும். அழகைப்பற்றியும் பிறவற்றைப்பற்றியும் 'முருகன் அல்லது அழகு' என்னும் நூலில் விரிவாக எழுதியுள்ளேன்.

இளைஞர்களே! உடலோம்பலுக்குரிய அகவை இதுவே. இவ்வேளையிலேயே உடலோம்பலிற் கருத்தைச் செலுத்துங்கள்; உடல் வளம்பெறா வாழ்வு என்ன வாழ்வு? நீங்கள் அழகுக் கொழுந்துகளாகப் பொலிதல் வேண்டும்; உங்களைப் பார்க்கும்போது அழகுக் கடவுள் நிலைவு தோன்றுதல் வேண்டும். ஆகவே அழகை எண்ணுங்கள்; அழகை உண்ணுங்கள்; அழகாகுங்கள். நாடு முழுவதும் உங்களால் அழகு பெறல் வேண்டுமென்பது எனது பேராவல்.

வீரம்

வாழ்விற்கு வீரம் வேண்டற்பாலது என்று பல நாட்டு ஆன்மோர் கூறியுள்ளார். வாழ்விற்கு வீரம் வேண்டற்பாலதே. வீரம் எது? பொறாமையினின்றெழும் மூர்க்க சக்தியே பெரிதும் வீரம் என்று வழங்கப்படுகிறது. அது தவறு.

பொறாமை, அழகுடல் பெற்ற அழகுளத்தில் எழுதல் அரிது. பொறாமை முதலிய தீ நீர்மைகட்கு அடிப்படையிலுடையினமையே யாகும். குருதிநிலை குன்றிய உடலில் வெம்மை செறிதல் இயல்பு. அவ்வெம்மையினின்றும் சினம் அழுக்காறு முதலிய நச்சுக்குழுவின்கள் பிறந்து கொண்டே யிருக்கும். அவைகள் பிறரைத் துன்புறுத்தவே தூண்டும். அத்துன்புறுத்தல் எங்ஙனம் வீரமாகும்? மெலிந்த உடலில் குருதி சுவறிய காரணத்தால் பொறாமை வெகுளி நிரம்பிய உள்ளத்தினின்றும் பிறப்பது வீரமன்று. அஃது அச்சமாகும். அச்சம் கருவி தாங்கச் செய்கிறது. அச்சம் பின்னாலில் வீரமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதற்கேற்ற கதைகளும் எழுதப்பட்டன.

பிறர் வெகுண்டெழுந்து துன்புறுத்தும்போது அதைப் பொறுத்தலே வீரம். கோழைமையால் துன்பம் பொறுத்தல் வீரமாகாது. அன்பால் அதைப் பொறுத்தலே வீரம். அன்பினின்றும் வீரம் பிறத்தல் வேண்டும். இவ்வீரத்துக்கு இலக்கியராகப் பண்டை நாளில் மார்க்கண்டீர், பிரகலாதன், சோக்தரர், கிறிஸ்து, திருநாவுக்கரசர் முதலியோர் விளங்கினர். இற்றைநாளில் மகாத்மாராகாந்தி அவ் வீரத்தைப் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

இளைஞரிடையே பொறுமை வீரம் பொலிதல் வேண்டுபது எனது வேண்டவா. இவ்வீரம் பெற இளைஞர் முயல்வாராக. இதற்கு நல்லுடல் தேவை. ஆதலால், உடலைத் தவ்வழியில் ஒம்புக.

இளமை விருந்து

25

கல்வி

‘இளமையிற் கல்’ என்பது ஓவையார் அமுதமொழி. இளமை கல்விக்குரியது. இளமையைக் கல்விக்குப் பயன்படுத்தலே பொருத்தம். அதனைப் பிறவற்றிற்குப் பயன்படுத்தல் பொருத்தமன்று. வழிற்றுப் பிழைப்பு நாட்டமே பொருத்தமற்ற ஒன்றில் மக்களைப் புகுத்துகிறது. ‘வழிற்றுப் பிழைப்புக்கெனக் கல்வி பயில்வோர் போக, மற்றையோர் ஏன் கல்வி பயிறல் வேண்டும்’ எனும் எண்ணம் இளமையைப் பாழ்படுத்துகிறது; பலரைக் கல்வி யறிவில்லாத் கயவராக்குகிறது. இவ்வெண்ணம் நாட்டைவிட்டகலல் வேண்டும். இக்குறைபாட்டைப் போக்கவே கட்டாயப் படிப்புமுறை வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது.

சட்டம் வந்தபின்னைர் கட்டாயப் படிப்பில் தலையிடுவது அறிவுடைமையாகாது. சட்டமில்லா நாளில் கட்டாயக் கல்விபெற முயல்வதே அறிவுடைமை. நாடார் சகோதரர்கள் இம்முயற்சியில் தலைப்படுவரேல் மிக எளிதில் வெற்றிபெறுவார்கள் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. இம்முயற்சியில் விரைந்து தலைப்படுமாறு சகோதரர்களை வேண்டுகிறேன். ‘கல்வி யறிவில்லாதார் நாடாரில்லை’ என்று உலகங் கருதுமாறு நீங்கள் உழைப்பீர்கள் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன். உங்கள் உழைப்பால் விளையும் பயனைக் காணும் மற்றவரும் உங்கள் அடிக்கவட்டைப்பற்றி நடக்க எழுவார். நாளடைவில் நாடே கல்வி நலம் பெறும். கல்வி அறிவால் நாட்டிலுள்ள பலதிறக் குறைபாடுகள் ஒழியும். குறைபாடுகட்குக் காரணம் போதிய கல்வி யறிவினமையன்றி வேறென்ன?

அறிவு விளக்கத்துக்கும், ஒழுக்கத்துக்கும், இன்ன பிறவற்றிற்கும் பொதுவாயுள்ள கல்விபுடன், மின்னை வாழ்விற்றுகென, வேறு பல கல்வித் துறைகளுள், தத்தம் இயல்

பக் கியைந்த ஏதாயினும் ஒன்றைக் கணித்துக்கொண்டு அதில் சிறந்த புலமைபெற இளைஞர் முயல்வாராக. இப்போது சிறப்புக் கல்வி வாழ்விற்குப் பெருந்துணை செய்யும். ஏட்டுத்துப்பு படித்தல் மட்டுங் கல்வியாகாது. தொழிற் பயிற்சியங் கல்வியின் பார்ப்பட்டதே.

இந்தாளில் கல்வியென்பது பொருளற்றுக் கிடக்கிறது. சூறிப்பட்ட பாடங்களை தெட்டுஞ்ச்செய்து, பரீட்சையில் தேறிப் பட்டம்பெற்று, ஒரு தொழிலில் துழைவதற்குக் கல்வி ஒரு கருவியாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. நாளடைவில் அக்கல்விக்கும் வாழ்விற்கும் தொடர்பில்லா தொழிற்சியு. இது கல்வியாகுமா?

‘ஆங்கிலம் பயிற்றலை கல்விக்கழகு’ என்று சிலர் கருதுகிறார். அப்பயிற்சியுடையாரே கற்றவரென்றுஞ் சிலர் சொல்கிறார். ஆங்கிலம் பயிற்றலாகாது என்று யான் ஒரு போதுஞ் சொல்வேன். உலக மொழியாகப் பரவி வருஉம் அம்மொழிப் பயிற்சி இளைஞர்க்கிருத்தல் வேண்டும் என்று சொல்வேன். ஆனால் ‘ஆங்கிலத்திலேயே கல்வியறிவுண்டு. அதுவே, வாழ்விற்கு உய்யு தெறி காட்டுவது’ என்பன போன்ற கூற்றுக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுந்தகையனவல்ல.

ஆங்கில மென்பது ஒரு நாட்டு மொழி. அம்மொழிப் பயிற்சியிலேயே கல்வியறிவுண்டு என்று கருதுவது அறியாமை. கல்வி யறிவை எம்மொழி வாயிலாகவும் பெறலாம். கல்வி யறிவிற்கு ‘இம்மொழி’ ‘அம்மொழி’ என்னுங்கட்டுப்பாடில்லை. ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் முதலிய நாட்டிலுள்ளோர் தத்தம் தாய்மொழி விடுத்து, ஆங்கிலம் படித்தாகல்வி அறிவு பெறுகிறார்? புதுவைக்கணுள்ள தமிழ் மக்கள் ஆங்கிலம் கற்றா மேல் நாட்டுத் தத்துவங்களை உணர்சிறார்கள்? திருவள்ளூவர், இளங்கோ அடிகள், கம்பர், சேக்கிழார் முதலியோர் ஆங்கிலம் பயின்றா உலகம் போற்றுங் காவியங்களை எழுதினர்? ஆகவே, ‘ஒருநாட்டு மொழியே கல்விக்குடையது’ என்று கொள்ள இயற்கையில்

எந்நியநியுயில்லை என்பதை யுணர்க. அவரவர் தத்தம் தாய் மொழியிலேயே கல்வி பெறலாம்.

நாம் தமிழ் மக்கள். நாம் நமது தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறலே சிறப்பு. அதுவே இயற்கை முறை. போதிய ஓய்வும் நேரமும் வாய்ப்பும் இருப்பின் வேறு பல மொழிகளையும் பயிலலாம்.

தமிழில் ‘அக்கலை இல்லையே; இக்கலை இல்லையே; சிறப்பாக ‘ஸைன்ஸ்’ என்னும் அறிவுக்கலை யில்லையே’ என்று சிலர் கூக்குரலிடுகிறார். ‘ஆங்கிலத்தில் முதல் நூல்களாகவா எல்லாக் கலைகளும் பிறந்தன’ என்பதை அச்சகோதரர்கள் உன்னு வாரர்களாக. வேறு மொழிகளிலிருந்தும் ஆங்கில அறிஞர் தம் மொழியில் பல கலைகளைப் பெயர்த்தெழுதியுள்ளனர். இதுகாறும் உலகில் காணப்பட்டுள்ள புதுமைகளெல்லாவற்றையும் ஆங்கிலேயர் மட்டுமொகண்டனர்? இல்லை; இல்லை. சில பிரஞ்சுக்காரரால் காணப்பட்டன. சில ஜெர்மானியரால் காணப்பட்டன; மற்றுஞ் சில வெவ்வேறு நாட்டினரால் காணப்பட்டன. ஆங்கிலேயருஞ் சில கண்டுள்ளனர். நமது டாக்டர் போஸ் சில கண்டு வருகிறார். உலகில் பல விடங்களில் பல நூட்பங்கள் காணப்பட்டல் இயல்பு. அவைகளைக் காணும் அறிஞரை ‘அவ்வந் நாட்டார்’ ‘அவ்வம் மொழியினர்’ என்று கருதல் கூடாது. ஆங்காங்கே அறிஞர் கண்ட உண்மைகள் மன்பதைக்கூரியன. அவைகளை நாடு, மொழி என்னுஞ்சிறைகளிலிடுவதினுஞ் சிறந்த மடமை பிறிதொன்றில்லை. அவ்வண்மைகளை அவரவர் தத்தம் மொழியில் பெயர்த்து அறிவுபெறல்வேண்டும். அவ்வழியிலேயே உலகம் இயங்கி வருகிறது.

அவ்வம் மொழிக்கே சிறப்பாக விளங்கும் நூல்களுமுண்டு. அவைகளை மொழி பெயர்ப்பதால் பயன் விளையாது. அவைகள் யாவை? அவைகளை காவியங்களென்பன. காவியங்கள் எவ்வம்மொழியில் தோன்றினவோ அவ்வம் மொழியாளர்க்கே அவைகளின் கலந்த இன்பந்தோன்றும்.

அவ்வின்பம் மொழிபெயர்ப்பில் உறுதவரிது. காவியங்கள் போக மற்றக் கலைகளெல்லாம் உலகிலுள்ள அனைவர்க்கும் பொது உடைமை.

நமது தாய்மொழியில் உலகிலுள்ள பலதிறக் கலைகளைப் பெயர்த்த தெழுதி நாம் பயின்று வரலாம். இந்நோக்குடனே தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகங் காணப்படும் முயற்சி நாட்டில் அரும்பி வருகிறது. இவ்வெளையில் நமது தாய்மொழியில் எல்லாக் கலைகளையுங் கொணர அறிஞர் முயல்வாராக. இம்முயற்சி தாய்மொழியின் மாட்டுக் கொள்ளும் அன்பைப் பொறுத்து நிற்பது. இணைஞர்களாகிய நீங்கள், 'தாய்மொழியிலேயே கலைகளைப் பயிற்றல் வேண்டும்' என்னும் உறுதி கொள்வீர்களானால், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தமிழ்நாடு நாணையே பெற்று விடும். 'இணைஞர்களே! இம்முயற்சியில் தலைப்படுங்கள்' என்று எவரேனும் உங்கட்குச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அஃது உங்கள் கடமை என்று முழங்குகிறேன்.

ஓடு நாட்டின் முன்னேற்றம் அந்நாட்டின் மொழி நிலையைப் பொறுத்தே நிற்கும். நமது தாய் மொழியின் தொன்மை, சிறப்பு முதலியவற்றை எடுத்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே பெரும் பெருங் காப்பியங்களை அணிந்தவள் நந்தமிழன்னை. அவ்வளமுடைய தமிழில் எக்கலையை நுழைத்தல் முடியாது?

நம்மவர்க்குத் தாய் மொழிப்பற்று குறைவு என்பது வெளிப்படை. தாய்மொழிப் பற்றில்லாவிடத்தில் முன்னேற்ற முயற்சி எங்ஙனம் உருக் கொள்ளும்? முன்னேற்றத்துக்கு உயிர் தாய் மொழியன்றோ? அதன் மீது கவலை செலுத்தாதிருப்பின், நாட்டின் சவலை எவ்வாறு நீங்கும்? அயர்லந்தின் விடுதலைக்கு அந்நாட்டுத் தலைவர்கள் எவ்வெத் துறையிலோ முயன்றார்கள். அம்முயற்சிகளால் அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்களில்லை. இறுதியில் அவர்கள் நாட்டு மொழியில் காதல் கொள்ளலானார்கள்;

நாட்டு மொழியை ஓம்பினார்கள். அதனால் அவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். இஃது உலகறிந்ததொன்று. நாடு என்பது மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அம் மொழியை வஞ்சிப்பது பிறந்த நாட்டை வஞ்சிப்பதாகும்.

நமது நாட்டில், 'தலைவர்' 'கற்றவர்' என்று சொல்லிக் கொள்வோருள் எத்துணைபேர் தாயை வஞ்சிக்கிறார் என்பதை, இணைஞர்களே! கூர்ந்து கூர்ந்து உன்னுங்கள்; உன்னி உன்னித் தாய் மொழியின் இன்றியமையாமையை உணருங்கள்; உணர்ந்து உணர்ந்து தாய் மொழியின் ஆக்கத்துக்குப் பாடுபடுங்கள். உங்கட்கு எல்லா நலனும் உண்டாகும்.

உலக வாழ்விற்கு மிக மிக இன்றியமையாதது 'ஸைன்ஸ்' என்னும் அறிவுக்கலை. உடற்கூறு, உடலோப்பு முறை, பூத பொளதிகம், மின்சாரம், நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள செடி கொடி பறவை விலங்கு முதலியவற்றினியல். கோளியக்கம், கணிதம், அகத்திணை முதலியன வாழ்விற் கு வேண்டுமோ? வேண்டாமா? இந்நாளில் இவைகளைப் பற்றிய பொது அறிவாதல் பெற்றே தீரல் வேண்டும். இவ்வறிவுக் குறைவால் நாடு மிக இழிந்த நிலையற்றிருக்கிறது. இவ்விழி நிலையைப் போக்க வேண்டுவது உங்கள் கடமை.

புற உலக ஆராய்ச்சிக்கு 'ஸைன்ஸ்' கொழு கொம்பு போன்றது. நம்முன்னோர் கண்ட பல உண்மைகள், 'ஸைன்ஸ்' அரணின் ன்றி இந்நாளில் உறுதி பெறல் அரிது. இக்கால உலகத்தொடு உறவு கொள்ளுகற்கும் 'ஸைன்ஸ்' தேவை. ஆதலின், 'ஸைன்ஸ்' என்னும் அறிவுக் கலை இணைஞருலகில் பரவல் வேண்டும்.

வாழ்விற் குரிய இன்பத் துறைகளுள் காவிய இன்பமும் ஒன்று. அதைத் தலையாயது என்றுங் கூறலாம். வாரிப நாடார்களே! நாம் தமிழர்கள். நாம் பாட்டின பத்தை நுகர வேண்டுமேல் நாம் யாண்டுச் செல்லல்

வெண்டும்? தமிழ் இலக்கியங்களிடையன்றோ? இப்போது தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழினாரோல் பெரிதும் படிக்கப் படுகின்றனவா? இல்லையே. எனவே, இணைஞர் வாழ்வில் ஒரு பெரும் இன்பத்தை இழப்பவராகிறார்.

தமிழில் பாட்டுருங் காப்பியங்களில்லையோ? பாவல இடுக்கின்றன. இயற்கை ஓவியம் பத்துப்பாட்டு; இயற்கை இன்பக்கலம் கவித்தொகை; இயற்கை வாழ்வில்லம் திருக்குறள்; இயற்கை இன்ப வாழ்வு நிலைமைகள் சிவப்பதிகாரமும் மணிமேகலைபும்; இயற்கைத் தவச் சிந்தாமணி; இயற்கைப் பரிணாமம் கம்பராமாயணம்; இயற்கை அன்பு பெரிய புராணம்; இயற்கை இறையுறையுள் தேவார திருவாசக திருவாய் மொழிகள். இத்தமிழ்க் கருவியங்களை உன்ன உன்ன உள்ளத்தெழும் இன்ப அன்பைச் சொல்லால் சொல்லல் இயலாது. அஃது அநுபவ நிகழ்ச்சியில் உறுவது. இணைஞர்களே! தமிழ் இணைஞர்களே! பெறற்கரிய இன்பநாட்டில் பிறக்கும் பெறு பெற்றிருக்கிறீர்கள்; தமிழ் இன்பத்தினுஞ் சிறந்த இன்பம் இவ்வெகிலுண்டோ? 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவ தெங்குங் காணோம்' என வருஉந்தமிழை - தமிழ்ப் பாரதியை நோக்குங்கள்; தமிழ்க் காவியங்களைப் படியுங்கள்; இன்பம் நுகருங்கள்.

சமயம்

சமயம் மக்களை விலங்கினின்றும் பிரிப்பது. சமயம், மக்கட்குக் கடவுள் உணர்வுட்டி, அவர்களாகக் கடவுள் நெறியில் நிறுத்துவது. சமயம், மக்கள் பாலுள்ள அழக்காறு அவா வெகுளி முதலிய விலங்கு நீர்மைகளைச் செகுத்து, அவ்விடத்தில் அன்பு அஞர் அறம் முதலிய கடவுள் நீர்மைகளைப் பெய்து, அம்மக்கள் கடவுள் நிலைபெறத் துணை புரிவது. இப்பேறு பெறுவதே மக்கள் வாழ்வின் நோக்கம். பிறந்து வளர்ந்து மாண்டு போவதா வாழ்வின் நோக்கம்? அன்று; அன்று. மாண்ட

மின்னும் நமக்கு வாழ்வுண்டு. முன்னே இவ்வாழ்வுண்மை ஆன்றோர் மொழிகளிலும் நம்பிக்கையினும் நின்றிருந்தது. இப்பொழுது அஃது ஏதுக்களால் உறுதி பெற்று வருகிறது.

இவ்வுடல் நீத்தல் என்னும் இறப்பு நிகழும்போது, இவ்வுடலினின்றும் பிரிந்து செல்லும் நண்ணுடலைப் படம் பிடிக்கும் ஒரு புதுமை இப்பொழுது மேல்நாட்டில் காணப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் அந்முயற்சி மேன்மேலும் அந்நாட்டுத் தத்துவ உலகில் வளர்ந்து வரும். நம் முன்னோர் அகமுகத்தில் கண்ட பல் உண்மைகள், மேல்நாட்டுப் புறமுக ஆராய்ச்சியில் உறுதிப்படுங் காலம் செய்யுமெனில்லை. இவ்வுடலை நீத்த உயிர்களுடன் உரையாடுவது அத்துறையில் பயில்வோர்க்கு மிக எளிதாய்விட்டது.

இவ்வுடல் நீத்த பின்னை ஒருவர் பெறும் வாழ்வு, பெரிதும் இவ்வுலகில் அவர் நடாத்தும் வாழ்வையே, பொறுத்து அமைவது. இவ்வுண்மையுணராது 'கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்' என்று அலங்கோல வாழ்வு நடாத்துவது அறிவுடைமையாகாது. ஆதலால், இவ்வுலகில் நாம் நல்வாழ்வு நடாத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அந் நல்வாழ்வே சமய தெறி என்பது.

சமயதெறி என்றும், கோலம் வேடம்-கோயில் விழர் முதலியவற்றினமீது கருத்துச் செலுத்தி, அவைகளை சமயம் என்று கொண்டு இடர்ப்படலாகாது. அவைகள் சாரங்கள் போன்றன. இந்நாளில் அவைகள் சாரங்களாகவும் துணை புரிவதில்லை. சமய ஒழுக்கத்தையே குலைக்குங் கூற்றுகளாக அவைகள் மாறி நிற்கின்றன. 'அவைகளே சமயம்' என்று கருதிச் சமயத்தைக் குறை கூறல் அறிவுடைமையாகாது.

அன்பை வளர்த்து வளர்த்து, அன்பில் தோய்ந்து தோய்ந்து, அன்பின் முழு நிலையெய்த முயல்வதே சமய தெறி நின்றலாகும். உள்ளத்தில் அன்பு நிலவும்தோது எவ்வுயிர்க்காதல் தீங்கு செய்யும் எண்ணம் எழுகிறதா?

இல்லை. பின்னை எப்பொழுது தீ நீர்மை இடம் பெறுகிறது? உள்ளத்தில் பகைமை முருகி எழும்போது பிறர்க்குத் தீமை செய்யும் தீ நீர்மையும் உடன் எழுகிறது. தன்னுயிரைப்போல மன்னுயிரையும் கருதாமலுக்கும், கொலை களவு முதலிய பெரும் பாவ நிகழ்ச்சிகட்கும் மூலமாயிருப்பது எது? அன்பின் குறைபாடேயாகும். முழு அன்பு எத்தீமைக்கும் இடந்தராது. எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாமை என்னும் பேரறம், வாழ்வில் அரும்ப வேண்டுமேல், நாம் என் செயல் வேண்டும்? என்றும் அன்பை நினைந்து நினைந்து அன்பு வினையாற்றி, அன்பு வாழ்வு நடாத்தும் செந்நறி நிறறல் வேண்டும். அச்செந்நெறியே சமய நெறி யென்பது.

அன்பாவது, அழுக்காறு அவா வெகுளி முதலிய தீ நீர்மைகள் இல்லாவிடத்தில் பொலிவதென்பது எவர்க்குந் தெரியும். அவ்வன்பே கடவுள். 'கடவுள் அன்பாயிருக்கிறார்' என்று பைபிள் சொல்கிறது. 'அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்பார் அறிவினார்—அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிவினார். அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்—அன்பே சிவமா யமர்ந்திருப்பாரே' என்று திருமந்திரஞ் செப்புகிறது. அவ்வன்புக் கடவுளோடு தொடர்பு கொண்டு வாழ்வதே சமயநெறி நிற்பதென்க.

இச் சமயநெறி இவ்வுலக வாழ்வைத் தூய்மைப்படுத்தி, மறுவுலக வாழ்விற்கும் அடிக்கோல்வது. பின்னை மெய் வாழ்விற்கும் அடிக்கோலவல்ல ஒரு நெறி, வாழ்விற்கு எத்துணை இன்றியமையாத தென்பதை இயம்பவும் வேண்டுமோ? இளைஞர்களே! 'சமயமென்ன' என்று கவலையினமாயிராதேயுங்கள்; பின்னை வாழ்வு, சமயத்தையே பொறுத்து நிற்பதை உன்னுங்கள். பின்னை வாழ்வண்மை, ஆராய்ச்சியுலகில் உறுதிபெற்றுவிட்டது. இன்னும் என்ன ஐயம்? ஆதலால், சமயநெறி நிற்க முயலுங்கள்; முயலுங்கள்.

'உலகில் 'பல கடவுளர்' 'பல சமயங்கள்' இருக்கின்றனவே; எக்கடவுளைத் தொழுவது; எச்சமய நெறி நிற்பது' என்று சிலர் ஐயறலாம். அப்பன்மை யுணர்வு முதலாவது ஒழிதல் வேண்டும். கடவுளர் பலரில்லை; சமயங்களும் பலரில்லை. ஆனால் கடவுளையுஞ் சமயத்தையுங் குறிக்கத்தக்க பெயர்கள் பல உண்டு. மொழிகள் பலவுள்ள மட்டும் பல பெயர்களிருந்தே தீரும். அறிஞர் அப்பெயர்ப் பொருளையே கொள்வர். பெயர்ப் பன்மை கொண்டு சமயப் போரில் இறங்குவது மடமை. சமயப் போரில் தலைப்படுவோர், இவ்வுலகிலும் அன்பு நிலையிழந்து, மறுவுலகிலும் நிலைபேறான வாழ்வு பெறாது இடர்ப்படுவர்.

கடவுள் நெறி ஆங்காங்கே தோன்றிய அருளாளரால் அறிவறுத்தப்பட்டது. அவ்வறிவுறுத்தல் உலகில் பல சமயங்களாகக் கொள்ளப்பட்டது. ஒவ்வொரு சமயத்தையும் துருவித் துருவி ஆய்ந்தால், கடவுள் ஒருவர் என்பதும், அவர் அன்பு வடிவினர் என்பதுஞ் செவ்வனே பெறப்படும். மக்கள், அருளாளர் அறிவறுத்திய கடவுள் நெறியெனுஞ் சமய நெறி நின்றொழுக வேண்டுமெயன்றிக் காம வெகுளி மயக்கத்தால் சமய வாத்தத்திறங்குதல் கூடாது. அஃது அறியாமை.

சமய வாதுங்களால் விளையுங் கேடுகளைக் காணுஞ் சிலர் 'சமயமே வேண்டா' என்று கூறத் தொடங்குகிறார். இஃது ஆராய்ச்சியுந் தெளிவுமில்லாதார் கூற்று. சமய வாத்தத்தை வெறுத்துத் தள்ளுதல் வேண்டுமெயன்றிச் சமய வாழ்வை வெறுத்துத் தள்ளாதலாகாது.

வாழ்விற்கு இன்றியமையாத சமய நெறியைப் பண்டைத் தமிழர் மிகத் திறம்பட வகுத்துச் சென்றனர். பழந்தமிழர் அழகுக் கடவுளை இயற்கை வாயிலாகப் போற்றினர்; இயற்கை வழிபாட்டை அக்கடவுளுணர்விற்குரிய நெறியாகக் கொண்டனர். பின்னை அவ்வழகுக்

கடவுள் பல பெயர் பெற்றது. அப்பெயர் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கடவுள் பெயராகக் கொள்ளப்பட்டது. இயற்கை வழிபாட்டு முறையும் பலவாறு திரிப்புபட்டது. 'ஒன்றற்கே பல பெயர்' என்னும் உணர்வில்லாதார், போர்த்துறை களிவிறங்கி, நாட்டு வாழ்வைக் குலைத்துக் கொண்டனர். நாம் முன்னை ஒருமையின்மீது கருத்துச் செலுத்துவதா? அல்லது பின்னைப் பன்மையின்மீது கருத்துச் செலுத்துவதா? பின்னைப் பன்மைப்போர் நமக்கெற்றுக்கு? முன்னை ஒருமை அன்பையே நாம் கொள்வோம்.

அவ்வப்போது உலகிடைத் தோன்றிய பெரியோர் சமரச ஞானத்தையே அறிவுறுத்திச் சென்றனர். அவருள் நத்தமிழ் நாட்டிற் றோன்றிய பெரியோர் அருளிய செம்மொழிகளிற் சில வருமாறு:—

'வாது செய்து மயங்கு மனத்தராய்
யாது சொல்லு வீ ராகிலும் ஏழைகாள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்த்தகலாம்
மாதேவ னலால் தேவர்தம் றில்லையே'

—திருநாவுக்கரசர்

'எங்குவந் துறுகோ என்னையாள் வோரனை
ஏழுல கங்களும் நீயே
அங்கவர்க் கமைத்த தெய்வமும் நீயே
அவற்றவை கருமமும் நீயே
பொங்கிய புறம்பால் பொருளுள வேலும்
அவையுமோ நீயின்னே யானால்
மங்கிய அருவாம் தேர்ப்புழும் நீயே
வான்புல னிறந்ததும் நீயே'

—நம்மாழ்வார்

'ஆன சமயம் அதுவிது நன்றெனும்
மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி
கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனங் கடந்த உருவது வாமே'

'ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள
என்றது போல வீருமூச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது வென்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே'

'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
சென்றே புகங்கதி யில்லைநஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் தும்மடிகே'

— திருமூலர்

'வேறுபடு சமயமெலாம் புகந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லால்
மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவின் மோன
வாரிதியில் நதிந்நிரள்போல் வயங்கிற் றம்மா'

—தாயுமானார்

'எவ்வகைச்சார் மதங்களிலே பொய்வகைச்
சாத்திரங்கள் எடுத்துரைத்தே எமது தெய்வம்
எமது தெய்வம் என்று, கைவகையே
கதறுகின்றீர் தெய்வமொன் றறியீர்'

—இராமலிங்க சுவாமிகள்

'ஒது சமயங்கள் பொருளுணரு நூல்கள் ஒன்றோ
| டொன்று
ஒவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள்
யாது சமயம் பொருள்நூல் யாதிங் கென்னில்
இதுவாகும் அதுவல்ல எனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினால் இவையெல்லாம் ஒரிடத்தே காண
நிற்பது யாதொரு சமயம் அதுசமயம்'

—அருணாநி சிவம்

இப்பொழுது சமரச ஞானவேட்கை யாண்டு கிளம்பி யிருக்கிறது. அவ்வேட்கை தணிக்கக் தமிழ் அறிஞர் முன்னரே தமிழ்க் கேணிகள் உதவி யிருக்கிறார். அக்கேணிகளில் இறங்கித் தண்புனல் அருந்துமாறு இளைஞரை வேண்டுகிறேன். இளைஞர் சமரசச் சமயநெறி பற்றி நடப்பாராயின், உடலில் சமயப்போர் தொலை யும்; ஒரு சமயம் விடுத்து மற்றொரு சமயம் புதுத்தலும் ஒழியும். எங்குமுள்ள கடவுள் ஒரு சமயத்தினல் வீற்றிரார் போலும்! அகண்டாகார ஆனந்தப் பொருளைக் கண்டப்படுத்தி இடர்ப்படுவது அறியாமை.

‘எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிர்க்கும் அவ்வுயிராய் அங்கங் கிருப்பதுநீ அன்றோ பராபரமே’

என வருஉந் தாயுமானார் திருவாக்கை ஓர்க.

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள கடவுளை எப்படி வழிபடுவது? உலகில் பலதிற வழிபாடுகளிருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி ஈங்கு வேண்டுவதில்லை. உயிர்கள் வழிபாடு எல்லா வழிபாடுகளினுஞ் சிறந்தது.

எவ்வுயிரையுந் தன்னைப்போல் கருதி, அவ்வுயிர்க்குத் தீங்கு செய்யாது, நலஞ்செய்யப் புகுவதே சிறந்த வழிபாடாகும். உயிர்களுக்குச் செய்யந் தொண்டே கடவுளுக்குரிய தொண்டாகும்.

‘ஆண்டவன் எங்குமுளான்’ என்னும் உணர்வு வளர வளர மக்கள் எக்காரணம் பற்றியும் உயிர்கட்குத் தீங்கு செய்ய ஒருப்பட்டார்கள். எவ்வுயிரிலுங் கடவுளிருப்பை உணரும் ஒருவன் கொலை களவு முதலிய மறவினைகளை ஆற்றுவானோ? ஆற்றான். இவ்வருணையே சமய நெறியாகும்.

‘எவ்வுயிரும் நீங்கா துறையும் இறையெனென்று எவ்வுயிர்க்கும் அன்பா யிரு’

—சைவ சமயநெறி

‘தம்முயிர்போ வெவ்வுயிருந் தானென்று தன்னைஞள்கூர் செய்மையருக் கேவலென்று செய்வென் பராபரமே’

‘கொல்லா விரதமொன்று கொண்டவரே நல்லோர் மற்றல்லாதார் யாரோ அறியென் பராபரமே’

‘எல்லாரும் இன்பந் திருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன் றறியென் பராபரமே’

—தாயுமானார்

‘எவ்வுயிரும் பொதுவெனக்கண் டரங்கியுப

கரிக்கின்றார் யாவர் அந்தச்

செவ்வியர்தஞ் செயலனைத்துந் திருவருளின் செயலெனவே தெரிந்தேன்’

‘எத்துணையும் பேதமுறா தெவ்வுயிருந்

தம்முயிர்போல் எண்ணி யுள்ளே

ஒத்தூரிமை உடையவராய் உவக்கின்றார்

யாவர் அவர் உள்ள்தான் சுத்த

சித்துருவாய் எம்பெருமான் நடம்புரியும்

இடமெனநான் தெரிந்தேன்’

‘சருணையொன்றே வடிவாகி எவ்வுயிருந்

தம்முயிர்போல் கண்டு ஞானத்

தெருணெறியிற் சுத்தசிவ சன்மாரக்கப்

பெருநீதி செலுத்தா நின்ற

பொருணெறிசந் குணசாந்தப் புண்ணியர்’

—இராமலிங்க சுவாமிகள்

கொலை களவு முதலிய தீமைகளை ஒழிக்கவல்லது ஒருவது ஒன்றே ஒன்றே என்று அறை கூவுகிறேன். சமயநெறி ஒன்றே ஒன்றே இளைஞரை வேண்டுகிறேன். அந்நெறி பற்றி ஒழுக்குமாறு இளைஞரை வேண்டுகிறேன்.

உயிர்கள் சேவையென்று மனைவி மக்களைத் துறந்து ஒருவது சமய நெறியாகாது. மனைவி மக்களும் உயிர்களே. அவ்வுயிர்களிலும் ஆண்டவன் எழுந்தருளி யிருக்கி

றான். அவ்வுயிர்கட்குஞ் சேவை செய்ய வேண்டுவது நமது கடமை. போலித் துறவு, வாய் வேதாந்தம் இவைகளால் நாடு உற்றுவரும் அல்லலுக்கோர் அளவில்லை. அத்துறவில் -- அவ்வேதாந்தத்தில்--இளைஞர்களே!

எக்காரணம் பற்றியுங் கருத்துச் செலுத்தாதேயுங்கள். மலைவி மக்களோடு வாழ்ந்து, கெட்ட எண்ணங்களாகக் கலைந்து, எவ்வுயிர்க்குஞ் செந்தண்மை பூண்டொழுக்குச் செய்கை வேதாந்தத்தில் தலைப்படுங்கள்.

எவ்வுயிரையுந் தன்னைப்போற் கொண்டு போற்றுஞ் சமயநெறி யென்னும் ஒரு பெரு நெறியில் நடப்பதைத் தகையவல்ல சிறு முட்கரங்கள் ஆங்காங்கே பெருகி யிருக்கின்றன. அவைகள் நாட்டுக் கேற்றவாறு உருக் கொண்டு நுக்கின்றன. நமது நாட்டு வாழ்வுத் துறையில் படிந்து கிடக்கும் முட்டுப்பாடுகள் பலப்பல. அவைகளைச் சீர்திருத்தப் புகுவது தற்போதைக்குச் சிறந்த செய்வத் தொண்டாகும். ஈண்டுச் சிலவற்றை மட்டுங் குறிக்கிறேன்.

சடங்குகள்

சடங்குகள் பல காரணம் பற்றி ஒவ்வொரு போது, ஒவ்வொரு நாட்டில், ஒவ்வொரு விதமாக ஏற்படுகின்றன. தொடக்கத்தில் அவைகள் சில பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைக்கப்படுகின்றன. பின்னே நாளடைவில் அவைகள் பெரிதும் பொருளற்ற குருட்டு முறைகளாக மாறி விடுகின்றன. அப்பொழுது அவைகள் இயற்கை ஏவற்படி சீர்திருத்தம் பெறுகின்றன. மீண்டும் அவைகளில் இருள் சூழ்ந்துவிடுகிறது. மறுபடியும் அவ்விருள் அகற்றப்படுகிறது. இவ்வாறு சடங்குகள் சுழன்றுகொண்டே யிருக்கும். ஒல்லும்வகை சடங்குகளைச் சருக்கி, அவைகளில் சண்முடி வழக்கங்கள் நுழையாதவாறு காத்துவரல் வேண்டும்.

இந்தாளில் நமது நாட்டில் நடைபெற்று வருகின்ற சடங்குகளில் சில குருட்டு நம்பிக்கைகள் நுழைந்திருக்கின்றன. அவைகளில் முன்னைச் சிறப்பாகக் குறிக்கிறேன். ஒன்று சடங்குகளைச் சமயத்துடன் தொடர்புப் படுத்துவது; மற்றொன்று பிறப்பில் குறிக்கொண்டு நல்வினை தீவினைகட்குப் பண்டாரத்தை யோ தேசிக்கையோ பார்ப்பானையோ பிறனையோ அழைப்பது; இன்னொன்று குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியிலேயே மந்திரஞ்சொல்ல வேண்டுமென்பது.

சடங்குகட்குஞ் சமயத்துக்குந் தொடர்பில்லை. சடங்குகள் வேறு; சமயம் வேறு. இரண்டையும் ஒட்டவைத்தல் அறியாமை. நல்வினை தீவினைகட்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பார் அல்லது வினைகளாற்றக் குறிப்பிட்ட ஒரு மனிதன் வேண்டுவதில்லை. அவ்வக் குடும்பத்திலுள்ள ஒரு முதியோரைக் கொள்வது நலன். மந்திரம் குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியிலேயே அமைதல் வேண்டும் என்னும் நியதியில்லை. அவரவர், தத்தம் தாய் மொழியில் மந்திரம் வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

சாதி

நமது நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதியில்லை. அவ்வேற்றுமை இடைக் காலத்தில் நாட்டிடைப் புகுந்தது. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதல் இயற்கையுடன் மாறுபட்டு நிற்பதாகும். சிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு நேர்தல் இயல்பு. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுஞ் சாதி வேற்றுமை நமது நாட்டிடைப் பெருஞ் சனியாய்ப் பிடித்து நிற்கிறது.

நமது நாட்டில் அவ்வப்போது தோன்றிய பெரிய யோர் சாதியைக் கடிந்திருக்கிறார். திருவள்ளுவர், நயல்வர், ஆழ்வார் முதலியோர் சாதிக் கொள்கையை மறுத்துரைத்த செம்மொழிகள் பல.

‘பிறப்பு பொக்கும் எல்லா வழிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்’
‘சாத்திரம் பல பேசுஞ் சழக்கர்கள்
கோத்திரமுங் குலமுங் கொண்டென் செய்வீர்’
‘சாதிசூலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிபட்டுத் தமொறும்
ஆதமிவி நாயேனை அல்லலறுத் தாண்டானை’

இவ்வருண் மொழிகளை நோக்குக. பிறப்பால் உயர்வு
தாழ்வு கருதுஞ் சாதிக்க கொடுமை தாண்டவம் புரிந்த
வேளையில், அக்கொடுமை களைய அக்கால நிலைக்கேற்ற
வண்ணஞ் சீர்திருத்தஞ் செய்ய எழுந்த தமிழ் நூல்
ஒன்றுண்டு. அதுவே பெரிய புராணம் என்பது. அது பதி
னைவர் புராணங்களுள் சேர்ந்ததன்று. அந்நூலை ஆராயா
மலே ‘புராணம்’ என்னுஞ் சொல்லைக் கண்டோ
கேட்டோ அதையும் புராணக் குப்பையில் கலக்கிறார் சிலர்.
சாதிக்க கொடுமை மிகுந்திருந்த வேளையில், எவ்வளவில்
எம்முறையில் அக்கொடுமை போக்கக் காலதேச வர்த்த
மானம் இடந்தருமோ, அவ்வளவில் அம்முறையில் நின்று
பெரிய புராணஞ் சீர்திருத்தஞ் செய்யப் புகுந்தது. அந்
நூலெழுந்த கால நிலை கருதியே அந்நூலை ஆய்தல்
வேண்டும்.

பெரிய புராணத்தில் கலப்பு மணம், உடனுண்ணல்.
பார்ப்பனரல்லாதாரைப் பார்ப்பனர் குருவாக் கோடல்,
எந்நிலையில் நின்றும் எவ்வேடங்கொண்டும் ஆண்டவனை
வழிபடல் முதலிய பல சீர்திருத்தங்கள் நிலவுகின்றன.
இவைகள் அக்காலத்திக்கு வேண்டற்பாலன என்று யான்
சொல்லவும் வேண்டுகோ? இச்சீர்திருத்த முறைகளைக்
கொண்டு இப்பொழுதும் எவ்வளவோ சீர்திருத்தங்கள்
செய்யலாம்.

‘சாதி வேற்றுமை தொலைதல் வேண்டும்’ என்
னும் பேச்சும் எழுத்தும் யாண்டும் பெருக்கெடுத்தோடு
கின்றன. ஆனால் செய்யலீலா சாதி வேற்றுமையோடு

சாதிப் பூசலும் வளர்ந்து வருகிறது. சாதிப் பூசலால்
நாட்டுக்கு நலன் உண்டா தீமை உண்டா என்பதை
விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை. சாதி வேற்றுமையுள்ள
மட்டும் சாதிப்பூசல் கனன்று கொண்டே யிருக்கும். சாதி
வேற்றுமை அறவே ஒழிந்தாலன்றி நாட்டுக்கு நலன் விளை
தல் அரிது. சாதிக்குள் சாதியாக வொர்விட்டுள்ள வேற்று
மைகள் எளிதில் ஒழியுங்கொல்! என் செய்யுது?

இளைஞர் மனங் கொண்டால் சாதி வேற்றுமையைத்
தகர்க்கலாம். நமது நாட்டின் விடுதலை சாதி வேற்றுமை
அழிவில் இருப்பதை இளைஞர் உலகம் நன்கு அறிந்திருக்
கிறது. அவ்வுலகில் தேசபக்தி பெருகப் பெருகச் சாதி
வேற்றுமை தானே மறைந்து போகும். தேசபக்தி யூட்டத்
தக்க இயக்கங்களிலேயே இளைஞர் சேர்தல் வேண்டும்.
பிளவையும், பிரிவையும், கார்ப்பவையும் உண்டு பண்ணும்
நச்சியக்கங்களில் இளைஞர் சேர்தலாகாது. இவ்வுறுதி
இளைஞர் உளத்தில் பசுமரத் தாணிபோல் பதிதல்
வேண்டும்.

‘நாட்டில் சாதியுள்ள மட்டுஞ் சாதி இயக்கங்கள்
தோன்றுதல் இயல்பு’ என்று சிலர் வாதிக்கிறார். சாதி
இயக்கந் தோன்றாதிருப்பது நலன்; சில காரணம் பற்றித்
தோன்றினும் அது சாதிப் பூசலுக்கு நிலைக்களனாயிருத்
தல் கூடாது. சாதி இயக்கங்களால் சாதிகள் வலுப்பட
லாகாதென்பது எனது உள்ளக் கிடக்கை.

இளைஞர்களே! பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு குறிக்குஞ்
சாதி வேற்றுமையைத் தொலைக்க உங்கள் வாழ்வில்
கொள்ளத்தக்க சில முறைகளை ஈண்டுப் பொறிக்கிறேன்.

1. எக்காரணம் பற்றியும் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு
கருதாதேயுங்கள்.

2. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதி எவரையங் கருவாகக் கொள்ளாதேயுங்கள்; அக்கருத்துடன் எவர்க்கும் வந்தனை வழிபாடு செய்யாதேயுங்கள்.
3. தீண்டாமையை முற்றும் விலக்குங்கள்.
4. பிறப்பில் சாதி வேற்றுமை குறிக்கும் எவ்வினையினையுந் தலைப்படாதேயுங்கள்; எவ்விடத்துக்கும் ஏகாதேயுங்கள்.
5. கலப்பு மணத்தில் கருத்திருத்தி அதை வினையில் ஆற்றுகள். கலப்பு மணம் நாட்டில் பெருகப் பெருகச் சாதி வேற்றுமை தானே சாய்ந்துபடும்.

இன்னோரின் பல சீர்திருத்த முறைகளை, நீங்கள் வாழ்வில் கடைப்பிடித்தொழுக முயன்றால், சாதிப்பேய் நாட்டை விடுத்தோடுதல் ஒருதலை.

இளைஞர் ஓய்வு நேரங்களில் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று திரும்புவரேல், அவர்க்குச் சாதி வேற்றுமையில் வெறுப்புத் தோன்றும். பல நாட்டார் கூட்டுறவு சாதியுயிவுக்கு ஓர் ஏதுவாகும்.

பெண்ணுலகு

உலகத் தோற்றத்துக்கும், ஆக்கத்துக்கும், பிறவற்றுக்கும் முதலா யிருப்பவர்கள் பெண்மக்கள். பெண்ணுலகின் பெண்மையும், தாய்மையும், இறைமையுமே உலகை நடாத்தி வருகின்றன. அப்பெண்ணுலகின் நிலைகொண்டே ஒரு நாட்டின் நாகரிகத்தை அளந்துணரல் வேண்டும்.

நமது நாட்டின் பெருமையை அடிக்கடி நாம் பேசி மகிழ்வடைகிறோம். அப் பெருமையை நமது நாடு எப்போழுது பெற்றிருந்தது? பெண் உரிமை பெற்றிருந்த காலத்தி லன்றோ? பெண் உரிமை இழந்த நாள் தொடர்நமது நாடு அடிமைக் குழியில் வீழ்ந்து வருந்துகிறது. தாயை அடிமைப் படுத்திய பாவம் நாட்டைச் சூழ்ந்து நிற்கிறது.

கடவுளை அம்மையப்பராகப் போற்றிய இந்நாட்டில் பெண்ணடிமை எங்ஙனோ நுழைந்து விட்டது. வேத காலத்தில் பெண்மக்கள் உரிமை பெற்றிருந்தார்கள். சங்க காலத்தில் அம்மக்கள் உரிமை யின்பம் நுகர்ந்தார்கள். கம்பர் காலம்வரை பெண்ணுரிமைக்குப் பெருங்கேடு நிகழவில்லை. தமிழ்நாட்டில் பெண்ணுரிமைக்கு ஊறு நேர்ந்த காலம் பின்னைய காலமேயாகும்.

பெண்மக்கட்கு விதித்துள்ள கட்டுப்பாடுகளை உன்ன உன்ன உள்ளம் உருகுகிறது. அவைகளை விதித்தவரின் நெஞ்சைக் கல்லெனக் கழறுவதா? இரும்பென இயம்புவதா?

பெண் கல்வி மறுப்பு, இளமை மணம், நாயகனைப் பெண்தானே தெரிந்தெடுக்கும் முறை அழிவு, இளங்கைம்மையரையும் மொட்டையடித்துச் சிறையிடல், அவரை இயற்கையினின்றுஞ் செயற்கைக் கொடுமையால் பிரித்தல், அவரைப் பட்டினியால் மெவிவித்தல், அவரை முதேவி களாகக் கருதல், ஒருவன் பல பெண்களை மணத்தல், நரைமுதாளன் கட்டழகுக் கன்னியை மணத்தல், பெண் விபசாரத்துக்கு மட்டும் தண்டனை, அத்தண்டனை ஆணுலகிற்கின்மை, திருமணம் என்னும் பெயரால் பெண்னை விற்றல் வாங்கல், இன்னோரின் சிறுமைக் கொடுமைகள் நாட்டிடைப் புகுந்து நாட்டைக் குலைக்கின்றன. இக்கொடுமைகள் இளைஞர் உலகில் முற்றுங் களையப்படல் வேண்டும்.

எதற்குஞ் சட்டங்களை எதிர்பார்த்தல் கூடாது. சமூகங்களே சீர்திருத்தஞ் செய்து கொள்வது நலன். சமூகங்கள் அந்நிலை எய்தாவிடின் சட்டங்கள் புகுத்துவது அறம். சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பிறக்கும் வேளையில் அவைகட்குத் தடை களத்தல் முன்னேற்றத்தை நாடுவதாகாது. இப்பொழுதுள்ள ஹிந்து சட்டங்களிற் பலஹிந்திய பாகப் பெண்மக்களின் உரிமையைக் கட்டுஞ் சட்டங்கள்

கால நிலைக்கேற்ற முறையில் சீர்திருத்தஞ் செய்யப் பெறல் வேண்டும்.

மேலே குறிப்பிட்ட குறைபாடுகளுள் சில உங்கள் வகுப்பில் இல்லை. இல்லவையேனும் பெண்ணுவகைச் சீர்திருத்தத்துக்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பும் வேண்டற்பாலதே.

பெண்ணுவகைச் சீர்திருத்தம் பெரிதும் ஆண் இளைஞர் மனோ உறுதியைப் பொறுத்து நிற்பது. ஆணுவகைம் பெண்ணைக் காமக்கூடாகக் கருதிக் கொண்டிருக்கும்மும், பெண்ணுவகைம் வளர்ச்சியுறாது. பெண்ணுவகை வளர்ச்சி யில்லையேல் மற்ற உகைத்துக்கும் வளர்ச்சியில்லை. இவியாதல் ஆணுவகைம் பெண்ணுவகைிற்கு மதிப்பும் உரிமையும் நல்க முந்துவதாக.

கோயில்

யிகப் பழைய காலத்தில் கோயில் வழிபாடு கிடையாது. அந்நாளில் இயற்கை வழிபாடொன்றே வழக்கிலிருந்தது. மீண்டும் அவ்வழி பாட்டையப் புதுக்க வேண்டுமென்பது எனது தணியா வேட்கை. இப்பொழுது அவ்வழிபாட்டையப் பற்றி நூல்களில் எழுதும் அளவொடு நின்று கொண்டிருக்கிறேன். கண்ணுக்குப் புலனாகும் இயற்கைவழிக் கண்ணுக்குப் புலனாகாத இறையை வழிபட்டே சிறந்த வழிபாடென்று எனது ஆராய்ச்சியும் அடையவும் அறிவுறுத்துகின்றன. உலகில் பின்னாளில் தோன்றிய பலதிற வழிபாடுகளைல்லாம் இயற்கை வழிபாட்டினும் பிறந்தனவே யாகும். இது நிற்க.

நமது நாட்டில் வழிபாடு பெருகியதற்குப் பண்காரணங்களுண்டு. அவைகளுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன இரண்டு. ஒன்று பெளத்த மத வழிபாட்டமையப்பு; மற்றொன்று ஓவிய உணர்வுப் பெருக்கு.

தொடக்கத்தில் கோயில் அமைப்பும், வழிபாடும் பொருளுடையனவாகவே யிருந்தன. 'இயற்கையின் உறையுள் இறைவன்' என்னும் உண்மையை அறிவுறுத்துங்கருவிகளாகவே அவைகள் தூணை புரிந்து வந்தன. நாளடைவில் அவைகள் தங்கள் தோக்கினின்றும் வழிவிழ்ந்தன. எருசலேமில் கோயில்களின் பாழ்பட்ட நிலையைக் கண்ட திறிஸ்து பெருமான், கோயிலைக் 'கள்ளர் குகை' என்று சொற்றதையும், தற்போது நமது கோயில்களின் சீர்கெட்ட நிலையை நோக்கி, மகாத்மா காந்தி, கோயிலை 'வேசையார் விடுதி' என்று கூறியதையும் கண்டு உங்ககட்டு நினைவூட்டுகிறேன். சில சூக்கிராமங்களில் சில கோயில்கள் ஆண்டவன் நினைவூட்டும் அன்பு நிலையங்களாக இன்றும் நிற்கின்றன.

இழிநிலை யுற்றுள்ள 'பெருங் கோயில்கள்' மீண்டுஞ்சீர்திருத்தமுறுமா என்பது ஐயம். இதைப்பற்றிப் பலதிறக்கருத்து வேற்றுமைகளுண்டு. கோயில்களைச் சீர்திருத்தமுயல்வோர் முயல்க.

கோயில்கட்கென நிதி ஏற்பட்ட நாள் தொடர்க்கோயில்களின் உண்மை நிலைக்கு ஊறு ஏற்பட்டது. நிதியுள்ள இடத்தில் நிதி நிலவுமோ?

கோயில்களில் சாதிப் பேய் தாண்டவம் புரிகிறது. பிறப்பை யொட்டிய சாதி வேற்றுமை கோயிலில் என்று நுழைந்ததோ, அன்றே அங்கு ஆண்டவன் அருள் மணமுங் குலைந்தது. எங்கும் ஆண்டவனை வழத்தற்கென அமைக்கப்பெற்ற ஒரு நிலையத்தில் கூடவா சாதிப் பாடுபாடு! இக்கொடுமையுள்ள நாட்டில் கடவுள் திருவருள் கொழிக்கமோ? இளைஞர்களே! உங்கள் முன்னோர் முயற்சியாலுங் செல்வத்தாலுங் கட்டப்பெற்ற இப்பாண்டி நாட்டுக் கோயில்களில் உங்கட்கு இப்பொழுது இடமிருக்கிறதா? என்ன கொடுமை! பன்றிக்கு அருள் சுரந்த பரமன் கருக் குருவிக்குக் கருணைசெய்த கடவுள்— நாரைக்கு முத்தி கொடுத்த நாதன்—ஆற்றிவுடைய மக்கள் வர

வையா தகைவன்? இக்கொடுமையைப் பேசிப் பேசி எனது நாலும் மரத்துவிட்டது. எழுதி எழுதி எனது கையுங்காப் பேறிவிட்டது. பேச்சாலும் எழுத்தாலும் இனி விளைவ தோன்றுமில்லை.

இக் கொடுமைகளுடன் வேறொரு கொலை கோயில் களில் நடைபெறுகிறது. கோயில்கள் ஏற்பட்டபோது, அவை களில் தொண்டாற்ற ஆண் அடியவரைப் போலப் பெண் அடியவரும் போந்தனர். சில பெண்மக்கள் தங்கள் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் கோயில் வழிபாட்டிற்கென்றே அர்ப்பணஞ் செய்தார்கள். நாளடைவில் கொழுத்தகோயில் குருக்கண்மாரும் கோயில் அதிகாரிகளும் அவ்வடியவரைக் காமக் கிழத்தியராகக் கொண்டு, அவரை ஒரு தனி வகுப் பாராகவுமாகி விட்டார்கள். அவர்தம் வழிவழி வருவோர் ஆண்டவன் பெயரால் பொட்டுக் கட்டிக்கொண்டு மானம் வீற்கும் விலை மாதராகிறார். அப்பொட்டுக் கட்டுதலைச் சட்டத்தால் தகைய முயன்றால், சமயத்தின் பெயரால் மறுப்புகள் புறப்படுகின்றன. இப்பாழும் நாட்டுக்கு உய்வு முண்டோ? இளைஞர்களே! நாம் எந்நாட்டில் வதி இறோம்? புத்தர் பிறந்த நாட்டிலா? திருவள்ளுவர் பிறந்த நாட்டிலா? இல்லை; இல்லை. அந்நாடுகள் மறைந்து போயின. நாம் இப்பொழுது வதிவது யேய் நாடு; நோய் நாடு. நரகக்குழியில் நாம் வதிவதோம். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெண்ணுலகின் ஒரு பகுதியை ஆண்டவன் பெயரால் அலகை யாக்குவதைக் கொடுமை யென்று சொல்வதா? அல்லது கொலையென்று சொல்வதா? சகோ தரிகளே! சகோதரர்களே! உன்னுங்கள்; உன்னுங்கள்.

சாதிக்க கொடுமையும் பெண் கொலையும் நிகழும் ஓரிடத்தில் நீதிக்கடவுள் — அன்புக் கடவுள்—அறக்கடவுள் வீற்றிருப்பனோ? இக்கொடுமையும் கொலையும் நிகழும் களத்துக்கு அன்பர் ஏகலாமோ? இக்கொடுமை கொலை களைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு, எழுதிவிட்டு, மகாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டுக் கோயில்கட்குப் போவ

தால், அப்பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் தீர்மானங்கட்கும் ஆண்டவன் அருள் செய்யவனோ?

சாதிக்க கொடுமையினின்றும்—பெண் கொலையினின்றும்—கோயில்களை விடுதலை செய்யப் பலர் பல வழி கூறு கிறார். சிலர் மூர்க்க சக்தி துணை கொள்ள வேண்டு மென்கிறார்; சிலர் சத்தியாக்கிரகமே சாலச் சிறந்ததென் கிறார். இரண்டில் பின்னையதே சிறந்ததென்று யான் சொல் வேன். கோயில் கொடுமை போக்கப் பேசுவோர் அனை வரும், அக்கோயில் புகாதிருக்கவும், வீழா செய்யாதிருக்க வும், பிற நிகழ்த்தாதிருக்கவும் உறுதி கொண்டால் நலன் விளையாமற் போகாது. ஆனால் உறுதி கொள்வோர் எத்துணை பேர்?

உங்கள் பெரியோர் கிடைங்களில் புதுக் கோயில்கள் அமைத்து வருவதாக அறிகிறேன். அக்கோயில்களில் சமரசுத் தெய்வம் தாண்டவம் புரியமாறு செய்ய வேண்டுவது உங்கள் கடமை.

ஆண்டவன் வழிபாட்டிற்கெனக் கோயில் ஏற்பட்டது. அதன் நோக்கத்துக்குக் கேடு நேரின், முறையை மாற்றிக் கொள்வதே அறிவுடைமை. தற்காலக் கோயில் வழிபாட் டால் இயற்கை எண்ணமும், உயிர்கள் வழிபாடும் அருகின் றன. கோயில் முறை கோணிய காரணங்கொண்டு ஆண்ட வன் அருள் நெறியை எவரும் விடுத்தலாகாது.

எவரெவர்க்கு எவ்வெச்சமய வேதத்தில் அன்பு நிகழ் கிறதோ, அவரவர் அவ்வவ் வேதத்தைப் படிக்கலாம். ஆண்டவன் அருள் பெற்ற அடியார் மொழிகளே நமது வாழ்வுக்குக் கொழு கொம்பு. அவர்தம் அருண்மொழித் துணையால் நமது உள்ளத்தையே கோயிலாக்கிக் கொள்ள லாம். உள்ளத்தைக் கோயிலாக்கிக் கொள்வோர் உயிர் கள் வழிபாட்டிலேயே உறைந்து நிற்பர்.

'காயமே கோயி லடகக் கடிமனம் அடிமை யாக வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி இலங்க மாக நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையதீர் அமைய வாட்டிப் பூசனை ஈச னார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி னோமே'

'உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம் வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்க்கோ புரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங் கள்ளப் புலனைத்துங் காளா மணிவிளக்கே'

—அப்பர்

அரசியல்

—திருமூலர்

இளைஞராகிய உமக்கு அரசியல் தொடர்பு வேண்டாமா வேண்டாவா என்பதைப் பற்றிப் பல திறக் கருத்து வேற்றுமைகளுண்டு. இளைஞர்க்கு அரசியல் ஞானம் வேண்டுமென்றே யான் சொல்வேன். ஈண்டு அரசியல் ஞானம் என்பது அரசியல் கிளர்ச்சியை யாதல் அரசியல் கட்சிகளை யாதல் குறிப்பதன்று.

நமது நாடு உரிமை இழந்த நாடு. உரிமை இழந்த நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் பல தோன்றுதல் கூடாது. நாடு உரிமை பெற்ற பின்னைப் பன்னூறு அரசியல் கட்சிகள் தோன்றலாம். உரிமையில்லா நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் தோன்றுமேல், அவைகளால் நாட்டில் உட்பகை, குழப்பம், பிளவு, பிணக்கு முதலிய தீங்குகளே விளையும். இத்தீங்குகளை விளைவிக்கும் அரசியல் கட்சிச் சேற்றிலா இளந்தளிர்களைப் புரளுமாறு யான் சொல்வேன்?

'நாட்டின் விடுதலைக்கு உழைக்கத் தக்கவார் இளைஞரல்லரோ' என்று அரசியல் அறிஞர் கேட்கலாம். இதற்கு 'ஆம்' என்று உடன்பாட்டு முறையிலே விடையிறுக்கிறேன். நாட்டின் விடுதலைக்கு உழைக்கத்தக்கவார் இளைஞர் என்பதில் ஐயமில்லை. நமது நாட்டின் விடுதலைக்குரிய வழி எதுவோ அவ்வழி நின்று இளைஞர் தொண்டாற்றலாம்.

நாட்டுக்கு உரிமை வழங்கல் என்னும் முழக்கத்துடன் பற்பல கிளர்ச்சிகள் தோன்றின. அவை யாவும் சிலர்க்குப் பதவி பட்டம் வழங்குவனவாகவே முடிந்தன. ஒன்று மட்டும் நாட்டுக்கு உண்மையில் உரிமை வழங்கும் நோக்குடன் தோன்றி இயங்கிற்று. அதுவே 'ஒத்துழையாமை' என்பது. அப்பேரியக்கமாதல் வெற்றி பெற்றதா? இல்லை. இதனால் விளங்குவதென்ன? முழு உரிமைக்கு நாடு இன்னுந் தன்னைப் பண்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதே. எனவே இந்நிலையில் நாட்டுக்கு நாம் ஆற்றத்தக்க முதற் கடமை யாது? நாட்டை முழு உரிமைக்குப் பண்படுத்தத் தொண்டு புரிவதே யாகும்.

பதவி பட்டங்களைக் குறிக்கொண்டு, அரசியல் கட்சிகளை வகுத்து, வெறுங் கிளர்ச்சி மட்டுக்கு செய்வதால் நாடு ஒருபோதும் பண்படாது. அக்கிளர்ச்சி செய்வோர் செய்க. அதைப் பெரியோர்க்கு விடுத்துவிடலாம். இளைஞர் ஏன் அவ்வெரியில் முழகிக் கரிதல் வேண்டும்? பின்னை இளைஞர் நாட்டுக்கு என்செய்தல் வேண்டும்? விடுதலைக்கு நாட்டைப் பண்படுத்துந் துறையிற்றங்கி அவர் உழைத்தல் வேண்டும்.

ஒத்துழையாமை ஒக்கத்தக்குத் துணை நின்ற கொடுமைகளைக் களைய முயல்வதே நாட்டின் விடுதலைக்கு வழி தேடுவதாகும். அக்கொடுமைகள் யாவை? பிறப்பு வழி வகுப்பு வேற்றுமை கருதல், மக்களுக்கினர் தீண்டாமை திகழ்தல், பெண்ணாடிமை, இன்னொரன்ன பிற. இக்கொடுமைகளைக் களையப் புகுவதே இளைஞர்க்குரிய தற்காலத் தொண்டெனத் தோன்றுகிறது. சுதர்த் தொண்டையும் உடன் சேர்த்துக் கொள்க. ஆதலால், இளைஞர் வெறுங் கிளர்ச்சி எரியில் வீழாமலும், கட்சிச் சேற்றில் நெளியாமலும், நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போக்கவல்ல சீர்திருத்தத் தொண்டில் தலைப்பட்டுறையிப் பாராக. இத்தொண்டே ஆக்க வேலை யென்பது. அவ்

வாக்க வேலையே தற்போதைக்குச் சிறந்த தேசப் பணியாகும். இளைஞர்க்குரிய பணி இதுவே.

இறுவாய்

இளஞ் சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! இதுகாறும் எனது புல்லிய உரையைப் பொறுமையுடன் செவி மடுத்த உங்கள் பெருந் தகைமைக்கு வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன். நீங்கள் இளமையின்பத்தில் திளைக்கும் பேறு பெற்றிருக்கிறீர்கள்; பகைமை பொறாமை அறியாத இளமை நிலத்தில் தக்க விதைகளை விதைத்துக் கொள்ளுங்கள்; உடமை நல்வழியில் ஓம்புங்கள்; கற்பன கற்றுக் கடவுள் நெறி நிலிலுங்கள்; கடவுள் நெறி நின்று நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களையுந் தொண்டிறங்குங்கள்; அத்தொண்டுக்கு இன்றியமையாத குணமெனுங் குன்றேறி நிலிலுங்கள்; பொறுமையைப் பூணுங்கள்; பொறுமையின் ஆற்றலை உணருங்கள்; உணர்ந்து உலகை நோக்குங்கள்; நமது நாட்டை நோக்குங்கள். நமது நாடு நாடாயிருக்கிறதா? நம் அன்னைக்கு முடியுண்டா? உடையுண்டா? போதிய உணவுண்டா? தாய் முகம் நோக்குங்கள்; அவள் முகத்திலு அழகு காணோம். அவள் இதயந் துடிக்கிறது. சாதி வேற்றுமை, தீண்டாமை, பெண்ணடிமை, உட்பகை முதலிய நோய்கள் அவளை அரிக்கின்றன. எரிக்கின்றன. இந்த நோய்களால் அவள் குகுதியோட்டங் குன்றிச் சவலையுற்றுக் கிடக்கிறாள்; இளைஞாயிற்றொளி நோக்கி நிற்கிறாள். இளஞ்ஞாயிறுகளே! உங்கள் தொண்டெனும் ஒளியே அவள் நோய்க்குரிய மருந்து. அவ்வொளி வீசி எழுங்கள்; எழுங்கள். ஆண்டவன் உங்கட்கு அருள் செய்யுமாள்.

—திரு. வி. க.

யாழ்ப்பாண மாணாக்கர் மகாநாடு:

காங்கேயன் துறையில் கூடியது;

1929ஆல் ஏப்ரல் 10, 11, 12உ

‘ஒன்றே குழைவும் ஒருவனே தேவனும்’—திருமூலர்

தோற்றுவாய்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

இயற்கை வளனுஞ் செயற்கை நலனுஞ் செறிந்து, செம்மை கொழிக்கும் இலங்கா தேவியின் எழின் முகமாயிலங்குவனும், தொன்மை வாய்ந்தனும், தமிழ்த் தாய்க்கோர் உறையளாய்ப் பொலிவதுமாய யாழ்ப்பாணத்தில், தெய்வீகம் நிரம்பிய காங்கேயனுறை யென்னும் இத்திருப்பதியில், இன்று குழியுள்ள இம்மகாநாட்டில், தலைமை வகிக்கும் பேற்றை எனக்கு வழங்கிய உங்கட்கு எனது நன்றியறிதலைச் செலுத்துகிறேன். யான் ஆற்றப்புகும் பணியில் குற்றங் குறைகள் நிகழுமேல் பொறுத்தருளுமாறு உங்களை வேண்டுகிறேன்.

இம்மகாநாடு மாணாக்கருடைய தென்பதும், இம்மகாநாட்டினர் கொண்டுள்ள நோக்கங்களின் விழுப்பமும், அந்தோக்கங்களுள் ஒன்றாய் நாட்டுக் கல்வியின் வெட்கைக்குறிப்பும், பலதிற வேலைச் சூழலிடை மூழ்கிக் கிடக்கும் என்னைத் தமிழகத்தின் ஒரு பாங்கினின்றும் மற்றொரு பாங்கர்க்குப் போதருமாறு முடுக்கின. இம்மகாநாட்டை முன்னிட்டு, மீண்டும் ஒருமுறை ஈழநாட்டுத் தமிழ் மக்களைக் கண்டிப்பும் பேறு பெற்றதைக் குறித்துக் கழிபேருவகை எய்துகிறேன்.

யாழ்ப்பாணத்தைத் தமிழகத்தின் ஒரு பாங்கரென்று மேலே குறிப்பிட்டுள்ளேன். யாழ்ப்பாணம் தமிழகத்தின் ஒரு பாங்கரே. பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர்த் தமிழகத்தின் எல்லை, இப்போதைய தமிழ்நாட்டையும் உள்ளடக்கித் தென்னாப்பிரிக்காவரை நீண்டு பரந்து விளிந்து நின்றதென்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுப. இப்பொழுது நீர்ப்பரவைக் காட்சியளிக்கும், 'இந்து மகா சமுத்திரம்' அப்பொழுது நிவ்பரப்புக் காட்சியளித்தது. அப்பொரு நிலப்பரப்பைக் கடல்கொண்டபோது சில நிலக்கூறுகள் எச்சமாக நின்றன. அக்கூறுகளுள் ஒன்று இவ்வீழ்மாகும். அன்னை இந்நிலத்தில் எத்துணையோ மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன.

இப்பழமை ஆராய்ச்சியை விடுத்துச் சரித்திர உலகில் நுழைந்து பார்ப்பினும், யாழ்ப்பாணத்துக்குந் தென் தமிழ்நாட்டுக்குமுள்ள தொடர்பு இனிது புலனாகும். தென்னாட்டினின்றும் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் சில தமிழ் மக்கள் குடி புகுத்தகைச் சரித்திரஞ் சாற்றுகிறது. தமிழ்நாட்டுப் பதிகளின் சில பெயர்களை யாழ்ப்பாணத்துள்ள சில பதிகள் தாங்கியிருத்தலும், யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களின் வழக்க ஒழுக்கங்களும், பிறவும் இரண்டு நாட்டுக்குமுள்ள தொடர்பை வலியுறுத்துஞ் சான்றுகளாக நிற்கின்றன.

இயற்கையின் ஒருகூறு இருநாட்டையும் பிரித்திருப்பினும், மற்றொரு கூறு அவ்விரண்டையும் இணைத்துப் பாலமிட்டிருக்கிறது. அப் பாலம் கண்ணுக்குப் புலனாவதன்று. அது கருத்துக்குப் புலனாவது. அதுவே தமிழ்த் தென்றல் என்னும் பாலம்.

அப்பாலத்தை ஒழுங்குபடுத்திச் செய்யஞ்செய்து, இருநிலத்துக்குமுள்ள தொடர்பிற்குப் பேராக்கந் தேடிய பெருமை, ஞானப்பிரகாசர், ஆறுமுக நாவலர், தாமோதரம் பிள்ளை, சபாபதி நாவலர் முதலிய தமிழ்ச் செல்வர்க்குண்டு. அப்பாலங் குவையாதவாறு காக்கவேண்டுவது நம் பெருங் கடமை.

மாணாக்கர் இயக்கம்

இதுபோன்று உலகில் தோன்றியுள்ள இயக்கங்கள் பலப்பல. அவைகளுள் சிறந்தன சில. அச்சிலவற்றுள் ஒன்று மாணாக்கர் இயக்கமென்பது. நிகழ்கால உலகைக் கொண்டு வருங்கால உலகைப் படைக்கும் பொறுப்பு மாணாக்கர்பாலுள்ளது. அப்படைப்பில் நிகழ்கால உலகிலுள்ள குறைபாடுகள் பல சமையப்படுத்த இடனுண்டாகும்.

ஐரோப்பாப் பொருக்குப் பின்னர் யாண்டும் அமைதி நிலவல் வேண்டுமென்றும், ஒரு நாட்டார் மற்றொரு நாட்டாருடன் பொருதல் பொன்றல் வேண்டுமென்றும், அதன்பொருட்டு வல்லரசுகள் போர்க் கருவிகளின் பெருக்கையும், படைகளின் பெருக்கையுஞ் சுருக்குதல் வேண்டுமென்றும் காலஞ்சென்ற டாக்டர் வில்சன் உள்ளிட்ட அறிஞர் பலர் அறிவுறுத்தினர். அமைதிக் காப்புக்கெனச் சர்வதேச சங்கம், உலகத் தொழிலாளியக்கம் முதலிய அமைப்புகளுங் காணப்பட்டன.

அவ்வமைப்புகளின் நோக்கங்கள் செவ்வியன. ஆனால் அவைகள் முற்றும் நிறைவேறாது துருப்பிடித்துக் கிடக்கின்றன. அங்ஙனங் கிடப்பதற்குக் காரணம் பல்படக்கூறலாம். அவைகளுள் சிறந்த ஒன்று, முதியோர் உள்ளத்தில் ஆன்மநேயமெனும் உலக சுகோதர நேயம் எனினில் அரும்பாலமையே யாகும். அவர், நாட்டு வேற்றுமை, நிற வேற்றுமை, வழக்க ஒழுக்க வேற்றுமை முதலிய வேற்றுமைகளையே பாராட்டும் பயிற்சியில் தேர்ச்சியடைந்திருக்கிறார். அவர் நெஞ்சில் உலக சுகோதர நேயம் எனினில் படிதல் அருமை. அத்தகை நெஞ்சுடைய முதியவர் காணும் இயக்கங்களால் எங்ஙனம் ஆன்பநேயம் விளையும்?

மாணாக்கருடைய இசைய நெஞ்சில் — மாசிலா நெஞ்சில்—பொதும் வேற்றுமை புணர்வு தோன்றுவதில்லை. அந்நெஞ்சில் வேற்றுமை கட்டித் தூண்டு நேயம் அல்லது

சகோதர நேயம் எளிதில் வளர்தல் கூடும். அந்நிலம் பண்படுத்தற்கு ஏது உண்டு.

தற்போதைய மாணாக்கருவதில் புறவேற்றுமையுணர்வு ஓரளவு அருகியும், உலக சகோதர நேயம் அவ்வளவில் ஒருவாறு பெருகியும் வகுதல் கண்கூடு. இஃது இயற்கையன்மையின் திருவருள்.

வருங்கால உலகில் ஒரு பெரும் மாறுதல் நிகழப்போதல் உண்மை. அதை, இயற்கை அன்மையின் நோக்கைக் கொண்டும், தற்கால உலக நிலையைக் கொண்டும் அளந்து கூறுதல்கூடும். அம்மாறுதலை அன்பு வழியில் நிகழ்த்தற்குரிய இயக்கம் எதுவாயிருக்கலாம்? இப்பொழுதுள்ள இயக்கங்களைப் பார்த்தால், அது மாணாக்கரியக்மாகவே யிருக்கலாமென்று கூறலாம்.

பெரு நோக்குடன் தோன்றியுள்ள உலக மாணாக்கரியக்கத்துக்கு ஆக்கந்தேட ஆங்காங்குள்ள மாணாக்கர்முயன்று வருகிறார். யாழ்ப்பாண மாணாக்கராகிய நீங்களும் அம்முயற்சிக்குத் துணை செய்யவே ஈண்டுக் கூடியிருக்கிறீர்.

அப்புனித இயக்கத்துக்கு ஆங்காங்குள்ள மாணாக்கர் எவ்வெவ்வழியில் துணை புரிதல் வேண்டும்? முதலாவது தமது நாட்டிலுள்ள குறைகளைப் போக்கவும், ஆங்குக் காலதேச வர்த்தமானத்துக்கேற்ற அறங்களை ஆக்கவும் முயலல் வேண்டும். உமது மகாநாட்டின் நோக்கங்களில் அவ்வழிவு ஆக்கம் என்னும் இரண்டு மிருக்கின்றன.

1. 'மாணம் பாராட்டும் உயர்ந்த நாடாய் நம் ஈழம் நிலைக்க வேண்டுமாயின் எமக்கு நமது தாய் நாட்டுக்கல்வித் (ஓவியம், சிற்பம், மொழி, இசை, ஞானம்) தேர்ச்சி இன்றியமையாத தென்பதும்;

2. நமது நாட்டுக்குத் தன் அரசை மீண்டும் நிறுவுதல் எமக்குப் பெரியதொரு கடனாம் என்பதும்;

3. நமது நாட்டிலுள்ள பல வேறு சரதியாருக்கும், அரசியல் நிலையினும், மக்கள் கூட்ட வாழ்வினும், ஒரு வேறுபாடும் இல்லைவென்பதும்;

4. சரதிபேதம் பாராட்டுதல் நமது நாட்டாரின் மக்கட்டன்மைக்குப் பெரியதோர் இழிவாம் என்பதும்;

5. பிறநாட்டுப் பொருட்களை வரவழைத்துப் பயன்படுத்துதல், பிறர் பொருட்களுக்கு அடிமையாத் தன்மையை நாட்டில் நின்று நிலவச்செய்து வருகின்ற தென்பதும்,

இவைகள் உமது நோக்கங்கள். இந்நோக்கங்களைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டே எனது பணியாற்றலாமெனக் கருதுகிறேன்.

இயற்கை

மாணாக்கரியக்கத்தின் நோக்கம் இனிது நிறைவேறுதற்கு, மாணாக்கர் கொள்ளத்தக்க பொது அறம் ஒன்றுண்டு. அஃது இயற்கையோடியெந்தது வாழ்வது. இயற்கையின் திருவருள் எல்லாவற்றிற்கும் வேண்டற்பாலது.

இயற்கையின் நோக்கமும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று. இயற்கையின் நோக்கம் உயிர்களைப் பண்படுத்து மேன்மையுறச் செய்ய வேண்டுமென்பது. மக்களின் விலங்கு நீர்மையைச் செகுத்துத் தெய்வ நீர்மையைப் பெய்ய இயற்கை அன்னை விரைந்து நிற்கிறாள். மக்கள் இயற்கையோடியெந்த வாழ்வு நடாத்துவரேல், அவர்கள் எளிதில் இயற்கை அன்மையின் திருவருள் பெறுதல் கூடும். மக்கள் வாழ்வில் இயற்கைக்கு மாறுபட்ட வினைகள் இடையிடையே நிகழ்ந்து விடுகின்றன. அந்நிகழ்ச்சியான மக்கள் இயற்கை அன்மையின் கண்ணோட்டத்துக்குச் சிறிது செய்மையராகிறார்கள். ஆகவே, மாணாக்கர் இயற்கையோடியெந்த வாழ்த் தம்மைப் பண்படுத்திக் கொள்வாராக.

வருங்கால உலகைப் படைக்கும் பொறுப்பு வாய்ந்த மாணாக்கர், தம் வாழ்வில் கொள்ளத் தக்க அறத்துறைகள் பலவுள். அவைகளுள் சிலவற்றை நண்டுச் சுருங்கச் சொல்லப் புகுகிறேன்.

ஒழுக்கம்

மாணாக்கர் என்னுஞ் சொல் விழுமிய பொருளுடையது. பின் வாழ்விற் கு வேண்டட்டும் மாண்பொருளை ஆக்கு தற்கு ஒழுக்கநெறி நிற்போர் மாணாக்கராவர். மாணாக்க குலகிற்கு முதல் முதல் வேண்டற்பாலது ஒழுக்கம். ஒழுக்கம், கல்வி யறிவிற் கு அடிப்படை. ஒழுக்கத்தால் 'ஔரேந்துங் காக்கும் உரன்' பெறலாம். அக்காப்பு, அமைதியென்னுந் தெய்வ இயல்பை நிலை பெறத்தும். அமைதியில் அறிவு விளக்கமுறல் இயலு. எல்லா நலன்கட்கும் வித்து ஒழுக்கம் ஒழுக்கமேயாகும்.

முன்னை நாளினும், இந்நாளில் பள்ளியென்னும் கட்டடத்துக்குப் பலர் செல்கிறார். ஆனால் அவருள் எத்துணை பேர் 'மாணாக்கர்'ராயிருக்கிறார் என்பது மட்டும் ஐயம். காப்பி, டீ, சூட்டு, சிகரெட், புலால், இளமை மணம், களியாடல் முதலியன இக்கால மாணாக்கர் உலகை அரித்தும் எரித்தும் வருதலை சண்டு எம்மொழியால் இயம்பவல்லேன்! இம்மாணாக்கருடலில் என்புந்தோலுங் காட்சியளிக்கின்றனவேயன்றி அழகுக் கடவுள் காட்சியளிப்பதில்லை. அதிகளா இளமை, இளமை யானுங் கொல்! மாணாக்கர் ஒவ்வொருவரும் அழகுக்கடவுள் போலல்லவோ உலகுதல் வேண்டும்? 'சந்தனை யணைய வர்' கலைதெரி கழகம்' என்றார் கம்பரும்.

மாணாக்கர் உடலில் அழகு நிலவு காணல் வேண்டும். அதற்கு இன்றியமையாதது ஒழுக்கம். ஒழுக்கமுள்ள இடத்தில் அழகு ஒளி செய்யும். 'ஒழுக்கம் உயிருனும் ஒம்பப் படும்' 'ஒழுக்கமுடைமை குடிமை' 'நன்றிக்கு வித்தாகும்

இளமை விருந்து

நல்லொழுக்கம்' என வருஉந் திருவள்ளுவர் மொழிகளை ஊன்றி நோக்குக.

கல்வி

மாணாக்கர் இளமையில் ஈட்டத்தக்க மாண்பொருள் கல்வி. அப்பொருள் கற்பகம் போன்றது. அது வாழ் விற்கு வேண்டப்படும் மற்றப் பொருள்களை யெல்லாம் உதவும்.

கல்வி என்பது வெறும் ஏட்டுப் படிப்புமட்டுமன்று. பட்டம் பதவிகளைக் குறிக்கொண்டு படித்தலுங் கல்வி யாகாது. கல்வியென்பது அறியாமையை நீக்கி அறிவை விளங்கச் செய்வது. தொழிற்கல்வி முதலியனவுங் கல்வி யின்பாற் பட்டனவே.

மொழி: கல்விப் பயிற்சிக்கு எம்மொழியைக் கொள்வது என்னும் ஆராய்ச்சி, தற்காலப் 'பெரியோர்' களிடையே நிகழ்ந்து வருகிறது. இந்நியாவும் இவங்கையும் இழைத்த பாவந்தான் என்னையோ தெரியவில்லை.

உலகைப் பல நாடுகளாக இயற்கை பிரித்திருக்கிறது. நாடுகள் பலவும் மொழிப் பெயரால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வந் நாட்டின் இயல்புக் கேற்றவண்ணம் அவ்வம் மொழி அங்கங்கே அமைந்திருக்கிறது. அவ்வந் நாட்டார் அவ்வம்மொழியை முதலில் பயில்வதே அறம். அஃதே இயற்கையோடியெந்து நிற்பதுமாகும். பின்னே போதிய வாய்ப்பும் ஓய்வும் பிறவுங் கிடைப்பின், வேறு மொழி களைையும் பயிலலாம்.

இவ்வீழும் தமிழ்நாட்டின் ஒரு கூறு. சுழத்துக்குரிய இயற்கை மொழி எது? அம்மொழி வாயிலாக மாணாக்கர் கல்வி பயிற்றுப்படுகிறாரா? தொடக்கத்திலேயே மாணாக்கர் இயற்கையினின்றும் பிரிக்கப்படுகிறார். இவ்வறியாயத்தை யாண்டுச் சென்று முனையிடுவது?

சண்டு சண்டியுள்ள மாணாக்கர்களே! யாழ்ப்பாண மாணாக்கர்களே! என்னருமைத் தமிழ் மாணாக்கர்களே! உங்கள் பொறுப்பை யுணருங்கள்; உங்களுக்குள்ள பொறுப்புச் சரலப்பெரிது. உலகிலுள்ள தாய்மாரையும் நோக்குங்கள்; உங்களை நன்ற தாயையும் உற்று நோக்குங்கள்; அத்தாய்மார் உரிமையென்னும் அரியாசனத்தில், முடியணிந்து, கோல் தாங்கி, தங்கலை சூண்டு, இறுமாப்புடன் வீற்றிருக்கிறார். உங்கள் தாயோ—நம் பெருந்தமிழ் அன்னையோ—எல்லார்க்கும் முத்த நம் அம்மையோ—எந்நிலையிலிருக்கிறாள்? அவள் முடியெங்கே? அவள் செங்கோலெங்கே? அவள் கலைகளாம் அணிகளெங்கே? அவள் யாண்டுறைகிறாள்? அவட்குப் போதிய உணவுண்டா? உடையண்டா? உன்னை உன்ன உள்ளங்குழைக்கிறது; சண்ணீர் பெருகுகிறது. நந்தமிழ்த் தாய் துச்சிற் கிடந்து துயருறுகிறாள்; அவமருகிறாள். இப்போதைய தமிழகம் தாய்மீது பெரிதுங் கருத்துச் செலுத்துவதில்லை. அதன் கவலையினத்தால் நந்தாய் சவலையற்றிருக்கிறாள். அவள் சவலையை நீங்கள் போக்கப் போகிறீர்களா அல்லது அவட்கு ஈமக்கடனாற்றப் போகிறீர்களா என்று வினவுகிறேன்.

இளைஞர்களே! உங்கள் தமிழ்த்தாய் தேற்றும் பிறந்தவளல்லள்; இன்று பிறந்தவளல்லள். அவள் மிகமிகத் தொன்மையுடையவள்; கலைகளையுடையவள். அவளையா கொல்வது? தாய்க்கொலை புரிவதா தமிழர் வீரம்? வீரத்துக்குரிய உங்கள் இளமுகம் நேர்க்கிக் கேட்கிறேன். தேற்றும் இன்றும் பிறந்த நாடுகளையுங் கலைகளையும் ஒப்பவும் பெருக்கவும் அவ்வந்தாட்டார் முயன்று வருகிறார். நாமோ — பாவிக்களாகிய நாமோ — பழம் பழம் பெருநாட்டை மறைக்கப் பார்க்கிறோம். தமிழ் இறந்தமின் 'தமிழ்மண்' மட்டுமேருத்தென்? மொழியின்றோ நாடு? கலைகளல்லவோ நாட்டின் உயிர்? மொழி இறந்துபடிநாடும் இறந்துபடுமன்றோ? உலகிற்கே ஒருபோது நாகமிகத்தை வழங்கிய மாண்பு வாய்ந்த ஒரு பெரும் நாட்

டையா மறப்பது? அதனையா மறைப்பது? ஈழத்தினளைஞர்களே! தமிழுலகின் இழிந்த நிலையை ஒருங்கள்; ஒர்ந்து உங்கள் பொறுப்பையுணருங்கள்; தமிழ்த் தாயைப் புதுப்போர்வையால் ஒப்பனை செய்து, அரியாசனத் தமர்த்தசஞ்சுகொண்டெழுங்கள்; எழுங்கள்; பழந்தமிழ் வீரத்துடன் எழுங்கள்.

'தமிழ் தமிழ்' எனில் தமிழில் போதிய நூல்களில் லையே என்று சிலர் கேட்கிறார். இச்சகோதரர் நிலை இரங்கற்குரியதே. காலதேசவர்த்தமான் துக்கேற்ற கலை நூல்கள் தமிழில் இல்லைதெயல், அவைகளை யாக்கப்படுவதே அறிவுடைமை. நில நூல், வானநூல், உயிர் நூல், பொருள் நூல் முதலியவற்றைப் பிற மொழிகளினின்றும் பெயர்த்தெழுதிக்கொள்ளலாம்.

ஜோர்மானியர், பிரஞ்சுக்காரர் முதலியோர் எஃமொழியில் கல்வி பயில்கிறார்? அவர் தத்தம் தாய் மொழியிலேயே கல்வி பயில்கிறார். தமிழன் மட்டும் ஏன் பிற மொழி வாயிலாகக் கல்வி பெறல் வேண்டும் என்பது விளங்கவில்லை. தமிழன் அடிமைப்பேய் வாய்ப்பட்டுக் கிடக்கிறான்.

ஆங்கில நூல்கள் யாவும் முதல் நூல்களல்ல. அவைகளிலும் மொழி பெயர்ப்பு நூல்களுக்குக்கின்றன. வெளி மானியன் ஒருவன் ஏதாயினும் ஒரு புதுமை காண்பனெல், அவன் அதை ஆங்கிலத்திலா எழுதுகிறான்? அவன் அதைத் தன் தாய்மொழியிலேயே எழுதுகிறான். ஆங்கிலேயர் அதைத் தமது தாய்மொழியில் பெயர்த்தெழுதிப் பயில்கிறார். இவ்வாறு தமிழர் ஏன் செய்தலாகாது?

கலைகள் இருவிதம். ஒன்று பொது; மற்றொன்று சிறப்பு. நில நூல், வானநூல், உயிர் நூல், பொருள் நூல் முதலிய அறிவியல் நூல்கள் பொதுமையின்பாற்பட்டன. சிறப்புக் கலைகள் என்பன அவ்வந்தாட்டுக்காவியங்கள்.

பொதுக் கலைகள் முதல் முதல் எம்மொழியிலா தல் பிறக்கும். அம் மொழியினின்றும் மற்றவர் தத்தம் தாய்மொழியில் பெயர்த்தெழுதி அவைகளைப் பயன்படுத்தல் மரபு. நியூட்டன், போஸ் முதலிய பேரறிஞர் ஆராய்ந்து கண்ட உண்மைகள் உலகிற்குரிய பொது உடைமைகள். அவர் ஆராய்ச்சியிற்போந்த உண்மைகளின் கருத்தையே உலகங்கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வாராய்ச்சியாளரது மொழி மீது, உலகம் தன் கருத்தைச் செலுத்தல் வேண்டுமெனில்.

கிறப்புக் கலைகளாகிய காவியங்களை மட்டும் அர்வம் மொழியிலேயே பயிலுதல் வேண்டும். அவைகள் மொழி பெயர்ப்பில் அடங்கா? காவியங்களிலுள்ள சொற்களை வேண்டுமேல் மொழி பெயர்க்கலாம். காவியங்களிலுள்ள இயற்கை இன்பத்தை எங்ஙனம் மொழி பெயர்த்தல் கூடும்? அவ்வின்பத்தை அவரவரே சுவைத்தல் வேண்டும்.

ஷேக்ஸ்பியரின் ஆங்கிலத்தில் படிப்பதே பொருத்தம். காளிதாஸன் சாகுந்தலத்தை அவன் எழுதிய வடமொழியில் படிப்பதே சாஸ்பு. இளங்கோவின் சிவப்பதிகாரத்தை அவர் யாத்த தமிழில் கற்பதே சிறப்பு.

தமிழில் இவ்வாத பொதுக் கலைகளைப் பிற மொழியினின்றும் பெயர்த்தெழுதிப் பயின்றும், கிறப்புக்கலைக்கு நாட்டுக் காவியங்களைப் பயின்றும் தமிழகத்தை வளர்த்து வரலாம். இவ்வியற்கை முறையால் விளையும் பயன்கள் பல. அவைகளுள் ஒன்று பன்னியப்பெயர்ச்சியின் காலச்சுருக்கம். இப்பொழுது பள்ளிப் பாயிற்சின்களை ஏறக்குறைய பதினைந்து தரண்கள் கழிகின்றன. இத்தகவளை ஆண்டுகள் எற்றுக்கு? தாய்மொழி வாயிலாகக் கல்வி பயின்றால், இத்துணைக் காலம் வேண்டுவதில்லை.

நாட்டு மொழியைப் பற்றிப் பலதிறத் தடைகள்களத்தப்படுகின்றன. அவைகளை இம்மனாநாட்டுத் தலை

மையுரையில் விரித்தல் வேண்டுவதில்லை. ஆயினும் இன்றியமையாத மூன்றை மட்டும் ஈண்டுப் பொறிக்கிறேன்.

1. இலங்கை இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பல மொழியினர் இருத்தல்;
2. ஆங்கிலம் உலக மொழியாய்ப் பரவி வருதல்;
3. தமிழில் குறியீடுகளின்மை.

(1) இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பல மொழியினரிருத்தல் உண்மையே. அதனால் அவ்வத் தாய் மொழிகளைக் கொலை செய்ய்தல் வேண்டும் போலும்! ஒரு கண்டத்தின் ஒரு மொழியினரிருக்கிறாரா? பல மொழியின ரிருக்கிறாரா? உலகத்திலேயே ஒரே மொழியின ரிருத்தல் வேண்டும் என்றும் வாதஞ் செய்தல் கூடும்! இயற்கையின் நோக்குணர்ந்து நடப்பதே அறிவுடைமை யும் அறவொழுக்கமும் ஆகும். இயற்கை வழியே மக்கட்கு மொழி, வழக்க ஒழுக்கம், நிறம் முதலியன அமைகின்றன. இவைகளுள் மொழியை மட்டும் ஏன் நெகிழவிடுதல் வேண்டும்? இவ்வினை இயற்கை நோக்கிற்கு அரண்' செய்யவதன்று.

இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகள் பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வம் மாகாணத்துக்கெனத் தனித்தனி மொழியும் அமைந்திருக்கிறது. அவ்வம் மொழியினர் அவ்வம்மொழிவழிக் கல்வி பெறுவதே இயற்கை.

இவ்விழம் இலங்கையின் ஒரு பகுதி. ஈண்டு வதிவோருள் பெரும்பான்மையோர் தமிழர். ஈண்டுக் குடிபுகுவோரும் நாளடைவில் தமிழராகிறார். ஆதலால், தமிழ் மக்களுக்குரிய வழக்க வொழுக்கம், கலைகள் முதலிய வற்றை இவண் வளரச் செய்வதே இயற்கையோடியைந்து வரழ்வதாகும்.

(2) ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று யான் கூறுகிறேனில்லை. ஆங்கிலம் தற்கால உலக மொழியாக வளர்ந்து வரலால், அதனைச் சில உலகியல் வினைகட்கும், உலகத் தோடொத்த வினைகட்கும் பயன்படுத்துவது பண்பாகும். தமிழ்க் கல்லூரியில் ஆங்கிலம் ஓர் இஷ்டபாடமாயிருக்கலாமென்பது எனது உட்கிடக்கை. வீறும்புவோர் அம் மொழியைப் பயிலவாராக. அறிவு வளர்ச்சிக்கு இன்னும் பல நாட்டு மொழிகளையும் பயிலலாம்.

(3) குறியீடுகளைப்பற்றி இரண்டோர் உரை பகர்சிறேன். தமிழில் குறியீடுகளை உண்டுபண்ண முயலல் வேண்டும். தமிழில் பொருந்திய சொற்கள் பெரிதுங்கிடைக்கும். கிடையாதொழியின் மூலக்குறியீட்டை அங்ஙனே ஆண்டு கொள்ளலாம். ஆங்கில நூல்களிலுள்ள குறியீடுகளிற் பெரும்பான்மையன ஆங்கிலமல்ல. அவை லத்தீன் என்பது உங்கட்குத் தெரியும்.

இனித் தமிழ்க் கல்வித் துறையீது சிறிது கருத்துச் செலுத்துவோம். தமிழருக்கெனக் காவிய மானிகைகளிருக்கின்றன; ஓவியக் கூடங்களிருக்கின்றன; இசைப்பொழிவுகள் உள்ளன; வேறு பல ஞான நிலையங்களும் உள்ளன. அக்காட்டுச் சாலையைக் காணாத கண்ணென் கண்ணே!

காவியம்: பல மொழிகளில் இயற்கைக் காவியங்கள் அமையவில்லை. மிகச் சில மொழிகளிலேயே அவை அமைந்திருக்கின்றன. அம்மொழிகளுள் நந்தமழி மொழியும் ஒன்றெனக் கூற யான் வரம்பிலா இறம்புதெய்துகிறேன். தமிழனாகப் பிறந்தமை குறித்தும் யான் இறுமாப்படைகிறேன். யான் தமிழனாகப் பிறவாதிருப்பனை—பாட்டில்—ஆ! ஆ! தேனென இனிக்குத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டில்—கடல் முழக்கங் கேட்பேனா? செஞ்ஞாயிற் நொளியில் மூழ்குவேனா? வெண்டிங்கள் நிலவில் தோய்வேனா? இளந்தென்றில் படிவேனா? அப்பாட்டுள், பகங்கடல் பொங்கி எழுந்தாலெனவும், கருங்கடல் பெருகி எழுந்தாலெனவும் வானளாவி நிற்கும் மலைக் குலங்களைக் காண்பேனா?

வெயில் மறைத்து மென்கால் வீசும் பூற்பொழிற் பந்தநிடைப்பு குவனோ? மரசுதக் கதிர்ப்பரப்போவெனப் பரந்து விரிந்த பகம்புல்லணையில் கிடப்பனோ? தமிழ்ப் பாவின்பொரியும்— 'பயல்கமந்து விற்குவனை பவளமலர் மதிபுத்த விரைக்கொடி' களென்ன! 'யாழங் குழலும் அமிழ்துங் குழைந்த' மழலைக் குழந்தைகளென்ன! தமிழ்க் காவிய உலகில் எத்துணை மேக மண்டிவுலங்கள்! எத்துணை ஏரிகள்! எத்துணை வயல்கள்! ஊர்கள் எத்தனை! நகரங்கள் எத்தனை! நாடுகள் எத்தனை! உழவு ஒருபால்—வாணியம் மற்றொரு பால்—அரசு இன்னொருபால்—அறம் வேறொரு பால்! யாண்டும் விருந்தோம்பல்—யாண்டும் கொடை—எங்கணும் விழா! நம் பெருங் காவியங்களில் உலகைக் காணலாம்; உயிரைக் காணலாம்; கடவுளைக் காணலாம்; காவிய இன்பம் பேரின்பம்; பேரின்பம்.

தொல்காப்பியர் பொருளின்பமும், திருவள்ளுவர் அறமும், இளங்கோவின் எழிலும், திருஞான சம்பந்தர் பண்ணும், சேக்கிழார் அன்பும், கம்பர் கவியமல்லவோ நம்பெருஞ் சொல்வம்? இவையே நமது கருஆவம்—அழியாச் சேமநிதி. இந்நிதியருகே இக்காலத் தமிழர் பலர் அணுகவும் அஞ்சுகிறார். அதனால் அவர் வாழ்வுப்பொருளிழந்து வறியராய் வாடுகிறார். அப்பெருஞ் சொல்வத்தைப் பயன்படுத்த மாணாக்கர்களே! முத்துங்கள்; முத்துங்கள்.

ஒவியம்: மக்கள் இயற்கையுடன் கலந்து வாழ்வதற்கு வேண்டப்படுங் கல்வித் துறைகளுள் ஒவியமும் ஒன்று. வாழ்வை இயற்கையுடன் ஒன்றுபடுத்தற்கு ஒவியம் பாலம்போலத் துணை செய்யும். அவ்வொவியத் துறையிலும் நமது பழைய நாடு கையோயதாயிருந்தது. இயற்கையைக் காவியங்களாக எழுதிய நம் முன்னோர் அதை ஒவியங்களாகவும் வரைந்தனர். ஒவியத்தில் உளம் பதித்த ஒரு நாடு நமது நாடு.

நந்தமிழ் மக்கள் எழுதிய ஒவியங்கள் இன்னும் பல விடங்களில் உருக்காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவ் விடங்களுள் சண்டு ஒன்றைமட்டுஞ் சிறப்பாகக் குறிக்க விரும்புகிறேன். சென்னைக்கு அணித்தே மல்லை — மாவளி புரம்—என்றொரு பதியிருக்கிறது. அப்பதியை ஒவிய வைப்பு என்றுஞ் சொல்லலாம். பண்டைத் தமிழர் நாகரிகத் துக்கு அஃதோர் இலக்கியமாகவும் இலங்குகிறது. மாணாக் கர்களே! அவ்வோவியப் பெற்றியை விளக்கும் ஆற்றல் எனக்கில்லை. அதைக் காண உலகின் பல பாங்கரினின் றும் அறிஞர் போதருகிறார்.

ஆங்கு மலைகளில் தேர்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; விலங்குவங்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; மக்கள் வடிவங்கள் வடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; வேறு பல சிறுகிறு ஒவியங்களும் பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வோவியங் களை ஊன்றிப் பார்ப்பின், அவைகளின் நுண்ணிய அருமைப் பாடுகள் புலனாகும். வடிவங்களில் திகழும் சிறு சிறு நுண்ணிய எடுப்புகளும், அரும்புகளும், இதழ்க ளும் வியக்கத்தக்கனவாயிருக்கின்றன. கண்களும் விரல் களும், அவைகளைச் சுற்றியுள்ள சூற்றரும்புகளும் ஒவியப் புலவரின் நுண்ணறிவைப் புலப்படுத்துகின்றன. யாழ்ப்பாண மாணாக் கர்களாகிய நீங்கள், ஓய்வு நாட்களில் மாவளி புரம் போந்து, ஆண்டு மலிந்துள்ள தமிழ் ஒவிய விரூந் தைப் படுகுமாறு உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடவுள் நினைவுட்டும் இடங்களில் நம்மவர் ஒவியம் அமைத்ததையும் ஈண்டு உன்னுதல் வேண்டும். நமது நாட்டுப் பழைய கோயில்கள் யாவும் ஒவியக் கூடங் களாகவே பொலிகின்றன. அவைகளின் மதிமெலாம் ஒவியம்; தூணெலாம் ஒவியம்; கோபுரமெலாம் ஒவியம். கோயில் முழுதும் ஒவியம்; ஒவியம். இவ்வளவில் நமது ஒவியம் நின்றவிட்டதோ? கடவுளிலும் ஒவியம் உருக் கொண்டது! 'குனித்த புருவமுங் கொல்வைச் செவ்வாயிற் சூமின் சிரிப்பும்—பனித்த சடையும் பலளம்போல் மேனி

யிற் பால் வெண்ணீறும்— இனித்த முடைய எடுத்த பொற் பாதமும்' உடைய தில்லைக்கூத்தன் வடிவமென்ன? அழ கிய ஒவியமன்றோ? பச்சைமேனியும், பவளவாயும், கமலக் கண்ணும், சிடந்த கோலமும் உடைய அச்சு தன் உருவ மென்ன? அழகிய ஒவியமன்றோ? நீலக்கடலில் செஞ்சூரியி மெழுதல் போல நீலச்சிகிழியில் எழுந்தருளுஞ் செவ்வெள் செம்மையென்ன? அழகொழுகும் ஒவியமன்றோ? இயற்கை யழகை ஒவியத்தில் அமைத்து, அவ்வழகுடன் இரண்டறக் கலந்து, அழகாகிய மக்கள் நந்தமிழ் மக்கள்.

அழகைச் சொல்லும் போதெல்லாம் தமிழர் ஒவியத் தைக் குறிப்பிடத் தவற மாட்டார். பரவையார் வளப்பை வருணிக்கப் புகுந்த தெய்வச் சேக்கிழார், 'ஓய்நரான் முகனெழுத ஒண்ணாமையுள்ளத்தான் — மேவியதன் வருத்த முற விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ' என்று ஒவிய நிலைப் புக் கொண்டார். பெண்மக்களைக் குறிப்பிடுமிடங் களில் தமிழ்ப் புலவோர் 'எழுது பூங்கொடி' என்றே பெரி துஞ் சொல்வது வழக்கம்.

இவ்வாறு ஒவியத்தில் முழ்கி ஒவிய மயமாகப் பொலிந்த நமது நாடு, இப்பொழுது எந்நிலையுற்றிருக் கிறது? ஒவியத்தைக் கொலை செய்யும் ஒரு நாடாக வன்றோ நமது நாடு மாறிவிட்டது? கோயில்களில் நடக் குங் கொடுமைகளை என்னென்று கூறுவேன்? அவ்விழிவு களை என்னென்று இயம்புவேன்? அவைகளைக் கொலைக்க ளென்றே சொல்வேன்.

கோயில் 'பிரசாதம்' என்பதை விலாப்புடைக்கத் தீன்று — பாவிசை — எச்சிற் கையை, அழகிய முகங்காட்டிக் குழந்தைகள் போல நிற்கும் ஒவிய உருவங்கள்மீது துடைக் கிறார்கள். இஃது ஒவியக் கொலையன்றோ? ஒவிய நூட் பம் முகிழாத உள்ளத்தில் அன்பேது? அருளேது? அந்தோ! நாட்டில் ஒவிய அறிவு நூட்டம் மாண்டுவிட்டது! ஒவியம் கல்லாக — மண்ணாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. இதைவிட நாட்டுக்கு வேறொர் இழிவு உண்டோ?

இந்நாளில் சிலர் ஓவியம் என்னும் பெயரால் தமிழர் நாகரிகத்துக்கே கேடு சூழ்ந்து வருகிறார். இவர் பழைய கோயில்களை இடித்துப் புதிய கோயில்களைக் கட்டப்புகிறார். அக்கட்டிடங்களில் 'ஓவியம்' (ஓவியம் என்று நினைக்கவும் மனம் நடுக்குறுகிறது) என்னும் பெயரால் சில ஆபாச-அநாசார - இழிவுகள் பொறிக்கப்படுகின்றன. இவ்விழிகள் ஓவியங்களாம்! எத்தனை நெஞ்சம் தமிழ் மக்களுக்கு உண்டாயிருக்கிறது! அச்சோ! நாம் எங்கிருந்தோம்? இப்பொழுது எங்கிருக்கிறோம்? மாணாக்கர்களே! நீங்கள் ஓவியத்துறை யோம்பப் புகுதற்கு முன்னர், இடையில் முளைத்த இழிவுகளைக் களைத்தெறியுங்கள். மறைந்த தமிழ் ஓவிய உலகை உயிர்ப்பிக்கும் பொறுப்பும் உங்களுடையதே. ஓவியமென்பதும் நாகரிகத் துறைகளுள் ஒன்று. தமிழ் மக்கள் ஒரு பெரும் நாட்டினராக உலகர் முன்னர் ஒளிபெய்ய வேண்டுமேல், அன்னார் ஓவியத் துறையை உயிர்ப்பிக்க உறுதிக்கொண்டே தீர்தல் வேண்டும்.

இசை: இறைவன் இசை மயமா யிருக்கிறான். இயற்கை இசைமயமா யிருக்கிறது. நாமும் இசை மயமா யிருத்தல் வேண்டும். இசையிலா வாழ்வு இன்பமில்லை. அது வசையுடையதாகும். ஒருவன் இசைப் புலவனாயிருத்தல் வேண்டும்; அல்லது இசையை மடுத்து இன்புறுவோனாயிருத்தல் வேண்டும். இரண்டுமில்லா ஒருவன் கொலையஞ்சா அரசுக்கனாவன்.

இசைக் கல்வியில் தமிழர் பேரூக்கஞ் செலுத்தினர் என்பதற்குப் பல சான்றுகளும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன வேண்டுவதில்லை. இசைப் புலமை இன்னும் ஆட்சியிலிருத்தல் ஒன்றே சாலும். ஆயினும், அதனாடுஞ் சில கறைகள் படிந்து வருகின்றன.

தமிழர் இசை யலகின் எல்லைகைக் கண்டவர் என்று கூறல் மிகையாகாது. தமிழர் கண்ட யாமுங் குழலும் பண்ணாளும் இசையலகின் எல்லைகை அளந்து காட்டுவன என்று அறிஞர் கூறப். சிலப்பதிகார மென்னும்

'நெஞ்சையள்ளும்' நூலில், அரங்கேற்று காதையில், தமிழ் மக்கள் கண்ட இசையலகந் நிகழ்கிறது. தேவாரப் பண்களிலும் தமிழரின் இசைத்திறன் விளங்குகிறது. 'ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய்' என்று தமிழ் மறை முழங்குதல் காண்க. தமிழ் இசை வரலாற்றை நன்கு ஆய்ந்து, காலஞ்சென்ற ஆபிரகாம் பண்டிதரென்பார் 'கருணாமிர்தசாகரம்' என்னும் ஓர் அரிய நூல் இயற்றினார். அந்நூல் இசையாராய்ச்சியில் இறங்குவோர்க்குப் பெருந்துணைஞ்சையும் என்பது எனது கருத்து.

இப்பொழுது மாணாக்கர் பலர் இசை பயில்கிறார். ஆனால் அவர் இசை ஆழியில் மூழ்கியெழுவதில்லை. அவர் கிற்றோடையில் - அதிலும் பாசி படர்ந்த கிற்றோடையில்-படிந்தெழுகிறார். இதனால் இசையலகம் வளர்ச்சியுறாது.

இந்நாளில் யாழ் வாசிப்போர் தொகை அருகிவிட்ட தென்றே சொல்லலாம். தமிழ் உலகில் யாழ் வாசிப்பவர்களுவரோ இருவரோ இருக்கிறார் என்பதை ஆறாத் தூயருடன் தெரிவிக்கிறேன். முறைப்படி சூழல் ஊதுவோர் தொகையும் அருகி வருகிறது. தேவாரப் பண்களோ மிகச் சிலவிடங்களில் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. இவைகளை ஒம்ப மாணாக்கர் உலகங் காப்புக் கட்டிக்கொள்ளல் வேண்டும். 'ஹார்மோனியம்' முதலிய சிறுமைக் கருவிகள் இசையலகைக் கறைப்படுத்துகின்றன. அக்கருவிகளில் மாணாக்கர் கருத்துச் செலுத்தாதிருப்பாராக.

நாடகம்: ஒரு நாட்டின் நலம் பெரிதும் நாடகத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. நாடகம்-இயல்-இசை-போன்ற தன்று. அஃது எல்லார்க்கும் பயன்படுவது. எல்லார்க்கும் பயன் தரக்கூடிய அக்கல்வி க்ளய்மை வழியில் வளர்ந்து வரல் வேண்டும். அது நல்வழியில் வளராது, வேறு வழியில் வளர்ந்து வருமேல், உலகம் பாழ்படுதல் ஒருதலை.

இப்பொழுது தமிழ் நாடக உலகம் எந்நிலையிலிருக்கிறது? சொல்லவும் வேண்டுமோ? இப்போதைய நாடக

உலகில் மாணாக்கர் 'நாட்டஞ்' செலுத்தலாகாது; எக் காரணம் பற்றியுஞ் செலுத்தலாகாது' என்று சொல்லேன். ஆனால் நாடக உலகைப் பண்படுத்தாமல் வானா கிடத்தலுங் கூடாது. நாடகத்தால் நாடு நலமுறல் வேண்டும். மாணாக்கர் நாடகத்தை—நன்முறையில் நாடு ஆக்கமுற்று வளர்த்தோங்கும் முறையில்—பயின்று நடாத்தக் கூடமைப்படல் வேண்டும். தமிழிலகிற்குப் புதுப்புது நாடகம் தேவை.

உடலோம்பல்: இக்கல்வி எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படை. மாணாக்கர் இதன்மீது பெருக்கவலை செலுத்துவாராக. சுவரை வைத்தே சித்திரமெழுதல் வேண்டும். உடலோம்பு முறைகளை ஈண்டு விரிக்கிற பெருகும்.

உடலோம்பல் மருந்திடை உண்டு என்னும் எண்ணமே உடலைக் கெடுக்கும். உடலோம்பலுக்கென மேல்நாட்டுத் தண்ணீரும் வேண்டா; மாத்திரையும் வேண்டா; கீழ்நாட்டுப் பற்பழம் வேண்டா; இலேகியமும் வேண்டா.

மாணாக்கர் உடற் பயிற்சிக்கெனச் சில ஆட்கள் ஆடுகிறார். அவைகளிற் சில, மாணாக்கர்க்குப் பெருங்கவலையுண்டாக்குகின்றன. பந்தாட்டம் முதலியன, சில வேளைகளில் வெற்றி—தோல்விக் கவலையை யூட்டுகின்றன. கவலை உடல் நலத்தை அரித்து அரித்து எரிக்கும் நஞ்சு. கவலையிலா உளத்தினின்றும் பிறக்கும் மகிழ்ச்சியே அழிந்தாய், உடலைச் செந்தெறியில் ஓம்பிவரும். ஆகவே, கவலையூட்டக்கூடிய எண்ணமோ சொல்லோ செய்யலோ ஒன்றும் தம்பால் உறாதவாறு தம்மை மாணாக்கர் காத்து வரல் வேண்டும். மகிழ்ச்சி, என்றும் மனத்தில் கோயில் கொள்ளத்தக்க விளைகளை நிகழ்த்த அவர் பயிலல் வேண்டும்.

'உடற்பயிற்சி உடற்பயிற்சி' என்று சிலர் உடலைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார். முரட்டும் பயிற்சிகள் முற்றும் விலக்கற்பாலன. சுதிரோஸிபடரக் காற்றில் முறைப்படி

உலவுதல் நற்பயிற்சி. நம் முன்னோர் உடற்பயிற்சிக் கென ஆசன முறைகள் கோலினர். அம்முறைகள், மேல்நாட்டு நாகரிகம் நாட்டில் நுழைந்தபோழுது எள்ளி நகையாடப்பட்டன. பின்னை ஆசனங்களின் றுட்பங்கள் ஆராயப்பட்டன. அவை ஒவ்வொரு முதுகுறுப்புக்கும், சினை உறுப்புக்கும் உரமுட்டுதல் காணப்பட்டது. இப்பொழுது மேல்காட்டறினர் சிலரும் அவற்றைப் பயின்று வருகிறார். வட இந்தியாவில் அப்பயிற்சி காட்டுத் தீப்பால் பரவி வருகிறது. ஆசனங்கள் எல்லாவற்றிலும் மாணாக்கர் பயிற்சி பெற வேண்டுவதில்லை; இரண்டொன்றில் மட்டும் பயிற்சி பெறுவது சாலும்.

பிராணாயாமப் பயிற்சியும் நலன் தரும். இப்பயிற்சியைத் தக்கார்மாட்டுப் பயிலுமாறு மாணாக்கரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிராணாயாமம் என்னும் பெயரால் சில கயவர் போலி யோகங்களைச் சிறுவர்க்குச் சொல்லி அவர் வாழ்வைப் பாழ்படுத்துகிறார். மாணாக்கர் அப்போலி யோகிகளின் மாயவலையிற் சிக்குற்று இடர்ப்படா திருப்பாராக.

ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே நம்மவர் காற்றின் பெற்றியை யுணர்ந்து, அதை ஈர்த்து விடும் முறையை ஒழுங்குபடக் கோரியது ஈண்டுப் பெரிதும் கருதற்பாற்று. 'புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை—தெறிப்பட வள்ளே நின்மல மாக்கில்—உறுப்புச் சிவக்கும் உரோமங் கறுக்கும்—புறப்பட்டு போகான் புரிசடை யோனே' ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங்—காற்றைப் பிடிக்குங் கணைக்கறிவார்க்குக்—கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே' என்று திருமூலனார் பிராணாயாமத்தால் விளையும் நலத்தை விளக்கியிருத்தல் காண்க.

உணவில் மாணாக்கர் பெருங் கவலை செலுத்தக் கூடாமைப்படல் வேண்டும். இரண்டு வேலை பொருந்திய உணவு கொள்வது சாஸ்பு. ஒரு நாளைக்கு நான்கு ஐந்து முறை சாப்பிடுவது நோய்க்குக் கால்கொள்வதாகும். காப்பி,

உ, ஓவல்டைன், புலால், தீட்டிய அரிசி முதலிய உணவுப் பொருள்கள் பொருந்தியனவல்ல. கைக்குத்தரிசி, கீரை, மோர், பழம், தேங்காய், வாதுமை, நிலக்கடலை முதலிய வற்றை முறைப்படி அளவாக உண்பது நலன்.

தீய எண்ணங்கட்கு எக்காரணம் பற்றியும் இடந்தரலாகாது. எண்ணும் எண்ணம் தூயதாயிருத்தல் வேண்டும். தீய எண்ணம் நஞ்சினுங் கொடியது. தல்லைண்ணம் அழிந்து உடலை ஓம்பும். இன்னும் விரிச்சிற் பெருகும்.

செலவு: இயற்கைப் படங்களாகிய காசியம், ஓவியம் முதலியவற்றின் வாயிலாக இன்பம் நுகர்வதோடு, தேரே இயற்கை வாயிலாக இன்பம் நுகர்வும் மாணாக்கர் பயிற்சது நலம் இவ்வுலகம் பெரிய பல்கலைக்கற்கம். மலையுங் காடும் ஆறுங் கடலும் பெருந்தாகரிய ஒவியங்க ளல்லவோ? அவைகள்தால் அனுகி இயற்கை அன்னை யுடன் உறவு கொள்வதால் விளையும் இன்பம் சொல்லுந்தசையதன்று. இதற்குத் தரைச் செலவும், கடற் செலவும் வேண்டற்பாலன. மாணாக்கர் ஓய்ந்த வேளைகளில் தரை, வழியாலோ கடல் வழியாலோ சென்று பல பதிகளைப் பார்த்தல் வேண்டும்; பல மக்களோடு பழகல் வேண்டும்; உலக இயல்களை நன்கு தெளிதல் வேண்டும். இச்செலவால் அவர் இயற்கைக் கல்வியறிவும் பெறுதல் கூடும். மாணாக்கர் வாழ்விற்று இச்செலவு மிக இன்றியமையாதது.

சமயம்: சமயக் கல்வியின் இன்றியமையாமையை சுண்டு எவ்வுரையால் இயம்புவேன்? மனிதனை விலங்கினின்றும் பிரித்து மேம்படுத்துவது சமயம்.

மனிதன் சமய வாழ்வை விடுவனெல், அவன் என்னாவன்? விலங்காவன் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? மனிதனை விலங்கினின்றும் பிரிக்க வல்ல சமயக்கல்வி, மாணாக்கர்க்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்று ஆராயப்படுவதே அறியாமை. வாழ்வே எற்றுக்கு? அவ்வாழ்விற்

கொள்க கல்வி பயிற்ல் எற்றுக்கு? தொழில் புரிதல் எற்றுக்கு? சமயஞானப் பேற்றிற்குன்றோ?

எச்சமய ஞானத்தை மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்துவது? எச்சமய ஞானத்தையாதல் மாணாக்கர் பெறுதல் வேண்டும். தொடக்கத்தில் சமயம் பல பல போலத்தோன்றும். ஆராய்ச்சி முடிவில் எல்லாம் ஒன்றாகவே புலப்படும்.

தமிழர் அறிவுறுத்திய சமயம் ஓர் எல்லைக்குள் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பதன்று. அஃதொரு சிறைப்பட்ட சமயமுமன்று. 'உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே' என்றும், 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' என்றும், 'இது ஆகும் அது அல்ல எனும் பிணக்கினிற்றி—நீஇயினால் இவை யெல்லாம் ஒரிடத்தே காண நிற்பது யாதொரு சமயம் அதுசமயம்' என்றும், 'வேறுபடு சமயமெலாம் புகுந்து பார்த்தில் விளங்குபரம் பொருளே நின்றுளையாட்டல் லால்—மாறுபடுங் கருத்திலலை' என்றும் நந்தமிழ் மக்கள் அருளிய சமரச மொழிகளை நோக்குக. இச்சமரசத்தையே உலகம் இப்பொழுது வேட்டு நிற்கிறது.

உலக நேயம் யான்கும் பேசப்படுகிறது; எழுதப்படுகிறது. அந்நேயம் பரவாமைக்குக் காரணம், நாடு—மொழி—நிறம்—வகுப்பு முதலிய புறவேற்றுமைகளில் மக்கள் கருத்தைப் பதித்திருப்பதேயாகும். மக்கள் அக்கருத்தைச் சிறிது அகமுகமாகத் திருப்பி, ஆன்ம ஆராய்ச்சியிற் செலுத்தின், அங்கே எவ்வேற்றுமையுங் காணப்படா. அவ்வாண்ம ஆராய்ச்சியே சமயக்கல்வி யென்பது. மற்றக் கல்வித்துறைகள் யாவும் சமயக் கல்விக்கு உடல் போன்றன.

'சமயப் பெயராலும் உலகில் பல போர்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன' என்று சிலர் வினவுதல் கூடும். பல சமய உணர்வும், பல கடவுள் உணர்வும், அவை சமயம் முத்தினெறி யறியாத மூர்க்கார்பாடுக்கு சமய வெறிபார்ப்பு

'சமயம்' என்னும் பெயரால் உலகில் பல போர்களை மூட்டின. மனிதன், பனநாடு - பலமொழி-பல நிறம்-பல வகுப்பு முதலிய பன்மைகளை நினைந்து நினைந்து, காழ்ப்பேறிய நெஞ்சங்கொண்டவனாதலால், அவன் சமயத்தை நோக்கும்போதும் அவனுக்குப் பன்மையே புலனாகிறது. இது மகன்பாலுள்ள குற்றம். தொடக்கத்தில் தோன்றும் பன்மையுணர்வைப் போடுக்குப் பயன்படுத்துவது அவனது அறியாமையே யாகும். சமயம் என்பது ஒன்றே.. இது ஒறித்து, 'மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்' என்னும் நூலில், 'சமய வாழ்வு' என்னும் பகுதியிலும், 'சைவத்தின் சமரசம்' என்னும் நூலிலும் விரித்துக் கூறியுள்ளேன்.

பன்மை யுணர்வால் உலகம் பட்டபாடு போதும். உலகம் அயர்ந்து அயர்ந்து, இப்பொழுது சகோதர நேயமெனும் ஒருமையைக் குறிக்கொண்டு நிற்கிறது. அக்குறிக் கோளை மிக எளிதில் நிறைவேற்றவல்லது சமய ஞானம் ஒன்றே என்பது எனது உட்கிடக்கை. சமய ஞானம் பெருகப் பெருக ஆன்மநேயமும் முருகியெழுந்து பன்மைப் பகையைப் பாற்றும்.

நாம், நாம் பிறந்த நாடு, உலகம் ஆகிய மூன்றையும் பிணித்து நிற்பது சமய மென்பதைக் கூர்ந்து உணர்வோமாக. பிற, இம்மூன்றையும் பிரித்து நின்றல் வெள்ளிடைமலை. ஆகவே, சகோதர நேயம் என்பதை எளிதில் கூட்டவல்லது சமயம் என்று தெளிக. அச்சமயக் கல்வி, இனிவரும் உலகைப் படைக்கப்போகும் உங்களுக்கு வேண்டாமா வேண்டாமா என்று நீங்களே உன்னிப் பாருங்கள். 'எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே - அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பரபரமே' என்பதே சமய ஞானநிலை.

சமய ஞானம், மக்களுக்குச் சோம்பல்-துறவில் எண்ணம் - வாழ்வில் வெறுப்பு முதலியவற்றைத் தோற்றுவித்தலால், அஃது எற்றுக்கு என்று இந்நாளில் சிலர் கருது

கிறார். சமய ஞானம் சோம்பலையாதல் பிறவற்றையாதல் உண்டு பண்ணும் என்று எவருங் கருத வேண்டுவதில்லை.

ஆன்மாவின் அறியாமையைப் போக்கவேண்டுமென்னும் நோக்குடன் ஆண்டவனால் இவ்வுடல் இவ்வுலகம் முதலியன வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆண்டவன் கொடையாகவுள்ள இவ்வுடலையும் இவ்வுலகையும் துறப்பது, ஆண்டவனை மறப்பதாகும். பெறற்கரிய இவ்வுடலைக்கொண்டு, இவ்வுலக இன்பத்தைச் செம்மை நெறியில் நுகர்ந்து, தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழமாறு சமயம் அறிவுறுத்துகிறது. எல்லாவற்றையும் விடுத்து ஓடொன்று உண்மைச் சமயம் அறிவுறுத்தவில்லை. ஆன்மென்னை வெறுத்தலும், பெண் ஆணை வெறுத்தலும் இயற்கைக்கு மாறுபட்டு நடப்பதென்பதை யான் எழுதியுள்ள நூல்களிலெல்லாம் ஒல்லும் வகை விளக்கியிருக்கிறேன். துறவு, நீத்தல் என்னுஞ் சொற்கட்குப் பின்னாளில் கொள்ளப்பட்டுப் பொருள், முதல் நூல்களின் கருத்துக்கு அரண் செய்யவதன்று. தன்னலத்துக்குக் காரணமாகவுள்ள அழகுகாறு அவா முதலிய ஜீநீர்மைகளைத் துறந்து, எவ்வுயிரையும் தன்னன்போல் கருதித் தொண்டு செய்யுமாறே நம் முன்னோர் அறிவுறுத்திச் சென்றார். 'நீத்தார்பெருமை' அருளிய திருவள்ளுவனார், எல்லாவற்றையும் விடுத்துக் காட்டுக்கொடி மூக்கைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் மாறு யாண்டாயினுங் கூறியிருக்கிறாரா? 'அந்தணர் என்போர் அறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்செந்தண்மை தீண்டொழுக லாவ்' என்று 'நீத்தார் பெருமை' க்கண், யான் கருதாத் தொண்டை அவர் வலியுறுத்தியிருக்கிறார். 'எவ்வுயிரும் என்னுயிர்போல் எண்ணி யிரங்கவும் நின்-தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பரபரமே' எனவருஉந் தாயுமானார் திருவாக்கையும் ஓர்க.

தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழ்தல் வேண்டுமென்னும் எண்ணத்தை விதைப்பது சமயஞானமாகும்.

சமயஞானமில்லையெல், ஒப்புரவு முதலிய நல்லியல்புகள் அருளும். புறக்கோலங்களையும், வழக்க வொழுக்கங்களை யும் சமயமாகக் கருதிச் சிலர் சமயத்தையே நிந்திச் சிறார். கோலங்கட்டும், வழக்கவொழுக்கங்கட்டும், சமயத் துக்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை. கோலம், வழக்க ஒழுக்கம் முதலியன நாட்டுக்கேற்றவாறு பலபடக் கிடக் கும். அவை, காலதேச வர்த்தமானத்துக்கேற்ற வண்ணம் மாறுந் தகையன. சமயமோ எல்லா நாட்டார்க்கும் பொது வாயிருப்பது. அது மாறுந் தன்மையதும்ன்று. மக்கள் எந் நிலையில் நின்று, எவ்வெடங்கொண்டும் சமய வாழ்வு நடாத்தலாம். அறவொழுக்கம் அதற்கு அடிப்படை. 'எந் நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலங் கொண்டாலும்—மன்னிய சீர்ச் சங்கரன் தாள் மறவாமை பொருளன்றே....' என் றார் சேக்கிழார்.

'தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் வாழ்வே' தன்னுரிமை நல்கும்; தன்னர சளிக்கும்; உலக சகோதர நேயத்தையு முதலும். அப்பொரு வாழ்வைக் கூட்டும் சமயம் உலக சகோதர நேயத்தை வளர்க்கும் பொறுப்பேந்தி யுள்ள மாணாக்கர்க்கு எவ்வளவு இன்றியமையாததென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

யாழ்ப்பாணத்துச் சமய நிலையில் ஒரு பெரும் மாறு தல் விரைவில் நிகழின் நலன் விளையும். அது பெரிதும் மாணாக்கருலகைப் பொறுத்து நிற்பது. யாழ்ப்பாணத்தில் சைவர்க்கும், கிறிஸ்துவர்க்கும் சமயப் போர் முன்னே அடிக்கடி நிகழ்ந்து வந்தது. அப்போர் இப்பொழுது எழு நாவிட்டெரியவில்லை. ஆயினும் கனல் இன்னுந் தணிய வில்லை. பெரும்போர் நிகழ்ந்த காலநிலைக்கும் இக்கால நிலைக்கும் வேற்றுமையுண்டு. அந்நாளைய சைவர் கிறிஸ் துவை நன்கு உணராதிருந்தனர். அந்நாளில் ஒருவரை யொருவர் நன்கு உணர்த்தற்குப் போதிய வாய்ப்பு மில்லை. இப்பொழுது சைவ அறிஞர் பலர் கிறிஸ்துவை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார். கிறிஸ்துவ அறிஞரும் நால்

வரை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார். நன்மனங் கொண்டு இரு வர் அருளுரையையும் ஆய்ந்தால் 'அன்பே கடவுள்' என்னும் முடிவிற்கு வருதல் கூடும். அம்முடிவிற்கு வந்தவருஞ் சிலருளார். மாணிக்கவாசகனார் திருவாசகத்துக்கும், கிறிஸ்து பெருமான் சுனிசேஷத்துக்குமுள்ள கருத்து வேற்றுமை எனக்கு விளங்கவில்லை. மொழி வேற்றுமையும், வழக்கத் தில் வருஞ் சில கண்முடி வேற்றுமையுந் தவிர, பிறி தொரு வேற்றுமை யிருத்தல் எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆகவே, சைவர் கிறிஸ்துவையும், கிறிஸ்துவர் நால்வரை யும் போற்றும் ஓர் அன்பு வாழ்வு யாழ்ப்பாணத்தின் கால் கொள்ள வேண்டுமென்பது எனது வேணவா. அக்கால்கொள் விழா நடாத்த மாணாக்கன் உறுதி கொள் வாராக.

மற்றும் பல சமயங்களுடன் உறவுகொண்டு, உலகில் சமரச ஞானத்தை வளர்க்க முயல்வதே அறிவுடைமை. உலக சகோதரநேய முழக்கம் யாண்டும் எழுந்துள்ள இவ் வேளையில் பல சமய உணர்வு, ஒரு சமயம் விட்டு இன் னொரு சமயம் புகழி, அதற்குச் சடங்குகள் முதலியன கொள்ளல் நாகரிகமாகா.

தன்னரசு

கல்வித்துறைகள் பல பயில்வதால் மக்கட்கு உரிமை யில் வேட்கையும், உயிர்களிடத் தன்பும் உண்டாகும். உரிமை வேட்கை இல்லாத இடத்தில் உயிர்களிடத்தன்பு நிகழல் அரிது. உரிமைக்கும் அன்புக்கும் பெருந்தொடர் புண்டு. உரிமையிலலா வாழ்வு வாழ்வாகாது. வாழ்விற்கு அழகளிப்பது உரிமை உரிமையே.

உலக சகோதர நேயம் என்பது குறிக்கோள். அதற் குத் தன்னரசு இன்றியமையாதது. தன்னரசில்லா நாடு நன்னைக் கெடுத்துக்கொள்வதுடன் பிறரையும் கெடச் செய்கிறது. அதனால் சகோதர நேயத்தை வளர்த்தல் இயலாது.

சீர்திருத்தம்

இவங்கையும் இந்தியாவும் சுயராஜ்யம் இழந்த நாடுகள். இவைகள் தங்கள் நலன்களை இழந்துவரல் கண்கூடு. இவைகளை ஆள்வோருக்குப் பல வழியிலும், நலன்கூட்டுவால், அவர் வலிந்து சுயராஜ்யம் வழங்க எளிதில் ஒருப்படார். ஆசை எவ்வளவு விரும்பும்? பெரிய இரண்டு நாடுகளைப்பற்றி ஒரு நாட்டார் ஆட்சி புரிவதைக் காணும் மற்ற நாட்டார்க்கு அழுக்காற்றெழுதல் இயல்பே. அவ்வாறையும் இவ்வழுக்காறும் வாளா கிடக்குமோ? விரிவுரை வேண்டுவதில்லை.

இவ்வளவிற்குங் காரணமா யிருப்பது எது? இரண்டு நாடுகளும் சுயராஜ்யமிழந்து நிற்பதே யாகும். உலக சமாதானத்துக்கே கேடு விளைத்து வருவோர் இவங்கையரும் இரு நாட்டாரும் விடுதலை பெறுதற்குரிய முயற்சி செய்யக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறார். உலகில் சில நாடுகள் உரிமை யிழந்து கிடக்கும்வரை உலக சுகோதர நேயத்துக்கு இடவில்லை என்பது பெரிதும் கருதற்பாலது.

தன்னரசு பெறுதற்கு இதுகாறும் உலகில் கொள்ளப் பட்ட முறையை இனி எவருங் கொள்ளுதலாகாது. எவ்வுயிர்க்குந் தீங்கு செய்யா அருண் முறையே இனிக் கொள்ளப்பெறல் வேண்டும். நெப்போலியனும் கெய்ஸ்டுங் கொண்ட கொலை முறை இனி வேண்டா. காந்தியடிகள் அறிவுறும் அறமுறையே இனி வேண்டும். மாணாக்கர் இம்முறையில் பயிற்சி பெறுவாராக.

காந்தியடிகள் உலகுக்கு அறிவுறுத்தும் முறைகள் உங்கள் நோக்கங்களில் மிளிர்கின்றன. பின் மூன்று நோக்கங்களும் தன்னரசுக்கு வழிகோலுவன என்பதில் ஐயமில்லை. அவைகளைச் செய்யில் கொணர்ந்தால், தன்னரசு தானே அரும்பும். தன்னரசு, பிறர் கொடியிலில்லை யென்பதும், அது தன் முயற்சியால் தன்னகத்திருந்தே எழுதல் வேண்டுமென்பதும் உரைப்பாவன.

இளமை விருந்து

77

‘மாணாக்கர் அரசியலில் தலைப்படுதலாகாது’ என்று சில விடங்களில் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு மாணாக்கர் செவி சாய்த்தவாகாது. அரசியற் போராட்டத்தில் — அதிலும் உரிமை இழந்த நாட்டிலெழும் அப்போராட்டத்தில் மாணாக்கரே பெரிதும் தலைப்படுதல் வேண்டுமென்பது எனது கருத்து. உலக சரித்திரமும் அவ்வாறே கூறுகிறது. இதால், ஐப்பான், துருக்கி, ஜென் முகலிய நாடுகளின் விழிப்புக்கும் விடுதலைக்கும் காரணராக நின்றவர் யாவார்? மாணாக்கரல்லரோ? கடந்த ஐரோப்பியப் போரில் தம் தாய் நாட்டுக்காக உயிர் துறந்தவர் யாவார்? மாணாக்கரல்லரோ? தேசபக்தி என்னும் மணி விளக்கு ஒலிவிட்டியாயிட்டும் மாணாக்கருள்ளமேயாகும். அவ்வுள்ளமுடையார் ஏன் உரிமைப் போராட்டத்தில் சலத்தலாகாது?

அரசியலுக்கென ஒரு தனிச் கூட்டம் நாளை கூடப்போவதால், யான் அது குறித்து இன்று இங்கே விரிவுரை நிகழ்த்த வேண்டுவதில்லை.

இலங்கை

உங்கள் தாய்நாடு இலங்கை. இலங்கை யெனில் இலங்கைத் தலையா? இலங்கை என்பது வெறுத்தலையன்று. இலங்கையின் இயற்கை, கலை, நாசகிகம், அரசு முதலியன பீசாந்த ஒன்றே இலங்கை என்பது. இத் தாய்நாட்டை, நன்ற தாயைப் போலவே நேசித்து வரல் வேண்டும்.

இலங்கையில் பல்வேறு மொழியினர், பல்வேறு வகுப்பினர், பல்வேறு சமயத்தினர் இருக்கின்றனர். அவரனைவரையும் இலங்கையரசுக் கொள்வதே தேச பக்தியாகும். மொழி வேற்றுமையோ பிற வேற்றுமைகளோ வீறிட்டுமூந்து இலங்கையர் என்னும் எண்ணத்துக்குக் கேடு விளைப்பின், தன்னரசுத் தோற்றமுஞ் செய்யத்தே ஓடி மறைவுறும்.

எக்காரணம் பற்றியும் வகுப்பு வாதம் தலைகாட்டாமலாகாது. வகுப்பெண்ணம் தேச பக்தியை விழுங்கிவிடும்.

இலங்கையில் பிறந்தவர் தமிழராயினுமாக; சிங்களவராயினுமாக, மற்றவராயினுமாக, அவரனைவரையும் இலங்கையரசாகவே கருதுதல் வேண்டும். ஆகவே, முதலில் இலங்கையரசாக இருங்கள்.

நாட்டில் தன்வரசை நிறுவுவதற்கு முதலில் நாட்டிலுள்ள குறைபாடுகளைக் களைய முயலல் வேண்டும். அம்முயற்சியுடன் நாட்டுக் கலை, நாட்டுத் தொழில் முதலியவற்றையும் வளர்க்க ஊக்கங்கொள்ளல் வேண்டும். குறைபாடுகள் பலபடக் கிடக்கின்றன. அவைகளுள் சிலவற்றை மட்டும் ஈண்டுக் குறித்துச் சொல்கிறேன்.

பிறப்பு: பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டுதல் இந்தியாவிலும் உண்டு; இலங்கையிலுஞ் சில பகுதிகளிலுண்டு. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் ஒரு நாடு தன்வரசை இழத்தல் இயல்பு. எல்லாரையும் சமமாகப் படைக்கும் ஆண்டவன் தோக்குக்கு மாறுபட்டு நடப்பவர் ஒழிக்கப்படுதலும் இயல்பு. தன்வினை தன்னைச் சடராது மற்றெவரைச் சும்?

பண்டை நாளில் பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுங்கொடுமை இருந்ததில்லை. பின்னாளிலேயே அக்கொடுமை எங்கிலோ இடர் விளைக்கலாயிற்று.

பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவதை மன்பதையினின்றுத் தொலைக்கப் புத்தர் பெருமான் முயன்றார். நாளடைவில் அவர் முயற்சியும் பாழ்பட்டது. இலங்கையில் புத்தர் அறவுரை புகுந்து நீண்ட நாளாகியும், இலங்கை இன்னும் பிறப்பில் வேற்றுமை கருதுங்கொடுமைக்கு இடந்தந்து வருகிறது. அந்தோ!

யாழ்ப்பாண மாணாக்கரிற் பெரும்பான்மையோர் தமிழராக இருத்தலான், தமிழ்நாட்டு நிகழ்ச்சிகளிற் சில கூறுகிறேன். பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதும் இழிவு பழந்தமிழர் காலத்திலில்லை. பின்னரே இவ்விழிவு தமிழ் அகத்தில் நுழைந்தது. இவ்விழிவைப் போக்க அவ்வப்போது

தமிழினர் முயன்றனர். திருவள்ளுவர் 'பிறப்போக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா' — செய்ய்தொழில் வெற்றுமை யான்' என்று பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வினமையை அறிவுறுத்துச் சொன்றனர்.

தமிழ் மக்களிடையே சாதிப்பேய் தாண்டவம் புரிந்த காலத்திலேயே நாயன்மார் தோன்றினர். அவர், சாதிக் கோட்டையைத் தகர்க்கக் கட்டளையுள், பிறப்பில் கொண்டனர். கலப்பு மணம், உடனுண்ணல், பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதாமை முதலிய அன்பொழுக்கத்துறைகள் நாயன்மார் காலத்தில் ஆக்கம் பெறலாயின. பலவகுப்புகளில் பிறந்த நாயன்மாரைப் பார்ப்பனர் குலத்திற் றோன்றிய வண்டொண்டப் பெருந்தகையார் 'அடியார்க்கும் அடியேன்' என்று வழந்தியதும் ஈண்டு உன்னற்பாற்று. சாதியைத் தொலைக்க எழுந்த அவ்வன்பியக்கமும் நாளடைவில் மறைந்து போயிற்று. சாதிக்கொடுமை ஓங்கி வளர்ந்து வளர்ந்து முடிவில் தன்வரசையே வீழ்த்திற்று. தன்வரசு வீழ்த்தும் இன்னும் நம்மவர் நல்லறிவு பெறாதிருக்கிறார். இஃதெதைக் காட்டுகிறது? இன்னும் தேசபக்தி இன்மையே காட்டுகிறது. ஆகவே, பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு கருதுவதை ஒழியுங்கள்; ஒழியுங்கள்.

தீண்டாமை: தீண்டாமை என்றொரு நோய் நம்மைத் துன்புறுத்துகிறது. மக்களுள் தீண்டாமை வகுத்தது எத்தகைக் கொடுமை! பிறப்பில் தீண்டாதான் என்று சொல்லப்படுவோனுக்கும், மற்றவனுக்கும் என்ன வேற்றுமை இருக்கிறது? பின்னைத் தீண்டாமை யாண்டிருந்து முளைத்தது? மக்கள் செய்த கற்பனை என்னே! என்னே! அக்கற்பனையால் விளைந்துள்ள கேடுகளைக் கண்ணாடிகள்கண்டும் இன்னுமா தீண்டாமை பாராட்டுவது? நார்புகலை, செல்வம், நாகரிகம், அரசு எல்லாம் போயிற்று நாடு வறுமைக் குழியில் வீழ்ந்து வருந்துகிறது. (தீண்டாமை!

தீண்டாதாரிடை ஒழுக்கமில்லை என்று சிலர் சொல் திறார். 'மற்றவரெல்லாரும் ஒழுக்கமுடையாரா?' என்று அச்சகோதரரைக் கேட்கிறேன். தீண்டாதாரர் என்று சொல் வப்படுவோருள் எத்தனையோ பேர் ஒழுக்கச்சீலராயிருக்கிறார். உயர் வகுப்பாரென்று சொல்லப்படுவோருள் எத்தனையோ பேர் ஒழுக்க நனரா யிருக்கிறார். அவரைப் 'பார்ப்பனரென்றும், இவரைத் தீண்டாதாரென்றும் ஏன் கொள்ளுதல் கூடாது? பிறப்பில் தீண்டாமை கருதுவது கொடுமை; வன்கண்; அநாகரிகம். பிறப்பில் தீண்டாமை கருதப்படுமிடத்தில் 'தேச பக்தி' எங்ஙனம் இடம்பெறும்?

தீண்டாமைமைய வேரோடு கல்வி எறிதற்கு மகாத்மர காந்தி முயன்று வருவது உங்கட்குத் தெரியும். அவர் ஓர் ஆதி திராவிடப் பெண்ணை வளர்த்து வருகிறார்; தமது ஆசிரமத்தில் தீண்டாதாரெனப்படுவோரைச் சேர்த்துக் கொள்கிறார். அப்பெண்மணியும், மற்ற ஆசிரமப் பிள்ளைகளும் ஒழுக்கமுடையராய் ஒளிர்கிறார். மக்கள் கூட்டத்தைக் கண்டு ஒதுங்கி ஓடுவதைப் பார்த்திலும், அவர்களுடன் கலந்து பழகி அவர்களை உயர்த்துவதே அருளுடையையாகும். அப்பொழுதே மக்கள் ஒழுக்கமுடையராய் மேல்நிலையுறுதற்கு வழியுண்டாகும். ஒதுங்கி, ஒதுங்கி, 'ஒழுக்க நன்ம' என்னுங்குற்ற மட்டும் சுமத்திக் கொண்டு இருப்பது அறியாமை. ஒதுங்கி ஓடுவோர்க்குப் போதிய அன்பொழுக்க மென்னும் இரக்கமில்லை என்று கூறல் மிகையன்று.

பெண் மக்கள் பெண்ணடிமை மற்றமொரு கொடுமை. உலகம் பெண் ஆணரால் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகின் ஒரு கூறாகிய பெண்ணினம் மட்டும் தாழ்த்தப்பட்டதற்கு ஏதாயினும் பொருளுண்டோ? பெண்ணுலகத்தாழ்த்தப்பட்டால் ஆணுலகமுந் தாழ்த்தப்படும். இரண்டும் உரிமை பெற்றுள்ள இடத்திலேயே உரிமை ஞாயிறு ஒளி செய்துகொண்டிருக்கும். ஒன்று அடிமைப்படிவ மற்றொன்றும் அடிமைப்பட்டு, முடிவில் நாடே அடிமைக்குழியில் வீழ்ந்துபடும்.

வடமொழியில் உபநிடதங்களை அருளிய பெண்ணரசிகள்—தமிழிற் காவியங்களை யாத்த பெண்தெய்வங்கள்—வழி வழி வந்த பெண்மணிகளின் அறிவைக் குலைத்து அடிமைக் குழியில் வீழ்த்திய பாவம் நம்மைச் சூழ்ந்து நிற்கிறது. 'ஓத்த நலனும் ஓத்த குணமும் ஓத்த கல்வியுமுடைய ஒருவனும் ஓருத்தியும்' என வருஉம் நக்கீரனார் உரையை நோக்குக. ஓத்த கல்வி பெறத் தோன்றிய பெண்ணுலகம் அடிமைப்படிவ் ஆணுலகிற்கு இன்பமேது? யாழ்ப்பாணத்தில் பெண் மக்கள் தளை அறுபட்டு வருகிறது. இது நற்குறியாகும். இன்னும் முற்றும் அறுபட்ட மாணாக்கருலகம் முயல்வதாக. பெண்ணுலகின் விடுதலை நாட்டின் விடுதலை என்பதை யாழ்ப்பாண மாணாக்கர் உணர்ந்து நடப்பது சிறப்பு.

பெண்ணுரிமை என்னும் பெயரால் சில குப்பைகளைக் கொணர்ந்து பெண்ணுலகில் குவிப்பதும் நாட்டுக்குப் பெருங்கேடு விளைப்பதாகும்.

பெண்மக்களிடம் பெண்மை, தாய்மை, இறைமை ஆகிய மூன்று இயல்புகளிருக்கின்றன. அவை மூன்றையே மலர்ந்து, காய்த்து, கனியும் முறையில் அவர்கள் யாழ்வு நாட்டாத்துதற்கு ஆணுலகந் துணை புரிதல் வேண்டும். இறைமை கனியாதவாறு பெண்ணுலகைக் செடுத்தல் பாவம். விரிவு யான் இயற்றிய 'பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை' என்னும் நூலிற் பார்த்து.

கண்மூடி வழக்கங்கள்: கண் மூடி வழக்கங்கள் பல, நாட்டுக்கேற்றவாறு ஆங்காங்கே ஆட்சி பெற்றிருக்கின்றன. அவைகளைப் படிப்படியாக இறக்குவதே அறிவுடைமை. கல்வியறிவுக் குறைபாடே கண்மூடி வழக்கங்கட்குக் காரணம். கல்வியறிவு ஒளி படரப்படரக் கண்மூடி வழக்கங்களைன்னும் இருக்குதராம் தானே இரிந்தோடும். ஆகவே, கல்வியறிவு நாட்டிடைப் பெருகல்வேண்டும்.

சுதேசியம்: குறைபாடுகளைக் களைவதுடன் சுதேசியத்தை ஒம்பி வருவது ஒழுங்கு. இல்லையேல் நாடு நலனா

றாது. ஒல்லும் வகை நாட்டுப் பொருளைப் 'பயன்படுத்தவே மக்கள் உறுதிக்கொள்ளல் வேண்டும். நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்தப் பயன்படுத்த வேறு நாட்டுப் பொருள்கள் தாமே அகன்று போய்விடும்.

இந்தியாவில் காந்தியடிகள், நாட்டுடைமையில் கருத்துச் செலுத்தி வருவது உங்கட்குத் தெரியும். நீங்களும் அம் முயற்சியில் தலைப்படலாம். நாட்டுக் கதருடை, நாட்டில் ஓடுவித நாட்டுணர்ச்சியை எழுப்பும். எளிதில் கிடைக்கக் கூடிய நாட்டுப் பொருள்களை விடுத்து, அவைகட்குப் பதிலாகப் பிற நாட்டுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துவது தாய்க் கொலையாகும். வேறு நாட்டுப் பொருள்களில் கருத்தைப் பதியவைத்துக் கொண்டு, 'நாட்டுரிமை நாட்டுரிமை' என்று வாயினால் பேசினால், யாண்டிருந்து உரிமை வரும்? நாட்டுரிமை நாட்டுப் பொருளைக் காத்தலும், வேறு நாட்டுப் பொருளை விலக்கவிடாமல் இருத்தலை உணர்ந்து நடப்பது உரிமை வேட்கைக்கு அறிகுறியாகும். இவ்வேட்கை மாணாக்கர் உலகில் முருகியெழுந்ததாக. நாட்டுடை, நாட்டுக்கலை, நாட்டுத் தொழில் முதலியவற்றை ஒம்ப மாணாக்கர் முனைந்து கொண்டாற்றுவாராக.

இவ்வழிவு ஆக்கத் தொண்டால் இலங்கையன்னை விடுதலை பெறுவாள் என்பது ஒருதலை.

இறுவாய்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! இதுகாறும் எனது புன்மொழியைப் பொறுமையுடன் செனியடுத்த உங்கள் செருந்தகைமைக்கு எனது நன்றியறிதலான வணக்கஞ் செலுத்துகிறேன். யாழ்ப்பாணத்தில் புத்துயிர் பிறப்பிக்க வேண்டுவது உங்கள் கடமை. கதிரும் மதியும் ஒருங்கு திரண்டு காட்சி யளித்தாலென இருபாலாருந் திரண்டு மகாநாட்டைச் சிறப்பிக்கப் போந்துள்ளது யாழ்ப்பாணப் புத்துயிர் பேற்றிற்கு அறிகுறியாகும்.

யாழ்ப்பாண இளைஞர்களே! வருங்கால உலகம் உங்களை நோக்கி நிற்கிறது; உங்கள் தாய்நாடு உங்களை நோக்கி நிற்கிறது. உங்கள் தமிழ்த்தாய் உங்களை நோக்கி நிற்கிறாள். உலகில் சகோதர நேயம் பெருகல் வேண்டும். நாடு தன்னரசின்பயம் துகரல் வேண்டும்; தமிழ்த்தாய் அரியாசனம் ஏறல் வேண்டும். இத்துணைக் கடன்கள் உங்களைச் சூழ்ந்து நிற்கின்றன. அக்கடன்களாற்ற எழுங்கள்; எழுங்கள்.

நாட்டுக் கலைமகளும், திருமகளும், பிறமகளிரும் உங்களை நினைந்த வண்ணமிருக்கிறார்கள். தங்களை ஒம்பவல்ல, கல்வி, அறிவு, அன்பு, ஒழுக்கம், திறன் முதலியவற்றை நீங்கள் பெற்று வருகிறீர்களா என்னும் ஏக்கம் அவர்கட்குண்டு. அவ்வேக்கம் நீங்கும் முறையில் நீங்கள் கல்வியறிவு முதலியன பெற எழுங்கள்; எழுங்கள்; இலங்கையின் இருள் இரிந்தோடக் கதிரொளி பரப்பி எழுங்கள்.

செங்கதீர்களே! உங்கள் ஒளியால் இலங்கைக் கட்டவிழ்ந்து மலர்வதாக. அம்மலர் பிவிற்றும் உரிமையின்பத்தேனை, நீங்கள் நுகர, எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் உங்கள்பால் நிலவுவதாக.

உலகில் அன்பு பெருக; இலங்கை செழிக்க; யாழ்ப்பாணம் ஒங்க; தமிழ் வாழ்க.

திரு. வி. க.

இளமை விருந்து

வீரம், கல்வி, தொழில் முதலியன சரித்திர ஆழியில் பதிந்து கிடக்கின்றன.

சோழநாட்டின் இயற்கை போற்றற்குரியது. மக்கள் வாழ்விற் கு ஏற்ற பெற்றியில் அஃது அமைந்திருக்கிறது. வெம்மையால் வெந்து எரிதலும், தண்மையால் நடுங்கி வீழ்தலும் சோழ நாட்டு இயற்கையிலில்லை. குறிஞ்சியும் முல்லைமும் மருதமும் நெய்தலும் சோழநாட்டுச் செல்வங்களாய் மக்களுக்கு இன்புட்டுகின்றன.

‘வான் பொய்யினுந் தான்பொய்யாக் காவிரி பாட்டெனப் பரந்து, கிளை கிளையாய்ப் பிரிந்து; கால் காலாய் விரிந்து சோழநாட்டை அணி செய்கிறது. காவிரிப்பயலைச் சோழநாடு நுகர் தலால், அது புனல்நாட்டாய்ச் சோறுடைத்தாயது போலும்!

சோழநாட்டு மன்னரின் வீரமும், வண்மையும், பிறவும் ஆட்சிமுறைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இலங்குவன. சோழ மன்னர் வீரம் இமயமவரை முட்டியது நண்டு நினைவிற்கு வருகிறது. சோழ மன்னரின் மாண்புக்குக் கரிகாற் பெருவளத்தான் வரலாறு ஒன்று சாலும்.

கண்ணகி என்னும் வீரத்தாயையும், மணிமேகலை என்னும் அறச்செல்வியையும் ஈன்ற பெருமை சோழநாட்டிற்கு உண்டு. அவர் வழிச் சிவப்பதிகாரமென்னுங் கற்பகமும், மணிமேகலை என்னுங் காமதேனுவும் பிறந்தன. காதலின்பமும், அதன்வழிக் கடவுளின்பமும் ஒன்றித் தேன்கும் அமிழ்த்தக்கடல் நம் பெருஞ் சிவப்பதிகாரம். அஃதீன்ற மகவு மணிமேகலை.

சோழநாட்டிற் நொன்றிய அன்பர் பலர்; அறவோர் பலர்; பாவலர் பலர்; வீரர் பலர்; அவர்தம் மொழிகளும் செயல்களும் உலகைப் பல வழியிலும் வளர்த்து வருகின்றன. சோழ நாட்டுப் பழம்பெரும் கோயில்கள் ஒரொரு நாட்சி வழங்குதல் வெள்ளிடைமலை. வேறு பல சிறப்புகளும் சோழநாட்டை அழகு செய்கின்றன.

தமிழ் மாணாக்கர் மகாநாடு: துறையூரில் கூடியது: 1932 ன் ஆகஸ்டுமீ 5

அன்பார்ந்த சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

தஞ்சையும், திரிச்சியும் ஒன்றிக் கூட்டிய தமிழர் மகாநாட்டுச் சார்பில், இன்று இவண் நண்டியுள்ள தமிழ் மாணாக்கர் மகாநாட்டில் தலைமை வகிக்கும் பேற்றை எனக்கு வழங்கிய உங்கள் அனைவர்க்கும் எனது நன்றியறிதலான வணக்கத்தைச் செலுத்துகிறேன். தமிழர் மகாநாட்டுக்கு அமைச்சர் ஸர். எஸ். குமாரசாமி ரெட்டியார் அவர்களும், தமிழ்ப்புலவர் மகாநாட்டுக்கு திரு. கா. ரா. நவசிவாய முதலியார் அவர்களும் தலைமை புண்டது சால்பேயாகும். தமிழ் மாணாக்கர் மகாநாடும் சிறப்புடைய ஒருவர் தலைமையில் கூடுவது முறைமை. உடல் உரமும், உள்ளக் கிளர்ச்சியுங் குன்றியுள்ள எனது தலைமையை நீங்கள் விழைந்தது எற்றுக்கு என்பது விளங்கவில்லை. உங்கள் துணை கொண்டு நீங்கள் குறித்த கடனாற்ற ஒல்லும்வகை முயல்கிறேன். குற்றங் குறைகள் நிகழுமேல் மன்னிப்பீர்களாக.

சோழ நாடு

இக்காலத் தஞ்சை - திரிச்சி ஜில்லாக்களின் பரப்பு, இடைக்காலச் சோழநாட்டின் பெரும் பகுதியைக் கொண்டது என்பது உங்கட்குத் தெரியும். இக்காரணம் பற்றி இம்மகாநாட்டைச் சோழநாட்டு மகாநாடு என்று கொள்ளுதற்கும் இடனுண்டு.

சோழநாடு தொன்மை வாய்ந்தது; மாண்புடையது; நாகரிகத்தில் முதிர்ந்தது. அதன் வளன், அரசு, வண்மை,

கிம்மையும மெகலையையுந் தந்த சோழநாடு இப் பொழுது இருக்கிறதா? அச்சோழநாடு மறைந்துவிட்டது. அதன் நிலப்பரப்பு மட்டும் இப்பொழுது இருக்கிறது. நாடு என்பது நிலப்பரப்பை மட்டுங் குறிப்பதன்று அரசு -- கல்வி -- வாழ்வு -- நாகரிகம் முதலியன சேர்ந்த ஒன்று நாடு என்பது. மறைவுற்ற சோழநாட்டைச் சரித்திரத்திற் பரக்கக் காணலாம். சரித்திரத்தால் அக்காலச் சோழநாட்டையும் இக்காலச் சோழநாட்டையும் ஒப்பிட்டு நோக்கிச் சோழநாட்டை நன்றமுறையில் பண்படுத்தல் வேண்டும்.

சரித்திரம் வீணுக்கு ஏற்பட்டதன்று. அது பாடத்துக்கும் பட்டத்துக்கும் மட்டும் ஏற்பட்டதன்று. முற்கால தற்கால நலந் தீங்குகளையுணர்ந்து, தீங்கைக் களைந்து, நலத்தைக் கொண்டு, ஒழுங்குபட்ட வாழ்வு நடாத்த வழி கோலிக் கொள்ளுதற்குச் சரித்திர உலகம் ஏற்பட்டது. சரித்திரக் கண்கொண்டு எதையும் ஆராய வேண்டுவது நம் பெருங் கடமை.

ஆராய்ச்சித்துறை நண்ணாது, ஒன்றைப் பழமை என்றதும் அதனைப் போற்றவோ தூற்றவோ புகுவதும், அவ்வாறே ஒன்றைப் புதுமை என்றதும் அதனைத் தூற்றவோ போற்றவோ புகுவதும் பகுத்தறிவுச் செயல்கள் ஆகா. பழமையில் நல்லனவும் இருக்கலாம்; தீயனவும் இருக்கலாம். அங்கனே புதுமையிலும் தீயனவும் இருக்கலாம்; நல்லனவும் இருக்கலாம். பழமை புதுமை என்னும் அளவில் நின்று, ஒன்றைத் தள்ளல் கொள்ளல் விதிப்பது அறிவுடைமையாகாது. அதன் அதன் தன்மைகளை நன்கு ஆராய்ந்து உணர்ந்த பின்னரே தள்ளல் கொள்ளல் விதிப்பது அறிவுடைமை.

இக்கால உலகிற்கு ஆராய்ச்சி இன்றியமையாதது. அவ்வாறாய்ச்சிக்கூரிய பலதிறக் கல்வித் துறைகளைப் பயிலும் பருவம் எது? உங்கள் சீரிய செம்மைப் பருவம் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? வடுங்கால உலகுக்கூரிய ஆக்கங்களளைத் தம் மாட்டு மாணுற ஆக்கும் முயற்சியில் தலைப்

பட்டுள்ளோர் மாணாக்கராவர் என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். இப்பருவமுடைய நீங்களல்லவோ நாட்டின் செல்வம்?

வடுங்கால உலகை ஆக்கும் வாய்ப்பு உங்கனிடமிருக்கிறதெனில், உங்கள் பொறுப்பு எத்தனைத்து என்பதை உன்னுங்கள். உங்கள் பொறுப்பு, பெரிது! பெரிது! கடலினும் பெரிது! இப்பொறுப்பு வாய்ந்த மாணாக்கர்கூரிய கடமைகள் பலப்பல. அவைகளை இம்மகா நாட்டுத் தலைமையுரையில் எங்ஙனம் விரித்துரைப்பது? இன்றியமையாத மிகச் சிலவற்றை மட்டும் ஈண்டுச் சுருங்கச் சொல்ல முயல்கிறேன்.

உடலோம்பல்

'சுவரை வைத்தே சித்திரம் எழுதல் வேண்டும்' என்பது பழமொழி. எதற்கும் உடல் நலன் வேண்டற்பாலது. பெரும் பொறுப்பை ஏற்கப் போகும் நீங்கள் உடல் நலனைப் பேணுதல் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை உன்னுங்கள். சிளர் ஈரலும், தடைபடாக் குருதியோட்டமும், எஃகு நரம்பும், ஏக்கழுத்தும், பீடுதடையும் உடையவர்களாக நீங்கள் திகழ்தல் வேண்டும்.

'இஃதென்ன மாயும் உடல்; இவ்விழிந்த உடலைப் போற்றி ஓம்பப் புகுதல் அறியாமை' என்று சிலர் சொல்லுண்டு. அருமை மாணாக்கர்களே! இப்போலிக் கூற்றுக்குச் செவிசாயாதேயுங்கள். உடலை வெறுத்தல், பெண்ணை வெறுத்தல், மண்ணை வெறுத்தல், பொன்னை வெறுத்தல் முதலியவற்றைக் கொண்ட வெறுப்புத் துறவு, நாட்டிற்கு என்புகுகி நோயாய், நாட்டை அலைத்து விரித்துக் குலைத்து வருகிறது.

தனு, கரண புவன போகங்கள் ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்டன. அவைகளை ஏன் நீத்தல் வேண்டும்? அவைகளை நீத்தல் என்பது ஆண்டவன் படைப்பையே அவமதிப்பதாகும். தொல்காப்பியனார், திருவள்ளுவனார் முதலிய

அறிஞரின் மொழிகளை எடுத்துக் காட்டிப் பொல்லாத துறவுக் கோலை நிறுத்தச் சிலர் முயல்வதை யான் அறிவேன். அவர்தங் கூற்றுக்கு உரையாசிரியரின் கூற்றுகள் துணை நிற்குமென்றித் தொல்காப்பியனார் திருவள்ளுவர் கூற்றுகள் துணை நிலலா.

தொல்காப்பியனார் திருவள்ளுவனார் உள்ளிட்ட பெரி யோர் பொல்லாத 'வெறுப்புத் துறவை' அறிவுறுத்தவில்லை என்பதையும், இயற்கையோடியைந்த இன்ப அன்பு வாழ்வை நடாத்தி, உலகுக்கு நலஞ்செய்யும் பேரறத்தை ஒப்புமாறு அவர் அறிவுறுத்தி யிருக்கிறார் என்பதையும் என்னுடைய நூல்கள் பலவற்றில் ஒல்லும் வகை விளக்கியிருக்கிறேன். 'பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை' என்னும் நூலிலும் சிறப்பாக இயற்கையறத்தை வலியுறுத்தி, 'வெறுப்புத் துறவு' இயற்கைக்கு மாறுபட்ட தென்பதைக் கடா விடைகளான் நிறுவிக் காட்டியுள்ளேன். விரிவு ஆண்டுக் காண்க.

சில மாணாக்கர் உடலை 'ஓம்பாது, இரவும் பகலும் ஏடுகளைக் கட்டியபூவுடைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவர் வாழ்வு இரங்கத்தக்கதாக முடியும்; சிலவிடங்களில் அவ்வாறு முடிந்ததும் எனக்குத் தெரியும். ஆண்டவன் அளித்த அரிய உடலை நல்லவழியில் ஓம்பாதவரை இயற்கையன்னை ஒறுத்தே தீர்வன். அவ்வொறுத்தலுக்கு ஆனாகாத வழியில் உடலை ஓம்ப வேண்டுவது உங்கள் கடன்; தலையாய கடன் என்று கூறுவேன்.

மாணாக்கர் பார்வைக்கு இனி யாரா யிருத்தல் வேண்டும். இளமை அழகுள்ளவிடத்தில் இனிமையுண்டு. மாணாக்கர் உடலில் இளமை மணங் கம்பழின் அதன்கண் அழகொளி வீசும். 'கண் கொள்ளாக் கவின் பொழிந்த திருமேனி கதிர்விளிப்ப' — விண்கொள்ளாய் பேரொளியான்' என வருஉஞ் சேக்கிழார் மொழியின் பொருளாக மாணாக்கர் இலங்க விரும்புவர் என்றே நினைக்கிறேன். கம்பரும் 'கந்

தனை யலையவர் கலைதெளி கழகம்' என்று கூறியதும் ஈண்டுக் கருதற்பாற்று.

இளமை அழகுக்கு இயற்கை வாழ்வு வேண்டற்பாலது. அதற்கு முதலாவது ஒழுங்கு வேண்டும். இயற்கை நிகழ்ச்சி ஒவ்வொன்றும் ஒழுங்கு என்னுங் கோட்டின்வழியே இயங்குகிறது. ஆகவே, இயற்கையோடியைந்த வாழ்விற்கு ஒழுங்கு இன்றியமையாதது.

நம்மிடத்தில் ஒழுங்கில்லை என்று உலகமே நம் மீது பழி சுமத்துகிறது. லார்ட் நார்த்துனிப் என்பவர், 'கண்ட இடங்களில் எச்சில் துப்புதலும், வாழ்வில் ஒழுங்கினமும் இந்நியரைவிட்டகவாத குற்றங்கள்' என்னுங் கருத்துப் பட ஒருபோது சொற்றனார். இக்குற்றங்கள் நம்பால் ஊடுருவிக் குருதியிற் கலந்து நின்றல் உண்மையே. 'ஒழுங்கு ஊராளம்' என்பது பழமொழி. ஐரோப்பியரது வாழ்வில் ஒழுங்கு என்பது ஊடுருவிப் பாய்ந்து நிற்கிறது. அவர்தம் ஒழுங்கு, ஊரையும் ஆள்கிறது; உலகத்தையும் ஆள்கிறது. அவரிடத்திருந்து நாம் கற்கத்தக்கவனவற்றுள் ஒழுங்கும் ஒன்று.

ஒழுங்கை மாணாக்கர் உறுதியாகக் கடைப் பிடித்து ஒழுக்கவாராளால், வருங்காலத்தில் நாடே நன்னிலை எய்தும். படுக்கைவிட்ட டெழுதல், உலவல், உண்ணல், படித்தல், ஆடல், உறங்கல் முதலியன குறித்த காலத்தில் நிகழாமாறு பயிற்சி செய்யின், அவைகளினின்றும் வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் ஒழுங்கிற்கு வரும்.

காலையிலும் மாலையிலும் உலவுதல் நல்லது. உலாவரவில் கதிரொளியில் மூழ்கலும், காற்றில் தொய்தலும் நிகழ்கின்றன. உலவ இயலாதார் ஏதாயினும் வேறு விதப் பயிற்சி செய்யலாம். அன்னார் குதிரை ஏற்றம், நீச்சல், கிண்பம், ஆசனம் முதலியவற்றில் ஏதாவதொன்றைக் கொள்ளலாம். பயிற்சியின் பின்னை நீராடுதல் சிறப்பு.

தீட்டிய அரிதியைத் தளசு; கொழியில் குத்தரிதியைக் கொள்க. சீரை காய் கனிகளை உண்க. காப்பி, தீ, கொக்கோ முதலியன பாணங்கட்குப் பதிலாக நீர், மோர், இலநீர் முதலியவற்றை அருத்துக. வாதுமை, நிலக்கடலை, தேங்காய் இவைகளில் கொழுமையண்டு. எனையும் அளவறிந்துன்பது சாஸ்பு. மட்பாண்டச் சமையல் நல்லது. பரிசுமுந்த பிண்ணை உண்ணும் பறிந்து உடலோம்புவதாகும். வேளைக்கு வேளை பரிசுமுடிவது உடலோம்புமுறையைப் பொறுத்திருக்கிறது. சகுட்டு, பீடி, சிரெட்டு முதலியவற்றைக் கண்ணிலுங் கருதாதேயுங்கள். தலாச் செலவு, எடற் செலவு முதலியனவும் உடலோம்பலுக்குத் துணை செய்யவன.

உடற்பயிற்சியை ஒழுங்காகச் செய்யும், பொருந்திய உணவைத் திருந்த உண்டும், நல்லெண்ணெய்களை நெஞ்சில் உலவச் செய்யப் பயிலல் வேண்டும். இல்லையேல் உடல் நலனுறாது. தீய எண்ணெய்கள் நரப்புக் கட்டைக்குவைத்து, நரம்புக் குழாய்களில் நஞ்சூட்டி, உறுப்புக்களை அரிக்கும்.

மனிதன் எவன்? அவன் எத்தனாள் ஆக்கப்படுகிறான்? 'மனிதன் எண்ணம்? அவன் எண்ணத்தால் ஆக்கப்படுகிறான். எண்ணத்திற்கு நுண்ணிய உருவங்கள் உண்டென்பதும், நிலங்கள் உண்டென்பதும் இந்நாளில் ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இங்கே நிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கவாள் பிராணச தேசத்து டாக்டர் பாரடே என்பவர். எண்ணமே மனிதனாகக் காரியப்படுதலால், எத்தனை எண்ணம் நெஞ்சில் எழுதல் வேண்டும்?

நல்லெண்ணங்களைப் பற்றிப் பேசலாம்; எழுதலாம். பேச்சும் எழுத்தும் என் செய்யும்? மன்பதைையைச் சுற்றி எத்துணையோ தீமைகள் சூழ்ந்து நிற்கின்றன! 'ஜனநாயகம்' என்னும் 'நாகரிகத் தாய்' என்னவரும் நச்சுக் குழவி கள் பெருகிக் கொண்டே போகின்றன. பத்திரிகையுலகிலும், தேர்தல் திருவிழாவினும் ஈடுபட்டவர்க்கு அக்குழவி

களின் இயல்பு நன்கு தெரியும். மன்பதையை அடிமையாகும் பெய்கள் கோடிக்கணக்கில் நடமாடுகின்றன. அவைகளிடையில் மக்கள் நல்லெண்ணெய் முடையவராக வாழ்ந்து விட அருமையை விளக்கவேண்டும்தில்லை. பின்னை எங்ஙனம் நல்லெண்ணெய்களை நெஞ்சில் பிறக்கச் செய்யலது?

உள்ளத்தின் இயல் ஒன்றைச் சார்ந்து நிற்பது. அச்சார்பு தீயதாயிருந்தால் தீய எண்ணம் பிறக்கும்; நல்லதாயிருந்தால் நல்ல எண்ணம் பிறக்கும். தீய எண்ணத்துக்குரிய சார்புகள் பல உண்டு. நல்ல எண்ணத்துக்கும் சார்பு வேண்டுமென்றோ? 'மனநெடுந் தேரேறிப்' பாருங்கள்.

தீய எண்ணங்கட்குத் தாயகமாயுள்ள தத்துவங்களைக் கடந்து கடந்து அறிவாய் அன்பாய் இன்பாய் நிற்கும் ஒன்றிருக்கிறது. அன்பொன்றைப் பல மொழியில் பலவாறு பலர் அழைத்துப் போந்தனர். 'ஒரு நாயம் ஒருவம் ஒன்றுமிலாற்கு ஆயிரம் -- திருநாயம் பாடி. நாயம் தெள்ளேணங் கொட்டாடோ' (திருவாசகம்) எனவும், 'ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்' (திருமந்திரம்) எனவும் வருமம் ஆன்றோர் மொழிகளையும் தோக்குக. போர்களைப் பற்றிப் பெரும் போர்களும் அறியாமையால் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அப்போராட்டங்களும் தீய எண்ணங்களை உண்டு பண்ணுவனவையாகும். சமயப் போரிடுவோரைப் பார்க்கினும் நாக்திகர் நல்லவர் என்பது எனது கருத்து. உலகில் இழிந்த ஒன்று சமயப் போரேயாகும். உண்மைச் சமயம், போரிடாமாறு அறிவுறுத்தவில்லை. சமயம் வேறு; சமய வாதம் வேறு. சமய வாதத்தை சமயமாக்கொண்டு சிலர் சமயத்தையே தாக்குகிறார். அது தவறு. இது நிதிக.

நல்லெண்ணத்துக்குக் கொழுக்கொம்பாக அன்புக் கடவுளைக் கொள்வது சிறந்த வழி. நெஞ்சம் மேலான பொருளை நினைந்து நினைந்து பண்படும்போது, அந்நன் பால் அம்மேலான பொருள்களின் இயல்சன் படிக்கின்றன. அவைகள் படியப் படிய நல்லெண்ணெய்களே பெருகும்.

இம்முறையின் இன்றியமையாயமை, உள்ளத்தின் இயலை நன்கு ஆராய்ந்துணர்ந்த விவியம் ஜேம்ஸ் முதலிய பேரறிஞர்க்கும் விளங்கி யிருக்கிறது.

‘அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை

ஆனந்த மாய்க்குகிந் துருக

என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்

யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறு

முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த

முத்தனே முடிவிலா முதலே

தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மாளே

சீருடைச் சிவபுரத் தரசே’

—மாணிக்கவாசகர்

‘நினைந்துநினைந் துணர்ந்துணர்ந்து தெழ்ந்து தெகிழ்ந்தன்பே நினைந்துநினைந் துந்நெழுங்கண் ணீர்தனா லுடம்பு. நனைந்துநனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான நடத்தரரசே என்னுரிமை நாயகனே என்று, வனைந்து வனைந் தேத்துநநாம் வம்மின்உல கியலர் மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங் கண்டீர், புனைந்துரையேன் பொய்ப்புகலேன் சத்தியஞ்சொல்கின்றேன். பொற்சபையிற் கிற்சபையிற் புகுந்தருணம் இதுவே’

—இராமலிங்க சுவாமிகள்

இச்செம்மொழிகளை நோக்கி, உண்மையுணர்ந்து, இளமை தொடட்டே தியானப் பயிற்சி, செய்தால், நல்லுடற்பேறும், வாழ்வில் நலனும் விளையும்.

தியானம் என்பது பொது அகற்குரிய முறைகள் அவரவர் அறிவு ஆற்றல் இயல்பு முதலியவற்றிற் கேற்ற வண்ணம் தாமே அமையும். எல்லாங் கடந்து அறிவாய் அன்பாய் இன்பமாய் யாண்டும் நீக்கமந் நினைந்துள்ள பரம்பொருளை அவரவர் விரும்புமாறு நினைக்கவாம்.

மக்கள் அனைவரும் ஒரு நெறிப்பற்றி நடப்பதினலை. ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொருவித விருப்பம்.

நிகழ்தல் இயல்பு. எல்லாரும் ஒருவித உணவு கொள்கிறா ரில்லை; எல்லாரும் ஒருவிதக் கல்வி பயில்கிறாரில்லை; எல்லாரும் ஒருவித உடையணிய விரும்புகிறாரில்லை. இப்பல வகையால் விளையும் பயன் மட்டும் ஒன்றே. அவ்வாறே தியான முறைகள் அவரவர் இயல்புக்கேற்பப் பல படினும், விளைவு மட்டும் ஒன்றே என்பது உன்னற் பாலது. விரிவஞ்சி இவ்வளவில் நின்று மேற்கொள்கிறேன்.

கல்வி

உடலோம்பலுடன் அறிவோம்பலும் நிகழ்ந்து வரல் வேண்டும். இல்லையேல் வாழ்வில் அறிவியற் கூறுகள் இடர்ப்பட நேரும். அறிவோம்பலுக்குக் கல்வி தேவை. அறியாமையை நீக்கி அறிவை விளக்குவது கல்வி எனப்படும். அக்கல்விப் பயிற்சிக்குரிய பருவம் இளமை என்பதை விளக்க வேண்டுவதில்லை. இதுபற்றியே ‘இளமையிற் கல்’ என்னும் முதுமொழி பிறந்தது.

இந்நாளில் பெரிதும் ஏட்டுக் கல்வியே கல்வி என்னும் ஒரு கொள்கை யாண்டும் நிலவி வருகிறது. ஏட்டுக் கல்வி மட்டுங் கல்வியாகாது. தொழிற்கல்வி முதலியனவுங் கல்வி வின்பாற் பட்டனவே.

கல்வித் துறைகள் பலதிறத்தன. அவைகளுள் ஒவ்வொன்று ஒவ்வொருவர் இயல்புக்குப் பொருந்தியதாகத் தோன்றும். அப்பொருந்திய ஒன்றில் சிறப்பு அறிவு பெறவும், பிறவற்றில் பொது அறிவு பெறவும் அவரவர் முயல்வது ஒழுங்காகும்.

இக்காலத்தில் கல்லூரியில் படிப்போர் தொகை, நான்கு நாள் பெருகுதல் கண்கூடு. கல்விப் பெருக்குப் போற்றற்குரியதே. ஆனால் பெரும்பான்மையோர் அக்கல்வியை எந்தோக்குடன் பயில்கிறார்? உத்தியோக நோக்குடன் என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை. அந்நோக்குடன் கல்வி பயின்றோர் நிலை எவ்வாறிருக்கிறது? அவர் கும்

நிலை இரங்கத்தக்கதாய் யிருக்கிறது. வேலையின் பொருட்டு இளங்கொழுந்துகள் படுத்துன்பம் அளவிடற்பாலதன்று. இவ்வேலையில், உத்தியோக நோக்குடன் கல்வி பயிலுதல் வேண்டாமென்றும், அறிவு விளக்கத்தின் பொருட்டுக் கல்வி பயிலுதல் வேண்டுமென்றும் இயற்கை அன்னை எச்சரிக்கை செய்ய்தவண்ணமிருக்கிறாள். அவ்வெச்சரிக்கைக்கு மாணாக்கர் செவிசாய்த்து நடப்பாராக; செவிசாய்த்து அறிவு விளக்கத்துக்கெனக் கல்வி பயின்று, அவ்வறிவை நாட்டுத் தொழிறறுறைகளைப் புதிய முறைகளில் வளர்க்கப் பயன்படுத்துவாராக.

நமது நாட்டில் பல இற ஆராய்ச்சிகள் நிகழ்ந்தவண்ணமிருக்கின்றன. அவைகளுள் ஒன்று, எம்மொழியிற் கல்வி பயிலவேண்டுமென்பது. சீர்குலைந்த ஒரு நாட்டில்—கட்டில்லா ஒரு நாட்டில்—கலையறிவிழந்த ஒரு நாட்டில்—தலைகீழாராய்ச்சிகள் பல, நாளுக்குநாள் பெருகுதல் இயல்பு போலும்!

தாய் மொழியில் கல்வி பெறுவது இயற்கை. தாய் மொழிப் புலமை நிரம்பப்பெற்ற பின்னை வேறு பல மொழிகளைப் பயிலலாம்; ஆராயலாம்; முதல் முதல் தாய் மொழி வாயிலாகவே கல்வி பயிலுதல் வேண்டும். 'தாய் நாடு' என்னும் பெயர், தாய் மொழியைக் கொண்டே பிறப்பது. அத்தாயை வஞ்சிப்பது பாவம் அன்றோ?

மேல் நாட்டினர் ஒவ்வொருவரும் தாய்மொழிப் பற்றுடையராய் வாழ்தல் கண்கூடு. காலஞ்சென்ற அறிஞர் இரிபத்தைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விபற்றிருக்கலாம். அவர் ஐர்லந்து தேசபக்தர்; ஐரீஷ் மொழியில் புலவர். ஐரீஷ் மொழியின் ஆக்கத்தால் ஐயர்லந்துக்கு நலன் விளையும் என்று உறுதிசெய்து, அதை வாழ்விடை நடாத்தி, அவர் வெற்றியும் பெற்றார். வட இந்தியரும் தாய் மொழிப் பற்றுடையவராகவே வாழ்கின்றார். கவி மன்னராகிய ரவீந்திரநாதர், சீதாஞ்சலி என்னும் உலகம் போற்றும் ஒரு நூலை முதல் முதலில் எம்மொழியில் யாத்த

னார்? தந்தாய் மொழியாகிய வங்கத்திலன்றோ அச்சீரிய நூலை அவர் முதல் முதல் யாத்தனார்? பின்னரே அதனை ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்தெழுதினார். கல்விக்கடல் என்றுபோற்றப்பெற்ற பாலகங்காதர திலகரை நீங்களறிவீர்கள். அவர் ஆங்கிலத்தில் புலமை வாய்த்தவர்; அம்மொழியிலுள்ள பல கலைகளை ஆய்ந்தவர். அப்பெரியார் மூன்றாமுறை சிறை புகுந்தபோது, சிறைக்கோட்டத்தில் சீதா ரகியம் என்னும் ஒரு சிறந்த நூலை இயற்றினார். அவர் அதை எம் மொழியில் எழுதினார்? தந்தாய் மொழியாக உள்ள மகாராஷ்டிரத்திலன்றோ அவர் அதை எழுதினார்? காந்தி யடிகளை நோக்குவோம். அவரும் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றவர். அவர் எழுதும் ஆங்கிலம் ஆங்கிலேயராலேயே போற்றப்படுகிறது. 'ஹிந்தி இந்திய நாட்டு மொழி யாதல் வேண்டும்' என்று முயன்று வருவோர் அவர் தலையாயரென்பதும் உங்கட்குத் தெரியும். இக்காந்தியடிகள் தமது வரலாற்றை எம்மொழியில் எழுதினார்? ஆங்கிலத்தில் எழுதினாரா? அல்லது ஹிந்துயில் எழுதினாரா? அவர் எற்றுக்குத் தமது வரலாற்றைத் தம் தாய் மொழியில்—கூர்ஜரத்தில்—எழுதித் காட்டினார்? இப்பெரியார்களின் வாழ்வுத் செயலும் பிறவும் உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக நின்று துணை செய்யவன. தாய்மொழிப் பற்றே தாய் நாட்டுப் பற்று என்பதை அவர்கள் உள்ளங்கை நெல்விக்கனிபோல் உணர்ந்தே தாய்மொழிக்கு ஆக்கத்தேடினார்கள். ஆங்கிலம் பயின்ற இக்காலத் தமிழன் ஒருவன், ஒரு துறையில் பெரியனாய்த் தன் வரலாற்றைத் தான் எழுதும் வாய்ப்பு, தனக்கு நேருமேல், அவன் அதைத் தாய் மொழியாகிய தமிழில் எழுதப் புகுவனா அல்லது ஆங்கிலத்தில் எழுதப் புகுவனா என்று கேட்கிறேன். நீங்களே விடை இறுத்தல் வேண்டும். தமிழனுக்குத் தாய்மொழிப்பற்றுப் போதிய அளவில்லை என்பது உலகறிந்ததொன்று. தமிழனுக்குத் தாய்மொழியிடைந்து, தனியா வேட்கை என்று எழுகிறதோ, அன்றே அவன் வாழ்வு மணம் பெறும்.

‘கலைகளை எல்லாம் தமிழிலேயே போதிக்கத் தமிழில் போதிய கலைகளில்லையே; சிறப்பாக விஞ்ஞானக் கலைகள் இல்லையே’ என்னுங் கேள்வி பிறக்கிறது. இஃது அறிவுசெறிந்த கேள்வியாகாது. இக்கேள்விக்கு அறிஞர் செவ்வளிதையும் அவ்வப்போது இறுத்திருக்கின்றனர். தமிழைக் குறைசூறும் ஆங்கிலம் பயின்றவரை தோக்கி, ‘விஞ்ஞானக் கலைகள் எல்லாம் முதல் முதல் ஆங்கிலத்திலா முகிழ்ந்தன? விஞ்ஞானக் கலைகளிலுள்ள குறியீடுகளெல்லாம் ஆங்கிலமா?’ என்று வினவுகிறேன். விஞ்ஞானத் துறையில் சில புதுமைகள் பிரஞ்சுக்காரரால் காணப்பட்டன; சில ஐர்மாவியரால் காணப்பட்டன. சில ஆங்கிலராலும் காணப்பட்டன. அவரவர் தாம் தாம் தண்ட புதுமைகளை முதல் முதல் தம் தாய்மொழியில் வரைந்து விடுகிறார். அவைகள் பின்னே பல மொழிகளில் பெயர்த்தெழுதப்படுகின்றன. இம்முறையில் மேல்நாட்டில் விஞ்ஞானம் வளர்ந்து வருகிறது. அம்மொழி பெயர்ப்பு முறையைத் தமிழர் கொண்டு ஏன் தாய்மொழியை வளர்த்தல் கூடாது?

குறியீடுகளுக்குப் பல மொழிகளினின்றும் கடன்வாங்குவது தமிழுக்கு இழுக்காக்காது. கலப்பில் வளர்ச்சியுண்டென்பது இயற்கை நுட்பம். இக்காரணம் பற்றியே கலப்புமுதலியன உலகுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகின்றன. கலப்பென்று தமிழையே மறைக்க முயல்வது தமிழுக்கு ஆக்கந் தேடுவதாகாது. தமிழை வளர்க்கும் முறையிலும் அளவிலும் கலப்பைக் கொள்வது சிறப்பு. ஆகவே, ‘தமிழ்மொழியில் அறிவுக் கலைகள் இல்லை’ என்னும் பழம்பாட்டை நிறுத்தி, ‘அக்கலைகளைத் தமிழின் பெயர்த்து எழுதித் தாய்மொழிக்கு ஆக்கந் தேடுவோம்’ என்னும் புதுப்பாட்டைப் பாடுமாறு சகோதரரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறைபாடுகள் பலவுடைய) அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் இத்துறையில் சிறிது நாட்டஞ் செலுத்தி வருவது உவகையூட்டுகிறது. கலைகள் யாவும் தாய்மொழி வழி மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தப் பெறுங்காலமே, தமிழத் தாய்

மீண்டும் அரியாசனம் ஏறுங் காலமாகும். பலதுறைக் கலைகள் தாய்மொழி வாயிலாகப் போதிக்கப்பட்டால் மாணாக்கர் பலர் விரைவில் எளிதில் அவ்வக்கலைகளில் வல்லவராவர். இப்பொழுது கலைகளைப் பயிலுதற்கு வேறு மொழிப் புலமையும் தேவையாமிருக்கிறது. அதனால் கலைகளின் அறிவு, தமிழ் மக்களிடைய் பரவாமற் போகிறது. மாணாக்கர் அறிவுக் கலைகளைப் பயில்வதில் பேரருக்கஞ் செலுத்துவாராக. அவைகளால் வாழ்வுக்கும் நாட்டுக்கும் பல வழியிலும் நலன் உண்டு.

தமிழ் மொழியில் காவியக் கலைகள் நிரம்பி இருக்கின்றன. தமிழர்தம் பண்டைச் செல்வங்களைக் காவியங்களிற் காணலாம். வித்துவான் பரீட்சை முதலியன இப்பொழுது தோன்றி யிருத்தலால், மாணாக்கர்க்குத் தமிழ்க் காவியங்களைப் பயிலும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது. தமிழ்க் காவியப் பயிற்சியில் சில புது முறைகள் கொள்ளப்பெறுதல் நலம். கதைக்கும், பதவுரைக்கும். இலக்கணக் குறிப்புக்கும் மட்டும் காவியங்களைப் பயில்வதால் காவியங்களின் நோக்கம் நிறைவேறாது. ஆங்கிலமுந் தமிழும் பயின்ற சிலர் அடிமை யணர்வினரிக் காவியங்களை ஆராய்ந்து பல நுட்பங்களை இப்பொழுது வெளியிட்டு வருவது ஆறுதலளிக்கிறது. இடைக் காலத்தில் வீழ்ந்துபட்ட தமிழ்க் காவிய உணர்வுக்கு இந்நாளில் புத்துயிரளித்தது ஆங்கில உணர்வு என்பதை மறத்தலாகாது.

காவியங்களிலுள்ள கதைகள் மீது கருத்திருத்திச் சிலர் காவியங்களை குறை கூறுகிறார். காவியங்கள் கதைக்காக மட்டும் எழுதப்பட்டன அல்ல என்பதை அச்சகோதரர்க்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கதை ஒரு திருட்டனைப் பற்றியதாசவுமிருக்கலாம். அவன் வரலாற்றைக்காவியமாக எழுதும் வாய்ப்பு ஒரு சிறந்த புலவருக்குக்கிடைக்கலாம். அவர் அக்கதையை ஒருசார்பாகக் கொண்டு அக்காலத்து நிலைமையும் வாழ்வும் பிறவும் பொருள். இயற்கை யின்பஞ் செறியத் திறம்படப் பாடுவர்.

டன் செயலைப் புலவர் எவ்வாறு வருணித்துள்ளனர் என்பதை நோக்கி இன்புறவேண்டுமென்று நமது கட்டமை. காவிய மெழுதிய புலவரைக் குறைகூறுவது அறியாமை. காவிய ஒளியும் எழுதவேண்டுமென்று அவர்தங்கடமை. புகைப்படங்கள் திருட்டின் படம் எடுப்பதில்லை யோ? படக்காரனுக்குத் திருடனானால் என்ன? மற்றவனானால் என்ன? அவன்படம் நன்றாயிருக்கிறதா இல்லையா என்பதையே அறிஞர் நோக்குவர். திருடன் கதை எழுதுவோருந் திருடமாய் ஏமாந்தும் அறிவுறுத்தமாட்டார். திருட்டின் இழிவு திருடன் கதை வாயிலாக வெளிவரும் குறையிலேயே கதை எழுதப்படும்.

ஓடு கல்லில் பொருள் பொதிந்த ஓர் அழகிய ஒளியும் வரையப்பட்டிருக்கிறது. அறிஞர் பலர் அவ்வோவிய வணக்கத்துடன் சிறப்பியும் கண்டு ஒவியமாதிரைர். அவ்வெண்பில் அவ்வழியே ஒவிய நுட்ப உணர்விலாத ஒருவன் போந்தான். ஒவியத்தை மகிழ்ச்சியுடன் நோக்கி, அதன் பெற்றியைப் பேசுவோரை அவன் கண்டு, 'இக்கல்லை இவர்கள் இவ்வளவு போற்றிப் பாற்றினார்கள்' என்று என்சிறிப் போனான். அவன் நிலையும், காவியங்களைக் கதைக்காத மட்டும் பாற்ப்பவன் நிலையும் ஒன்றே.

மனத்துக்கு இயற்கை இன்பமூட்டி ஆறுதலும் அமைதியும் அளிக்கவல்ல முறையில் பழம் பெருந் துயிற்சு காவியங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. பரபரப்பமிருந்த இக்கால உலகில் அத்தலைக் காவியங்கள் அமைதல் அரிது. இன்மைக் காவியப் பயிற்சி பின்னே வாழ்வில் பெருந்துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஒவியத் துறையிலும் மாணாக்கர் பயிற்சிபெற முயல்வாராக. ஒவியத்துக்கும் காவியத்துக்கும் வேற்றுமை பெரிது இல்லை. இயற்கை நுட்பங்கள் ஒவியமாக வரையப்படுகின்றன. காவியங்களில் அவைகள் எழுத்தால் எழுதப்படுகின்றன. இரண்டும் இயற்கைப் படங்களே யாகும்.

இளமை விருந்து

99

இவைகள் நம்மையும் இயற்கையைப் புகழும் ஒன்றுபடுத்தப் பாலம் போலத் துணை செய்யும்.

நீங்கள் ஏடுகளைப் படிக்கவந்தால் நில்லாது, ஒய்ந்த நேரங்களில் இயற்கை நிலையங்களிற் புகுந்து, இயற்கைக் கழகத்தில் நின்று, இயற்கைக் கல்வி பயிலவீர்களானால், இயற்கையோடியைந்த வாழ்வு நடாத்த வல்லவர்களாவீர்கள்; காடு செறிந்த ஒரு மலைமீதிவந்து, ஒரு மரத்தடியில் நின்று, மண்ணையும் விண்ணையும் நோக்குங்கள்; ஆண்டவன் இயற்கை ஒவியத்தைக் கண்டு கண்டு மகிழுங்கள்; மண் வழங்கும் பரந்த பசுமையிலும், வெண்மையிலும், நிலத்திலும், விண்வழங்கும் நீலத்திலும் தோய்ந்து திணையுங்கள்; காலையில் இளஞாயிறு, கடலிலும் வானிலும் செக்கர் உமிழ்ந்து எழுங்காட்சியை நெஞ்சில் எழுதுங்கள்; அருளி முழவும், சூயில் குரலும், வண்டிகையும், மயில் ஆலும், மலர் மணமும், தேனினிமையும், தென்றல் வீசலும் புலன்களுக்கு விருந்தாக, இயற்கை அன்னை வையப் பாருங்கள்; ஆங்கே சூழ்ந்துள்ள செடி கொடி மரங்களையும் பறவைகளையும் விலங்குகளையும் உற்று நோக்கி, 'சில செடிகள் பூமிமீற பரந்தும், சில கொடிகள் எழுந்து நின்றும், சில கொடிகள் நீண்டு நீண்டு மடிந்தும், சில கொடிகள் சுருண்டு சுருண்டு படர்ந்தும் இருப்பதற்கும், சில மரங்கட்கு நீள் சிளையும், சில மரங்கட்கு வீழும், சிலிக்கு வளைந்த மூக்கும், யானைக்குத் துதிகையும், மானிற்சுக் கொம்பும் அமைந்திருப்பதற்கும் என்ன காரணம்?' என்று உன்னுங்கள்; அந்தியில் ஞாயிறு, ஆறருங் கோலத்தையும், பறவைகள் பறந்து செல்வதையும், கால் நடைகளின் மணியோசையுங் காணுங்கள்; கோளங்கள்; நிலவானில் வெண் சிங்கள் தோன்றித் தன்விளையும் பொழிவதை நோக்குங்கள்; அந்நிலவு, பசுமைக்காவியம் பைங்குழிலும், வெண்மணலிலும் நீலக் கடலிலும் பாயும் வழங்கும் அழகுக் காட்சியில் முழுகுங்கள்; முழுகு புற்று, மலையினின்றும் இழிந்து, வெள்ளி, யு விலையால் போல் நடந்து வீடு செருங்கள்; இவ்வாறு இயற்கை

கழகத்தில் பயின்று பயின்று, சங்கப்புலவர், இளங்கோ, திருத்தக்கதேவர், திருஞானசம்பந்தர், ஆண்டாள், சேக்கிழார், கம்பர், பரஞ்சோதி முதலியோர் இயற்கைக் கோலத்தை எவ்வாறு எழுத்தோவியத்தில் இறக்கியிருக்கிறார் என்று ஆராயுங்கள்; பழைய கோயில்களிலும் மன்றங்களிலும் நுழைந்து இயற்கைத் திருக்கோலத்தைச் சிற்பர் எவ்வாறு ஓவியங்களில் வடித்திருக்கிறாரென்பதையும் உணர் ஓவியங்களை ஊன்றி நோக்குங்கள்; நந்தமிழ்க் காவியங்களும் ஓவியங்களும் இயற்கை அமிழ்தாய் உயிரையும் உடலையும் ஒம்புவதை உணர்வீர்கள்.

இசைப் பயிற்சியும் இன்றியமையாதது. இசை பாட, இயற்கை திலர்க்குத் துணைசெய்யும்; சிலர்க்குத் துணை செய்வதில்லை. அத்துணை பெறாதார் இசை இன்பத்தை யாதல் நுகரப் பயில்வாராக. இரண்டு மில்லா வாழ்வு கொலை வாழ்வாகும்.

பழைய தமிழர் இசைத்துறையின் நிலைகண்டவர் என்று நண்டு இறுமாந்து கூறுகிறேன். தமிழ் யாழையும் குழலையும் என்னென்று சொல்வது? அந்த 'ழ'கரங்களை நினைக்கும்போதே அமிழ்தூறுகிறது. கொடிய காட்டு வேழங்களையும் பாணர்தம் யாழ் மயங்குமச் செய்யுமாம். அவ்யாழ் எங்கே? இறந்துபட்டது என்று சொல்ல விரைந்து நிற்கிறோம். பழந்தமிழர் நமக்கு வழங்கிய உயிர்ச் செல்வங்களை அழிக்கவோ பிற்காலத் தமிழராகிய நாம் பிறந்தோம்? போன கலைகள் போக, உள்ள கலைகளை யாதல் காக்கும் எண்ணமாவது இக்காலத் தமிழரிடையாதுதா? ஆவேசத்துக்கும், பரபரப்புக்கும், தீக்கிராச்சிக்கும் இரையாகும் பாழ்நெஞ்சம் கலைகள் மீது செல்லுமா? தமிழ்த்தாயின் யாழுங் குழலும் சிறுமையுற்றுக் கிடக்கின்றன. 'ஹார்மோனிய' ஒலி கேட்குங் காது, யாழ் குழலிசை கேட்க விரும்புங்கொல்!

இசைப் புலவர் தொகை நாட்டிற் பெருகப் பெருக, நாடு, பல வழியிலும் ஒழுங்கு பெறுதல் ஒருதலை. ஆகவே, அத்துறையும் மாணாக்கர் கருத்துச் செலுத்துவாராக.

இளமை விருந்து

நாடகக் கல்வி, வாழ்விற் கு வேண்டா என்று யான் கூறேன். இடைக்காலத்தில் நாடகக் கல்வியால் தீமை விளைந்தபோது அதைச் சிலர் அறிக்க முயன்றதுண்டு. இப்போதைய நாடகம் நன்னிலையில்லை என்பதை நண்டு விளக்க வேண்டுவதில்லை. நாடகத்துக்கு நவ்வழியில் புத்துயிர் வழங்க மேல்நாட்டு நாடகக் கல்வியின் கூட்டுறவும் வேண்டற்பாலது. நாடகத்தை நவ்வழிப்படுத்தி மாணாக்கரை அதன்கண் தலைப்படுமாறு செய்யத் தமிழ்ப் பெரியோர் முயல்வாராக.

'மாகில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கின வேனிலும்
முக வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
சசன் எந்தை இணையடி நீழலே'

—அப்பர்

தமிழர் யார்?

தமிழ்நாட்டில் இப்போது தமிழர் எவர் என்னும் போர் நிகழ்ந்து வருதல் உலகறிந்ததொன்று. இதைப்பற்றி ஒரு முடிவு காண வேண்டுவது அறிஞர் கடமை. அம்முடிவு காண்டற்கு இங்கே இன்று வாய்ப்பு நேர்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

சண்டுத் தமிழர் என்னும் பெயரால் ஒரு பெரும் மகாநாடும், அதன் சார்பில் வேறிரண்டு மகா நாடுகளுங்கூடியிருக்கின்றன. இம்மகா நாடுகளின் நோக்கம் என்ன? தமிழரின் முன்னேற்றத்தை நாடுவது என்று கருங்கச் சொல்லலாம். தமிழர் முன்னேற்றம் இன்றியமையாதது. அம்முன்னேற்றம் தமிழரின் ஒருமைப்பாட்டைப் பொறுத்தே நின்றவை எவரும் மறத்தலாகாது. தமிழர் எவர் என்பது வேறே கருத்து வேற்றுமை இருக்கும்பொழுது, தமிழர் எப்படி முன்னேற்றம் அடைதல் கூடும்? கருத்து வேறாமையால் தோன்றும் பிணக்கும் பிரிவும் பிளவும் மாணாக்கோருமோ? அவைகள் தத்தங் கடன்கலை ஆறாய் கொண்டே யிருக்கும்; ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

பார்த்து வருகிறோம். எரியும், பசையும், பூசலும், தமிழ் நாட்டை அலைத்து அசித்துப் பாழ்படுத்தல் கண்டுகூடு. இக்கறைபாட்டை நீக்கித் தமிழர்க்குள் ஒற்றுமை நிலவச் செய்து, தமிழ் நாட்டை ஒரு சிறந்த நாடாகச் செய்ய அறிஞர் முற்படல் வேண்டும்.

தமிழர் தொன்மை வாய்ந்தவர் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. அதுபற்றி எழுந்துள்ள ஆராய்ச்சிகள் பலப்பல. அப்பரந்த ஆராய்ச்சி நடைக்கு வேண்டுவதில்லை. தமிழ் ரது தொன்மை, சரித்திர காலத்தையுங் கடந்து அதற்கு மேலும் மேலுந் துருவிச் சென்று நீண்டு போவது. அதை ஒருகால எல்லைக்குள் சுட்டுப்படுத்தல் இயலாது.

இமயம் நீரிடை முழுகிக் கிடந்தபோதும், இந்து மகா சமுத்திரம் நிலப்பரப்பாக இருந்தபோதும், தமிழ் மக்கள் வாழ்வு நடாத்தினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு நிலநூல், நீர்நூல், உயிர்நூல் முதலியவற்றில் வல்லார்தம் ஆராய்ச்சி முடிவுகள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

தமிழ் மொழியின் இயலே தமிழின் தொன்மைக்குப் பெருஞ் சான்றாக/நிற்கிறது. உலகில் நிலவும் பல மொழிகளுள் நந்தமிழ் மொழி மெல்லோசையுடைய தென்பது வெளிப்பட்டை. மெல்லோசை மொழி நேற்று இன்று தோன்றியிராது. மொழியோசை, நாளுக்குநாள் மென்மையினின்று வன்மையிலேயே வளர்ந்து போகும் நீர்மையது. ஆக வின் மென்மைமொழி தொன்மை வாய்ந்ததாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

உள்ள தமிழ் நூல்களை நோக்குவோம். அவைகளுள் தொன்மை வாய்ந்தது தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியக் காலத்தைப்பற்றிப் பலதிறக் கருத்துகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. வேதம், இருக்கு, யசுர், சாமம், அதர்வணம் என்றும் பாசுபாடு பெறுதற்கு முன்னரே, தொல்காப்பியம் யாக்கப்பட்டதென உரையாளிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ளார். '...நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளும்

உடைமையான் நான்மறை யென்றார். அவை தைத்திரியமும் பெளடிகமுந் தலவகாரமுஞ் சாமவேதமுமாம். இனி இருக்கும் யசுவும் சாமமும் அதர்வணமு மென்பாருமுளர். அது பொருந்தாது; இவர் இந்நூல் செய்த பின்னர் வேதவியாகர் பின்னாட்டில்பிணிச் சிற்றறிவினோர் உணர் தற்கு நான்கு கூறாக இவற்றைச் செய்தாராதலின்....' என்று அவர் கூறியிருத்தல் காண்க. தொல்காப்பியர் காலம் இற்றைக்கு எண்ணாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் என்றும், ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் முன்னர் என்றும், மூவாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் பலவாறு கூறியுப் பிந்திய காலத்தையே நாம் கொள்வோம்.

தொல்காப்பியத்தின் மொழி நடையும், உள்ளுறையும் தமிழரின் தொன்மைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகத் துணை செய்யும் என்று நம்புகின்றன். தொல்காப்பிய மொழி மிகவும் வளமுடையது; பண்பட்டது. விழுமிய கருத்துக்களை இழுமென் மொழியால் எளிதில் மலர்விக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. அவ்வளவும் பண்பும் ஆற்றலும் மொழி தோன்றிய நாளிலே அல்லது சற்றுப் பின்னரே உருக்கொள்ளல் அரிது. தொல்காப்பியத்தில் ஒளி நுட்பம், ஒலி திணிந்து எழுத்தாதல், அளபெடை, உயர்திணை, அஃறிணை, ஆகுபெயர் அன்மொழித்தொகை முதலியனவும், அகம் புறம் என்னுங் வாழ்வுக் கூறுபாடு. அகத்துக்கும் புறத்துக்குமுள்ள தொடர்பு, அரசு, போர்முறை, காதல், நுட்பம், உள்நிகழ்ச்சி, மெய்ப்பாடு, உள்ளுறை, இறைக்கி, கூர்தல் (உள்சாது சிறத்தல் - Evolution) முதலியனவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நாகரிகத்துறைகள் யாவும் எத்துணை எத்துணை நூற்றாண்டு கட்டு முன்னர் அரும்பி மலர்ந்து காய்த்துக் கணிந்து தொல்காப்பியத்தில் இடம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பதை உன்னுங்கள். தமிழ் மக்கள் காட்டுவிராண்டுகளாயிருந்து, கைக்குறி, கட்டுறி, ஒலிக்குறி முதலியவாற்றான் கருத்துக்களை உணர்த்தி, பின்னரே எழுத்து, சொல், பொருள் முதலியவற்றைக் கண்டு, மொழியை வளம்படுத்திச் செய்

பஞ்சு செய்தற்கும், நாகரிகத் துறைகளைக் காண்டற்கும், அவைகளை வாழ்விடை நிலைபெறுத்தற்கும், தொல்காப்பியத்துக்கு முன்னர் எத்துணை எத்துணை ஆண்டுகளாகியிருத்தல் வேண்டும்? அக்கால எல்லையை அறுதியிட்டுக் கூறுதல் இயலாது. சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் என்று ஒருவாறு ஊகஞ்செய்து கூறலாம். ஆகவே தமிழரின் தொன்மைக்கு விரிவுரை வேண்டுவதில்லை. இத்தொன்மை வழிவழி வந்தவர் தமிழராவார்.

அத்துய தமிழர் மட்டும் இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் வாழ்கிறாரில்லை. அவருடன் வேறு பல மக்களும் குடிபுகுந்து நிலைத்துவிட்டார்கள். பழந் தூய தமிழர்வழி வந்த தமிழரும், இடையே குடிபுகுந்து நிலைத்த சிலருஞ்சேர்ந்த ஓரினமே இப்போதுள்ள தமிழினமாகும். இந்நாளில் தூய தமிழர் இன்னாரென்றும், குடிபுகுந்து நிலைத்த தமிழர் இன்னாரென்றும் பிரித்துக் காட்டல் எவராலும் இயலாததொன்று. வெவ்வேறு புலங்களிலிருந்து அவ்வப்போது குடிபுகுந்தவருடன் அவரவருடைய வழக்க ஒழுக்கங்களுங் களுங் குடிபுகுந்தன. அவ்வழக்க ஒழுக்கங்களும் தூய தமிழ் மக்களிடையே பரவலாயின. தூய தமிழராயிருந்தவருள்ளும் தாம் விரும்பியவாறு அவ்வப்போது மற்றவரது வழக்க ஒழுக்கங்களை ஏற்று, அவருடன் கலந்து அவ்வளாவி ஒன்றுபட்டனர்.

கலப்பு என்பது இயற்கை. உலகில் எம்மொழியும் எந்நாடும் எவ்வினமும் தோன்றியவாறே கலப்பினறித்தனிமைத் தூய்மையுடன் என்றும் ஒரு பெற்றியாய் நிலவுதல் அரிது. அவைகளில் கலப்பு உறுதல் இயல்பு. அதைத்தகைதல் எவராலும் இயலாததொன்று. ஒரு நாட்டில் மற்றொரு நாட்டார் புகுந்து, அந்நாட்டில் நிலைத்து, அந்நாட்டவரோடு கலந்து விவொராயின், அவரும் அந்நாட்டவராகக் கருதப்படுவர். இதற்கெனச் சில நாடுகளில் சில விதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, உலகில் எவ்வினமும் கலப்பற்றதாயில்லை என்பது ஈண்டுக் கருதற்

பாலது. கலப்பால் வளர்ச்சியே உண்டு. அதனால் கேடு உண்டெனில் இயற்கை அதற்குத் துணை நில்லாது. தமிழர் யார்? தொன்று தொட்டுத் தமிழைத் தூய்மொழியாகக் கொண்டவரும், தமிழ்நாட்டில் குடியேறி நிலைத்து வாழ்வு பெற்றவருந் தமிழராவர் என்று கூறலாம். இவருள் சைவரிருக்கலாம்; வைணவரிருக்கலாம்; அருகரிருக்கலாம்; புத்தரிருக்கலாம்; கிறிஸ்தவரிருக்கலாம்; இஸ்லாமாமிருக்கலாம்; ஆத்திகரிருக்கலாம்; நரத்திகரிருக்கலாம். இவரனைவரும் தமிழர் என்பதை மட்டும் மறத்தலாகாது.

ஈண்டுச் சங்கத்தார் காலநிலை நினைவிற்கு வருகிறது. அவர் அனைவரும் ஒரு கொள்கையுடையவரல்லர். அவருள் சைவர், வைணவர், அருகர், புத்தர் முதலியோரிருந்தனர். அவரனைவருஞ்சு கோதர நேயத்துடன் வாழ்ந்து போயினர். காரணமென்ன? அவர்தங்க்குத்து, சமய வேற்றுமை மீதும் பிற வேற்றுமைகள் மீதுஞ்சென்றதில்லை. அவர் தம்மைத் தமிழர் — சகோதரர் — என்று எண்ணி, ஒருமையுளங்கொண்டு, தமிழ்த் தாய்க்குச் செவை செய்தனர்.

சேரன் செங்குட்டுவன், இளங்கோ அடிகள், சீத்தலைச் சாத்தனார் இவர் மூவரும் ஒரு சமயக் கொள்கையுடையவரா? இல்லை. ஒருவர் சைவர்; மற்றொருவர் அருகர்; இன்னொருவர் புத்தர். இவர்க்குள் எத்தகைய ஆன்ம நேய உரிமைப்பாடு நிலைத்திருந்தது! தமிழ் மாணாக்கர்களே! சிந்தியுங்கள். சேரன் செங்குட்டுவனும் இளங்கோவும் ஒரு தாயின் வயிற்றிற் பிறந்த சேய்கள். ஆனால் அவர் வெவ்வேறு சமயக் கொள்கையுடையவராக வாழ்ந்தனர். அவரிடை எரி-பகை-பூசல் எழுந்தனவா? உண்மையென்றோ ஊடுருவிவிருந்தது? உண்மைத் தமிழ்ப்புணர் சிறு சிறு வேற்றுமைகளெல்லாம் ஞாயிறு முற்றிப்பனிப்படலம் போலாகும். அவரைப் போல் ஏன் இவ்வளவு தமிழர் வாழ்த்தலாகாது?

வேறு புலங்களிலிருந்து தமிழ்நாடு புகுந்தவர் மிகச் சிலராகவே யிருப்பார். அவர் அவர் வழக்க வொழுக்கங்கள் தமிழரிடையிலவாறு பரவியிருத்தல் வேண்டும். அதனால் தமிழ் நாட்டு மக்களிடையே சமயக் கொள்கையிலும் பிறவற்றிலும் எத்துணை வேற்றுமைகள் காணப்பட்டாலும், மக்களெல்லாரும் தம்மைத் தமிழர் என்று உணர்ந்து நடப்பது சாலும். அவ்வுணர்வை எழுப்புவது நண்டுக் கூடியுள்ள மகா நாடுகளின் சிறந்த நோக்கமாயிருத்தல் வேண்டும்.

பல வழியிலும் சிதறுண்டு கிடக்கும் தமிழ் இனத்தை ஒருமையப்படுத்தற்கு உறு கருவியாயிருப்பது தமிழ் மொழியே யாகும். சமயக் கொள்கையிலும் பிறவற்றிலும் மாறுபாடு கொண்டுள்ளவரும் மொழியில் ஒன்றுபடுவர். தமிழ்நாட்டை ஒருமையில் நிறுத்துதற்கு மொழி யன்றி வேறொன்று இப்போது இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பாருங்கள். சமயத்திலும் பிறவற்றிலும் சமரசக் கொள்கை பாராட்டும் அறிஞர் மிகச் சிலராகவே யிருப்பார். 'வேறுபடு சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கில் விளங்குபரம்பொருளேநின் றிளையாட்ட டல்லால் மாறுபடுங் கருத்தில்லை' (தாயுமானார்) என்னும் பொதுமையை மன்பதை செயலில் கடைப்பிடித் தொழுகினால், ஆன்மநேய ஒருமைய்பாடு எளிதில் கூடும். தமிழ் மக்களிடையே அச்சமரசம் பரவும் வரை, பிணக்கூக்கு இடமில்லாத ஒன்றைக் கொண்டே, அவர்களை ஒன்றுபடுத்தல் வேண்டும். அதற்கு மொழியிலும் வேறு ஒன்று இந்நாளிலிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இங்கிலாந்தில் எத்துணையோ வகுப்பார் எத்துணையோ சமயத்தார் குடியேறி ஆங்கிலராகிவிட்டனர். ஆண்டுள்ள யூதரை ஆங்கிலேயரல்லரென்றும், ஆங்கிலம் அவர் மொழியன்று என்றும் எவரால் கூறுதல் கூடும்? அதற்கென ஆண்டோர் இயக்கம் தோன்றினால், அஃது என்னி நகையாடப்படும்ன்றோ? 'இங்கிலாந்தைத் தாய்

நாடாகக் கொண்டவன் அக்கொள்கையுடையவனாயிருந்தால் 'என்றே அறிஞர் கருதுவர்.

தமிழ்நாட்டில் ஆரியர் தமிழர் பிரிவு பெரிதும் பேசப்படுகிறது. ஆரியர் தமிழ் நாட்டில் குடிபுகுந்ததைச் சரித்திர உலகங் கூறிக்கொண்டிருக்கிறது. அதை வாழ்விடை ஏன் பாராட்டிப் பகையை வளர்த்தல் வேண்டும்? ஆரியர் தமிழ் நாட்டிடைக் குடிபுகுந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இப்பொழுது, 'தூய ஆரியர் இன்னார்' — 'தூய தனித் தமிழர் இன்னார்' என்று எவரே பிரிக்க வல்லார்? ஒரு நூறாண்டு ஓரினத்தாரும் மற்றோரினத்தாரும் ஓரிடத்தில்தான் வாழ்ந்தேனின், அவர்தந்தனிமையும் இவர்தந்தனிமையும் மறைந்து கலந்த இனம் உருக்கொண்டு எழும். இயற்கை நிலை இவ்வாறாகப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்துவரும் ஆரியர்க்கும் தமிழர்க்கும் கலப்பு ஏற்பட்டிராதென்று கருதுவது மதியுடைமையாகுங் கொல்!

பார்ப்பனர் ஆரியரென்றும், பார்ப்பனரல்லாதார் தமிழ் ரென்றுஞ் சிலர் கருதுகிறார். பிற புலங்களிலிருந்து தமிழ் நாடு போந்தவர் சிலர் என்பதும், அவர்தம் வழக்க ஒழுக்கங்களைத் தமிழரும் ஏற்றனர் என்பதும் மேலை சொல்வப்பட்டன. மிகச் சில ஆரியர் தமிழ்நாட்டில் புகுந்திருக்கலாம். அவர் தம் வழக்க வொழுக்கங்கள் தமிழர் பலரால் ஏற்கப்பட்டிருக்கலாம். தூய ஆரியராதல் தூய தமிழ் ராதல் இப்பொழுது இல்லை என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். இந்நாளைய தமிழர்கள் சிலர் கிறிஸ்து பெருமான் திருவடித் தொண்டராகிறார். இக்காரணத்தால் அவர் எபிரேயாகி விடுவாரா என்று கேட்கிறேன். ஆரிய வழக்க வொழுக்கங்கள் பார்ப்பன ரல்லாதாரிடமும் குலவிக்கொண்டிருத்தல் நண்டுக் கருதற்பாலது.

பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் பூசலை யொட்டி, வடமொழி தென்மொழிப் பிணக்கும் எழுந்து திருவிளையாடல் புரிகிறது. வடமொழி பார்ப்பனர் மொழி யென்றும், தென்மொழி பார்ப்பனரல்லாதார் மொழி யென்றும்

எவரோ புனைந்துவிட்டனர். அது தமிழ் நாட்டை இடர்ப்படுத்துகிறது. வடமொழியைப் பார்ப்பனரும் பயிலலாம், மற்றவரும் பயிலலாம். வடமொழி நூல்கள் பார்ப்பனராலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவராலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. வடமொழி பாரத நாட்டுக்குரிய பொதுமொழி. உலகம் போற்றத்தக்க கலைகள் அம்மொழியில் அமைந்திருக்கின்றன. ஜைந நூல்கள் ஏராளமாக அம்மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் ஈண்டுச் சிந்திக்கத் தக்கது. 'வடமொழி பார்ப்பனருக்கே உரியது' என்னுங் கூற்றை ஜைநர் ஏற்பதில்லை.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பார்ப்பனர் தமிழைப் பயிலாமலும், தமிழ்த் தாய்க்குச் சேவை செய்யாமலும் இருக்கிறாரில்லை. முன்னாள் தொட்டு அவருந் தமிழ்த்தாயின் சேய்களாக நின்றே தமிழ்த் தொண்டாற்றி வருகிறார்; தமிழ்நாட்டில் பிரிவுகள் பெருகப் பெருகத் தமிழ்த் தாய்க்குச் சிறுமையும் பெருகும் என்பதை அறிஞர் கருதுவாராக.

'யாதும் ஊரே யாவருங் கேளீர்' (எல்லாம் ஊர். எல்லாரும் சுற்றத்தார்) என ஒருஉம் புறநானூற்றுப் பெருமொழியை தோக்குக. இவ்விழுமிய கொள்கையுடையார் தமிழர் என்பதை உணர்க. இவர் வழிவழி வந்த இக்காலத் தமிழர் சிறுமைப் பிரிவுகளில் சுருத்திருத்தல் அறமாகாது. 'பழந்தமிழர் பழந்தமிழர்' என்று பேசுவதால் என்ன பயன்? அவர்வழி நிற்க முயல்வது பெருந்தகையையாகும்.

பார்ப்பனரிடத்தில் குறைபாடுகளில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. குறைபாடுகள் மற்றவரிடத்திலுமுண்டு. மன்பதையில் குறைபாடுகள் உறுதல் இயல்பு. அவ்வப்போது அவைகள் சீர்திருத்தஞ் செய்யப் பெறுதலும் இயல்பு. சீர்திருத்தக்காரரும் பிடிவாதக்காரரும் பார்ப்பனரிலுமிருக்கிறார்; மற்றவரிலும் இருக்கிறார். 'யாதும் ஊரே; யாவருங் கேளீர்' என்பது போன்ற பழந்தமிழர் கொள்கை பரவப் பரவக் குறைபாடுகள் இரிந்தோடும். எரிபகையால்

குறைபாடுகள் நீங்குதல் அரிது. சில வேளைகளில் அவைகளால் பிடிவாதமே பெருகும். இன்னும் இது குறித்து விரித்துக் கூற என்மனம் விரும்பவில்லை.

இந்நாளில் தமிழைத் தாய் மொழியாக்கொண்ட அனைவரையும், தமிழ்நாட்டில் குடிபுகுந்து நீண்ட காலமாக நிலைத்து வாழ்வோரையும் தமிழராகக்கொள்ள வேண்டுமென்பது எனது கொள்கை. அவ்வாறு கொண்டு தமிழ்த்தாய்க்குத் தொண்டு புண்டொழுமூறு இளமை மாணாக்கர்களாகிய உங்களை வேண்டுகிறேன். தமிழ்நாட்டில் அவர் வந்த கதையைபும் இவர் போன கதையையும் சரித்திரத்தில் படியுங்கள்; ஆனால் அதை வாழ்விடத்துழைத்துப் பிரிவு பிளவு பிணக்குகளை உண்டாக்கித் தமிழ்மக்களின் ஒருமைப்பாட்டைக் குலைத்துத் தமிழ்த் தாயை இன்னும் புண்படுத்தாதேயுங்கள். நீங்கள் இளைஞர்கள். உங்களை தோக்கியே விண்ணப்பஞ் செய்ய்கிறேன்.

அருமைத் தமிழ் மாணாக்கர்களே! உங்கள் நாட்டை நோக்குங்கள். அஃது எப்படியிருக்கிறது? அருமைத் தமிழ்நாடு சின்னாபின்னமாகச் சிதறுண்டு கிடக்கிறது. காரணம் என்ன? நலையாய காரணம் என்ன? தாய் மொழியைப் பேணாமை—அதனை ஒம்பாமை—அதன்பால் பற்றுள்ளங் கொள்ளாமை. தமிழ்த் தாயின் நிலையை உன்ன உன்ன உள்ளங் குழைகிறது. உலகிலுள்ள எல்லாத் தாய் மாரினும் தந்தமிழ்த் தாயே மிக இழிந்த நிலையுற்றிருக்கிறாள். 'ஒருபோது முடிபணிந்து, கோலெந்தி, கலையணிந்து, அரியாசனம் வீற்றிருந்த நம் அன்னை — எல்லார்க்கும் மூத்த நம்பெரும் அன்னை—இப்போது எந்நிலையிலிருக்கிறாள்? அவள் முடியிழந்து, கோலிழந்து, கலையிழந்து, நலமொழமிழந்து கிடக்கிறாள். அவள் உடற் கூறுகளை எல்லாம் ஊறுபட்டுக் கிடக்கின்றன; அவள் முகமெல்லாம் குறுமறுக்கள் எழும்பி, அவள் எழிலைக் கொடுத்து வகுகின்றன; அவளிருக்கத் துச்சிலுமில்லை. அவளைத் தூறும் புற்றும் மூடிக்கொள்ளுமோ என்றும். 'அருமைக் கிறேன். அவளைப் பழையபடி அரசு ஆளவாயின்

கொலுவீற்றிருக்கச் செய்யும் பொறுப்பு எவருடையது? உங்களுடையது; உங்களுடையது என்று அறை கூவுகிறேன். தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் தமிழராகப் பார்க்கும் நெஞ்சம் உங்களால் அரும்பி மலர்வதாக. அம்மலர் ஃபிற்றும் இன்பத்தேன் தாயின் நோய்களை யெல்லாம் போக்குவதாக.

சீர்திருத்தம்

உலகம் பலவிதம். ஒவ்வொரு விதமும் இயற்கைச் செந்தெறியில் இயங்குவது ஒழுங்கு. அவ்வியற்கை ஒழுங்கு நியதி எனப்படும். எது எது நியதியினின்றும் வழுக்கி வீழ்கிறதோ, அதை அதைச் செய்யச் செய்ய இயற்கை விழையும் ஒன்று சீர்திருத்த மென்பது. இச்சீர்திருத்தமில்லையேல் உலகம் வளர்ச்சியுறாது. இயற்கையின் நோக்கம் உலகை வளர்த்துக் கொண்டுபோவது; அவ்வளர்ச்சிக்குச் சீர்திருத்தம் இன்றியமையாதது.

இக்கால உலகம் பல துறைகளில் கேடுற்றுக் கிடக்கிறது. இதற்குச் சிறந்த காரணம் ஆட்சி முறைகளில் அடிக்கடி நேரும் மாறுதல்களாகும். இக்கால அரசியல் உலகம், பெரிதும் மேல் நாட்டையே குருழர்த்தமாகக் கொண்டிருக்கிறது! எல்லாவற்றிற்கும் இந்நாளில் மேல் நாடு தேவையாயிருக்கிறது! மேல்நாட்டு அரசியல் முறை கட்டு இப்போது சோதனைக் காலம் நேர்ந்திருக்கிறது. சோதனை ஜெர்மனியில் துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. முடிவை உலகம் பேராவுலோடு எதிர்ப்பார்க்கி நிற்கிறது. ஆட்சி முறைகளில் நிலைத்த அமைதி நிலவின், பல துறைகள் செம்மையுறும். அதுவரை ஆங்காங்கே சீர்திருத்தக் கூக் குரல் எழுந்து கொண்டே யிருக்கும்.

அஃறிணை யுலகம் பெரிதுஞ் சீர்திருத்தத்தை விரும்புவ தில்லை. அவ்வுலகம் இயற்கை வழி இயங்கலால் அதற் குச் சீர்திருத்தம் தேவையில்லை. பகுத்தறிவுடைய உயர் திணை யுலகம் இயற்கைச் செந்தெறியினின்றும் அடிக்கடி

வழுக்கி வீழும் இயல்பினதா யிருத்தலால், அதற்குச் சீர்திருத்தம் தேவையாகிறது.

தீண்டாமமைக் கொடுமை எத்தகைத்து? தீண்டாமமை கொண்ட நாடு பொலிவிழித்தல் திண்ணம். நமது நாடு பொலிவிழித்திருத்தல் கண்கூடு. எங்கெங்கே தீண்டாமமை! அந்தோ! பொது விடங்கள் லும் நீர் நிலைகளிலும் கோயில் களிலுமா தீண்டாமமை! சுகொட்டிலும் தீண்டாமமை! என்ன கொடுமை! என்ன கொடுமை! இக்கொடுமையைப் பற்றிப் பேசிப் பேசி, எழுதி எழுதிப் பார்த்து, உடல் நலன் இழந்துள்ள இவ்வேளையில்,

அன்றிலும் பேடும் அழகா யுலவிவரும்
வென்றிப் பரங்குன்ற வேலவனே!—நன்றுடைய
நின்பெயரால் தீண்டாமமை நின்பெயரால் சாதிநெறி
வன்னெஞ்சர் செய்தனரே வம்பு

தெய்வ மணங்கமழுஞ் செந்தமிழின் தேன்பாயுஞ்
செய்யு பரங்குன்றச் செல்வமே!—வையமதில்
தீண்டாமமை எண்ணு நெஞ்சம் தீண்டுமோ நிள்ளடியை
தீண்டாமமை மன்பதைக்கே தீட்டு

ஆண்டவ நின்றன் அறிகுறி யாகிய ஆவயத்துள்
தீண்டல்தீண்டாமமை சிறத்தலால் அன்பர்கள் செல்வதெங்கே
வேண்டல்வேண்டாமமை கடந்தவர் வாழ்வும் விரதமுஞ்சுழ்
பாண்டிய நாட்டுப் பழமுதிர் சோலைப் பரம்பரனே

எனவருஉம் பாக்களை யாத்து, ஆண்டவனை நோக்கி
முறையினுகிறேன்; அழுகிறேன். ஆண்டவன் திருவருள் என்
றாதல் நலஞ் செய்யும் என்னும் உறுதி எனக்குண்டு.
நீங்களும் அவ்வுறுதி கொண்டு தீண்டாமமை மனத்தைத்
துறிந்து வாழ்வு நடாத்துங்கள். தீண்டாமமை தானே ஒழியும்.

கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் முதலிய பாவங்கள்
பரவுவதற்குரிய வினைகள் பெருமீதமாக இருக்காமல்
உலகில் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அப்பாவங்களின் விளைவு
சிக்கு இடந்தருவது இயற்கை வளர்ச்சியைத் தாமதப்படுத்து

கும். ஆதலால் மாணாக்கர் சீலத்தை வாழ்வில் கடைப்பிடித் தொழுதுவாராக. இதற்குத் தியானம் வேண்டிப் பாலது என்று மெலே சொல்லியிருக்கிறேன்.

காப்பிக்குடி, சுருட்டு, பீடி, சிகரெட், குடி முதலியன வாழ்விற்று இன்றியமையாதனவல்ல. இளைஞர் உலகம் இவைகட்குப் பாழாகிறது. இப்பாழுக்கு இரையாகாதிருக்கு மாறு மாணாக்கரை எச்சரிக்கை செய்கிறேன். இயற்கைகைக்கு மாறுபட்ட வினைகளில் தலைப்பட்டாது, இயற்கையோடியெய்ந்த வினைகளில் தலைப்படுதல் நலம் என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன்.

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! இன்னும் உங்கள் அரிய காலத்தைக் கொள்ளையிடுதற்கு என் மனம் எழவில்லை. இதுகாறும் பொறுமையுடன் என் புன்மொழிகளைச் செவிமடுத்த உங்கட்கு எனது நன்றி யறிதலானவணக்கம் உரியதாக. வருங்கால உலகம் உங்களை எதிர்நோக்கி நிற்கிறது. அதற்கு முதலாவது உடலை ஒம்பிக்கல்வி பயின்று, விஞ்ஞானக் கலைகளில் ஊக்கஞ் செலுத்துங்கள்; நாட்டுக் காவியங்களுடன் உறவுகொண்டு அவைகளின் இயற்கை அமிழ்தை யுண்ணுங்கள்; உங்களை நன்முறையில் பண்படுத்தித் தமிழ்த் தாய்க்குச் சேவைபுரிய விரைந்து நில்லுங்கள்; தமிழ்த் தாய் உங்கள் முகத்தை நோக்கிய வண்ணமிருக்கிறாள்; அவளைப் பற்றியுள்ள பீடைகளெல்லாவற்றையும் தொலைக்க எழுங்கள்; எழுங்கள். இளம்பரிதிகளே! சாதிவேற்றுமை, பெண்ணடிமை, தீண்டாமை முதலிய கட்டுகள் இந்நீதோடத் தமிழ்க்குதிர்பரப்பி எழுங்கள்; எழுங்கள்.

எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு

திரு.வி.க.

தமிழ்த்தொன்றல்
திரு. வி. க.

திரு. வி. கவியாணை சுந்தரவாரர் ஓர் எளிய
குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து எளிய வாழ்வே
வாழ்ந்தவர். பிறப்பும் வாழ்வும் எளிமையாக
இருந்தபோதிலும், அவர்தம் எழுத்திலும் சொல்
லிலும் செயலிலும் பெருமை பல விளங்கின.
அவர் இணையற்ற எழுத்தாளர்; கேட்டார்ப்
பிணிக் குடும்பேசாளர்; அறநெறி பிறழாச் செய
லாளர். இதழ் ஆசிரியராகவும் நூலாசிரியராக
வும் விளங்கி அவர் தமிழ் மொழிக்குச் சிறந்த
எழுத்துப்பணி புரிந்துள்ளார்; அவருடைய
எழுத்துக்கள் இளைஞரின் உள்ளங்களைக்
கவர்ந்தி. அவர்களின் வாழ்க்கையைத் துலக்
கியது. அவர்தம் தமிழ்தடை பீடும் பெருமித்
மும் வாய்ந்தது. பேச்சுத் துறையிலும் அவர்
ஆற்றிய தொண்டு அளப்பரிது. அவர் சென்று
பேசாத ஊர் இல்லை; ஏறாது மேடை இல்லை
எனலாம் சமயம், இலக்கியம், அரசியல்,
சமுதாயச் சீர்திருத்தம் முதலான எல்லாத்
துறையும் அவர்தம் பேச்சுத் தொண்டால் பயலை
பெற்றன.

பும்புகார் பதிப்பகம்
63, பிராட்டே, சென்னை-600 108

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை